

ఆంధ్రసాహిత్యవార
పత్రిక

31-3-67
40 పైసలు

విశ్వరూపిణి

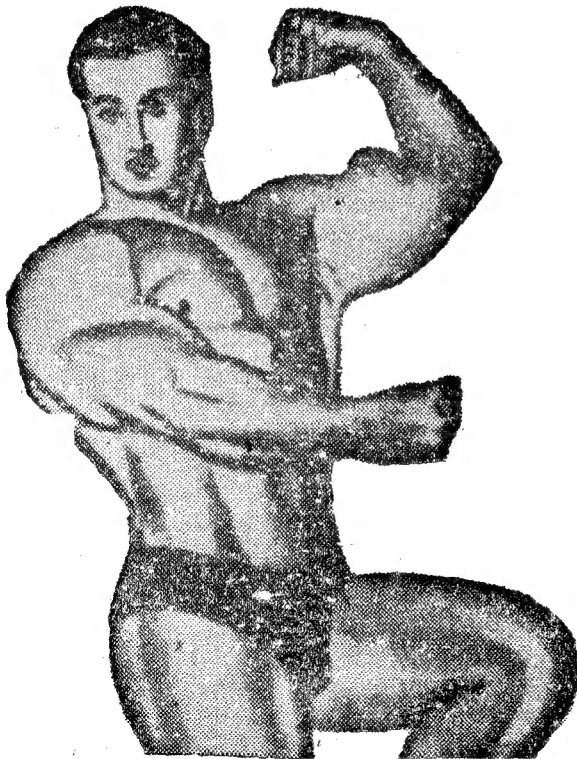
విశ్వరూపిణి

JOHN REPRODUCTIONS

నిర్మాత
 U.విశ్వేశ్వరరావు B.Sc.
 అధ్యక్షుడు
 C.S.రావు B.A. (LIT)
 ఉంగ్రాహక
 K.V.మహదేవన్

జీవన్ బోన్ రిజిస్టర్డ్ నెం. 218726

వ్యక్తికలలో ప్రకటన చేసిన బోన్ బా
లను నేపించి, ఫలితాలను పొందని
వారు అనేకులు ఉన్నారు. కాని
జీవన్ బోన్ ను కొనుక్కుని దానిని ఉప
యోగించి ప్రయోజనం పొందండి.
జీవన్ బోన్ శీవలం వనస్పతి కొవ్వ
మంచి తయారు చేయబడినది. జంతు
పుల కొవ్వ చేరుటవల్లనే ఈ అనుకో
నటువంటి బలిష్ఠతకు కారణమని
కొండ రనుకొందరు. కాని అది
యిందు చేరలేదు.

జీవన్ బోన్ గుణములు:

ఎంత మంచి ఆహారము తిన్నా ఎము
కల పోగువలె, బలహీనంగా ఉండే
వారు కొంతమంది ఉన్నారు. అట్టి

వారికి జీవన్ బోన్ మంచి బలాన్ని, లావును, బరువును ఇస్తుంది. అకలి లేనివారికి మంచి
దీర్ఘ శక్తి నిస్తుంది. ఇది బలహీనత, కాళ్లు చేతులు లేలిపోవుట, తల తిరుగుదు, గర్భ హీన శిశువు
పోగొట్టి, పరిపూర్ణమైన దేహోరోగ్యాన్ని, తుష్టిని ఇస్తుంది. శరీరం ఎదుపు ఛాయ పొందడా
నికి జీవన్ బోన్ తో బామాటాలు తీసుకొనండి. ఆరోగ్యవంతులకు కూడా జీవన్ బోన్ మంచిది.

జీవన్ బోన్ తీసుకొన్నప్పుడు మీరు కొంత శరీరవ్యాయామం చెయ్యటం మంచిది.
లేకపోతే మీ శరీరం అనవసరంగా లాబెక్కుతుంది. కావలసిన బరువు, బలిష్ఠత చేసిన
వెంటనే జీవన్ బోన్ నేపించడం నిలవడం మంచిది. శ్మశాలకాయాలు జీవన్ బోన్ తీసుకొనట
మంచిదికాదు. స్త్రీలు బహిష్కరణకాలంలో తీసుకొనకూడదు.

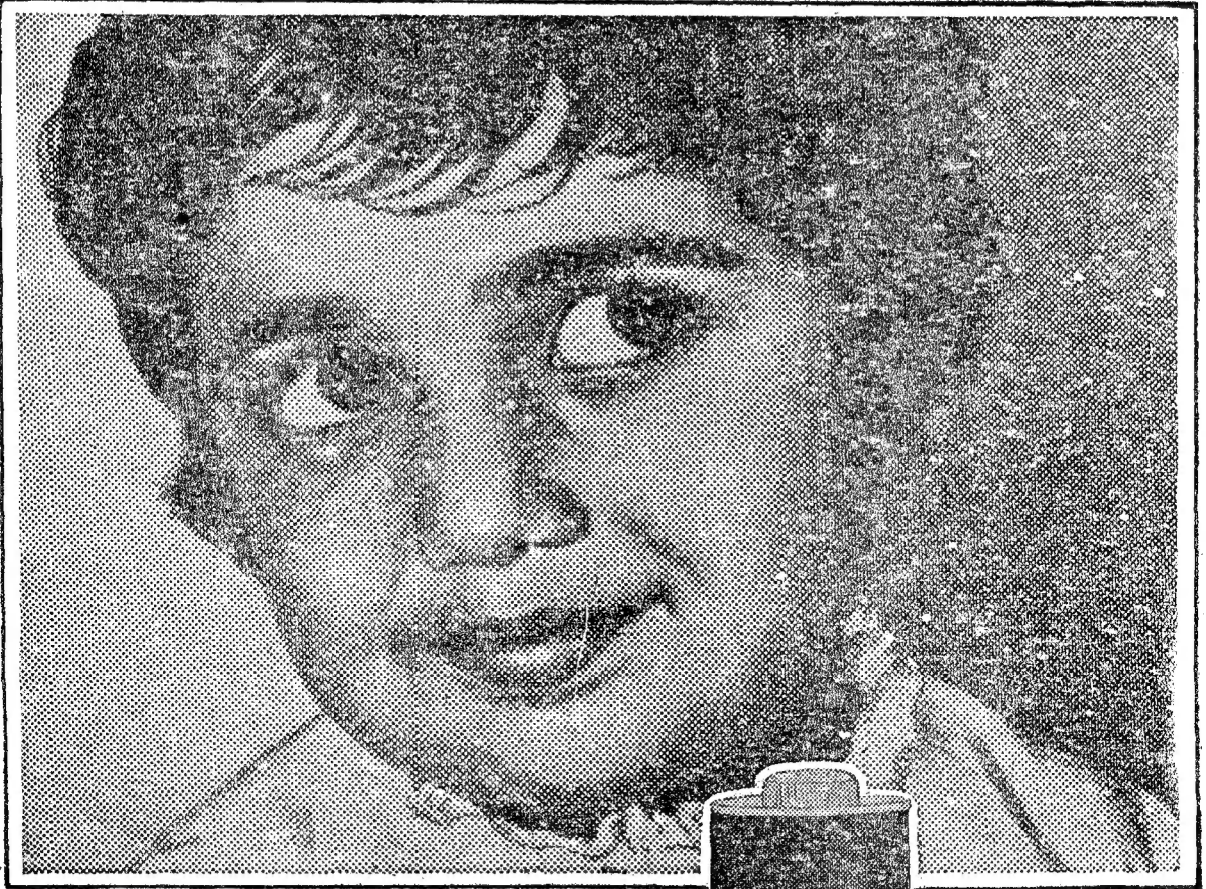
వెల : 450 గ్రాములు. రూ. 10/- ఎ.వి.వి.ఓ. జాబ్బండ్రి

JOTHI HOSPITAL

POST BOX No. 1413, 32, VENKATANARAYANA ROAD, MADRAS-17.

Resident Doctor : Dr. DAMODARAM, M.A. I.A.D.S.

“అమ్మ నాకోసం సింథాల్ పౌడర్ కొన్నది...అయితే

దీనిని చాలా మట్టుకు అవిడే వాడుతోంది.

పోయి గొరిపే ఆ ముదాన అంటే,
అమెకు ఎంతో ఇష్టము. వాన్న జూడా
కాని వాడకాదు...అద్భుతమైన ౩-11
(హెక్సాక్లోరాపీన్) శరీరము యొక్క దుర్గంధము
తనకు లేకుండా చేసుందని వాన్న అన్నాడు.
అహ! వా ఒక్క ప్రేమకుండా కాపాడడానికి
వాళ్ల దానిని కొన్నాడు...అది వాకు
ఎంతో అవశ్యకము!

సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్

మీకు పోయిన నుండు నట్లు పొడిచేసుకోండి. ౩-11
(హెక్సాక్లోరాపీన్) గొం సింథాల్ వచ్చు వాడిన
తరువాత, సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడర్ తానుకోండి

సింథాల్ టాయిలెట్
పౌడర్ ఇప్పుడు
ఆకరణీయమైన
3 డిస్కాలతో
దొరుకుతుంది.

౩-11
సింథాల్ పౌడర్
ఎస్.ఎ. వారి శ్రేష్ట మార్కు.

భారతీయ రసాయన కర్మాగారాలు

మ్యూజిక్ రేడియో

శ్రీ కృష్ణగారు యాసాది ఢిల్లీ రేడియో యాస్ట్రో యాదార్థముగా చెప్పక పుట్టు తారా జోయారు. ఢిల్లీ లోకవత్సవ పట్టు 6 రోజున, మెట్రో పాలిటన్ కెన్సిల్లోనూ, కార్పొరేషన్ లోనూ మంత్రి మెజారిటీ జననంపం వశమైంది. దీనికి కారణము ఒక్క కాంగ్రెసు వర్గాల కీమతాలనే మా పారు. కానీ జననంపం యొక్క ఉద్దేశాలు వలన, ఆదిర్థాల వలన కాదంటారు. ఇది విలోప దృష్టి తప్ప మరేమికాదు. ఢిల్లీ ఒక రాజధాని కానుండా అదొక అంతర్జాతీయ కూడలి స్థలి. అన్ని జాతులు నమ్మికలమై, విభేదాలేకం ప్రతినిధులు, విద్యానివేకులు, సామాన్యులు వున్న చోటు. మొత్తము 163 స్థానాలుకు— కాంగ్రెసువారు 152 మందిని జననంపం వారు 152 మందిని నింపెట్టడము జరిగింది. ముఖ్యముగా లోకవత్సవ, జననంపం 6 అభ్యర్థులను నింపెట్టడము అవి పూర్తిగా వారి వశము కావడము ఒకటి మాత్రము, అనగా 7 వది కాంగ్రెసు వశము కావడము జరిగింది. ఇదంతా ఒక్క కాంగ్రెసు పై యున్న అసహ్యము తప్ప జననంపంపై యున్న ఏ ప్రత్యేకాభిమానము వలన కాదు అనుట జైచిత్తానికి విరుద్ధభావన తప్ప చేరొందు కాదు. జననంపం ఒట్టి మతి వంస్థ, పంకచిత్తపు పార్టీ అంటూ పెహూ మొదలు అంతలా కాక పూడిన వారే యిది తమ దృష్టి లోనుంచి వారికి తెలియజేసినదే. గొప్ప విషయములో మన కంటే ఒక విదేశీయుడు “శ్రీ పాపా లింకో” (మ్యూరార్) కాగా విశాంధృష్టితో, చెడ్డము గుర్తుంచుకోవలసిన విషయము. జననంపంలో కొన్ని మార్పులంది ముస్లింలు, క్రైస్తవ పూజారు. అలాంటిప్పుడు అది కరుడు గట్టిన సుతనంస్థ, తిరోగమించే పార్టీ అని నిలా అనగలదు? యాసాది ఎన్నికల్లో మమారు 20 మంది ముస్లింలు, 10 మంది క్రైస్తవులు అభ్యర్థులుగా (జననంపం) పోటీ చేసి యుండిరి.

(నతి జాతికి ఒక తర్రు వుంది. ఒక మాత్రం. మనుగడ్డు, అదర్థమార్గ పురోగమించేయి. చేయుటకు అది తన తలను ప్రసరించుచేస్తుంది. భవిష్యత్తు జాతాంతరదేశాన్ని పొందుతామన్న ప్రయోజనాన్ని అనే గతాన్ని తర్కించుకొంటూ మననము చేసుకుంటాము. దర్శనానంతో మనకుమనం అసమర్థులుగా కన్పించినప్పటికీ గతంలో మనసామర్థ్యాన్ని దర్శించుతూ పునఃపుత్రులై సీగుతూ వుంటాము. అలాంటి భావాలు నమ్మికలమై యున్న పార్టీ ఒక్కజననంపం మాత్రమే. గతాన్ని మనంగా వంభావన చేసిదాంటో, విదేశీయులనుండి ఎంతైనా కోరవలసి యున్నది.

అటువంటి జననంపం పార్టీ యాసాది ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసు తర్వాత వివిధ కాననవత్సవ స్థానాల్లో మమారు 300 స్థానాలులో రెండవ పెద్దపార్టీ కావడము, లోకవత్సవో ముందున్న 12 స్థానాలునుండి యాసాది సెరె స్థానాలు వరకూ పెరగడము—మమారు మాడు తెట్టు కావడము— దాన్ని చులకన చేయలేము. ముఖ్యముగా శ్రీ కృష్ణగారు తమ రేఖలలో జననంపం పార్టీ మరీ ఘటంగా విమర్శించడము తమ ప్రాప్త అర్హత ప్రదర్శించడము తప్ప మరేమీ లేదు. మంచి

ఉచితము!

అమూల్ బేబీ పుస్తకము

అమూల్ బేబీ పుస్తకము ఇప్పుడు ఉచితంగా కల్పంకు ఇవ్వబడుతుంది. గర్భవారణ, ప్రసవానికి ముందర తాగ్రత్త, ప్రసవము, తల్లి పాలు, ఇతర అహారములు, మిశ్రమ ఆహారమును అలవాటు చేయుట, పిల్లవాని దినచర్య, పిల్లవాని అభివృద్ధి, జబ్బులను అరికట్టుట, ప్రథమ ఛికిత్స, వశవనమందలి సాధారణ రోగములు మరియు జబ్బుతో సున్న పిల్లవాని యొక్క వంరక్షణను గురించి వాస్తవికమైన అధ్యాయములు గల ఈ 48 పేజీల పుస్తకము సులభశైలిలో అగ్రగణ్యుడైన ఒక ప్రివెంటివ్ ప్రాయోజిషి.

ఈ క్రింది కూపన్ నుండి టోప్ కాగ్ 10124, బొంబాయి-1, అద్దూరి నిమిత్తమే 50 ప్రెస్ స్టాంపులతో పంపండి.

✂

టోప్ కాగ్ 10124, బొంబాయి-1

తెలుగులో వ్రాయబడిన అమూల్ బేబీ పుస్తకము మీక్కో కలిపి ఉచితంగా వాకు పంపండి

క్లిప్ చేసిన పెద్ద అక్షరములలో పేరు మరియు ఎడ్రెస్

TL 104

ప్రజాశాసన, పరిశీలన కార్యకర్తలు శ్రీ భక్త, వివిధ భావ పరిమళాలు, జాతీయతలను ఇష్టం అనంతుం అందరినీ మన్నించడమే కాకుండా కొన్ని విశేషాలకు వదిలిపెట్టారు. గొప్ప నడకలు, దాని పలు త్యాగికి నిద్రవలము. అలాంటప్పుడు శ్రీ కృష్ణగారు అనుసరించిన తమ మేధా సంతతితో విరోధ మార్గాన ముగియించడము పులికము కాదు.

టి. వారణాధిగంతు (పుంగురూరు)

* * *
అవారం (17-3-37) వత్తికతో (నమ రించిన వ్యాసాలు చాలా బాగున్నాయి. మంత్రవర్ణ నిర్వహణపై నితర విమర్శలతో కూడిన మ్యాట్రిక్స్ లేని మిక్సిల్ కుటూహలంగా వుంది. వేటి కాంగ్రెసు నిర్మిత్తికి కారణం ఈ ఉన్నత పదవీ వ్యామోహావేషి స్వప్నం చేస్తున్నది.

అభిసంపాదన సహితోకంఠో దిట్టలైన శ్రీ రాజకొండ విశ్వవారణాప్రగారు, శ్రీమంకా గణపతి రాప్రగారాధీపాలు మన్నయ దారిలో ఆంధ్ర పురాణం వ్రాస్తున్న శ్రీ సుధానా పంతుల సత్య నారాయణరాప్రగారు మీద వ్యాసం చాలా బాగుంది. ఇటువంటి మేటి రచయితలను గౌరవించి పోటీలు ఎకాడమీ తన స్థాయిని నింపేట్టుకొన్నదనడంలో సందేహం లేదు. ఇకపోతే, అంతర్జాతీయ విఖ్యాతి గన్న ఉత్తర బొంబాయి స్థానాన్ని ప్రశ్నించానన్న

ట్రాన్స్ స్క్రీన్

వాయిదాల వెల్లింపుపై ట్రాన్స్ స్క్రీన్ కు. 255 విలువ గల 'పేపర్ కర్' 3 బ్యాండ్ అల్ వరక్స్ పోర్టుబుల్ ట్రాన్స్ స్క్రీన్ కు. 25 ల వెలనది వాయిదాలపై పొందండి.

JAPAN AGENCIES (WAPM-77)

Post Box 1194, Delhi-6.

ఉత్తరాలు

గెలుపొంది బాధ్యగారు కాంగ్రెసు వరువు దక్కిస్తే, మొట్టమొదటిసారిగా అఖిల భారత కాంగ్రెస్ అధ్యక్షునిపై గెలుపొందిన శ్రీ శ్రీనివాస్ మద్రాసులో మాత్రం కారణం గావించారు.

అగోరాజ అలరమమూర్తి (భద్రాచలం)

* * *
శ్రీ కృష్ణగారు కొన్ని వారాలుగా తమ మ్యాట్రిక్స్ లేఖతో ముగ్ధింపను దుయ్యబట్టడమే పనికి వెట్టుకున్నట్లున్నారు. ఏవో కొన్ని రోజులుపట్టు చూపేస్తున్నారని వర్తకులన్నా, ఎంతో పవిత్ర గౌరవ భావాలతో చూచే ఇష్టం మత ప్రవక్తని ఆయన విమర్శించడం ఏమి బాగలేదు. ఏదో సామాన్య విషయానికి మత ప్రవక్తల పుదపరణ విషయం వార్తించడం విషయం కాదు. ఈ లేఖలవల్ల ఆయన కేంత మతిమర్దవీతం వుందో వున్నదిమనలోంది.

ఇంకా ముందైనా ఇలాంటి అసంబద్ధమైన పేషి యాలు రాయరని ఆశిస్తున్నా.

వి.కె.ఎస్.ఎస్. (మ్యాట్రిక్స్)

ముఖ చిత్రం

అవారం (17-3-67) ముఖచిత్ర రచన చాల చక్కగా చిత్రించారు. అందులో మా వూరికి వాం కోర్ని కానీరే వస్తావి. ముఖ చిత్రం చూడగానే ఇది ఏ వత్తిక (మేగజైన్) అని అడిగిన వా మిత్రులకు సమాధానం చెప్పటకు చాలా కాలం పటి వదంటి అభ్యర్థనయ్యింది. హిందువులకు సుఖ్యక్షేత్రమైన ఈ వారణాసిలో తక్కిన వందీ వాహనముగా ఈ చిత్రము కాన్సింగే అప్పటికి చాల ముచ్చటగా యున్నది.

ముందు ముందు కూడ ఇటువంటి జైన్ సంబంధమైన చిత్రములు చిత్రించాలని, చిత్ర కారులకు వా అభినందనలు తెల్పాలనినదిగా కోరు చున్నాను.

శ్రీమతి పి. రమణి అలరమమూర్తి (వారణాసి)

శ్రీ / శ్రీ ల హరి

మా వారణాసిలో పని తీర్చుకున్నాను. మాత్రం ఈ ఉత్తరం రాయకుండా ఉండలేక పోతున్నాను. శ్రీశ్రీ సమీక్షలు పరివర్తనలతో వత్తికతో పేటిలు నింపి వేస్తున్నారు. పీఠికలకు వేసే పోటలు అసభ్యకరంగా వుంటున్నాయి. 17-3-67 వత్తికతో వేసిన పటి శ్రీదేవి సోలో అసభ్యంగా ఉన్నది. ఇటువంటి జవాబులు పొందిన వత్తికతో ఈ పోటలు ప్రచురించి మీ వత్తిక విలువ తగ్గించుకుంటున్నారని ఇకనుకైనా పేటిని ఆపేసేయమని ప్రార్థన. బహుశా మీరు దీనిని ఉత్తరాల తీర్చికతో ప్రచురించరనుకుంటాను.

ఒకరు (మదిర)

వ్యాసాలు

"నా విదేశయాత్ర" చాలా చక్కగా కన్పించు కట్టి నట్లు రచయిత్రీ లాగాదు. ఒకవేల వేము రవ్యవేల్లివా ఇంత చక్కగా అర్థంచేసుకోలేక పోయే వాళ్ళం. రవ్యవేలి, జమనగారి మెరుగుతో చూశాము యిప్పుడు. శ్రీమతి రమణారవుగారి వేరే ధన్యవాదాలు వ్రాయాలంటారా?

మగ్రామా రావు (మ్యాట్రిక్స్)

కా రూ న్ను

శ్రీ లను విమర్శిస్తూ వచ్చే వ్యంగ్య కార్యా వ్తను వాసిగ్గా సూచిస్తున్న మేము 29 వ పేజీలోని జయచేకగారి కార్యాన్ని చూసి చాలా బాధపడ్డాము. వాస్తవ వ్యవహారాని, భావాలను గాయపరచ రదు. ప్రీటు మిన్నకుంటావే ధైర్యం కావాలి కను క్రమంగా వత్తికతో కదలేటి, వ్యాసారేటి, అప్పి ప్రీటును పీఠికామలుగా చిత్రమిస్తున్నాయి. ఈ విశాన్ని మీరు పోకలు కాదనలేరు. శ్రీ ల విలువని గుర్తిస్తూ రూపే రచయితలు ఎప్పుడోస్తాలో నని ఎదురు చూస్తున్నాము. వా ఈ ఉత్తరానికి సమాధానం ఉంటుందంటారా లేక వెళ్తున్నట్లు పాలు చేస్తారా?

వి. కె.ఎస్. (హైదరాబాద్)

బది మీకు తెలియదా? ఎవరూ చెప్పలేదా?

వదివే అలవాటువల్ల అనేక కొత్త మి యాలు వెలుస్తాయి. అనుభవం, విజ్ఞానం ఎక్కువయితే వేతన ప్రతిభ ప్రజలలో అనేకవిధాల అభివృద్ధి అవుతుంది. అయితే నిత్యజీవిత రాష్ట్ర రాయలతో సంబంధించి అభ్యుదయ, ప్రజాదీని కొనసాగే పీఠికలందరూ. దానితో తెలుగుకొనసాగే అనేక మంది విషయాలు తెలియ కుండా పోతాయి. మిక్సిల్ శ్రమలకుండా యూరొజీనును భర్తీ చేయటానికి ప్రజాసంకల్పం అన్నివంపి వత్తికలు, పుస్తకాలు, సంకల్పరసంతా అద్వైతంగా వదిలి, వాటిలో అనుభవాన్ని అందాల్సి, విజ్ఞానాన్ని, అభ్యుదయాన్ని ఎక్కువచేసే అనేక గొప్పవిషయాలు పీఠికార్థి, "తెలుగుకో నగ్గిని" అనే పుస్తకరూపంలో నంపత్తి రాసికొనితాగా తెలుగులో ప్రచురించబడుతున్నది. చి రకు మిగలేది, మనలోకపోడి, మననందని తెలుసుకోవే విజ్ఞానం మూత్రమే. మొదటి భాగం తయారుగా ఉన్నది. ఇందులో మీరు వెంటనే తెలుసుకోదగ్గ అనేక రకాల అద్భుత విషయాలున్నాయి. వది సామాన్య జన్మలలోరాని అనుభవ అందాలను, దీనికొప్పని కాంక్షలను, వదినినంతలో పొందగలుగు. కుటుంబంలో అందరికీ ఉపయోగిస్తుంది. మీ లుంటూ విద్యార్థులకుకూడా ఎంతో రోజుజ్ఞానం తెస్తుంది. వడవటం మొదలెడితే పూర్తి అయ్యేవరకూ మూరు. చదువులో యాదీయకు మీరుచనుచుండి ఎన్నో గొప్పలుచూడూ చూపిస్తుంది. దానివల్ల బంగారం అయిన వది యిచ్చి కొని చదవదగ్గ విషయాలందున్నాయి. ఒకనంపత్తిర శ్రమవర్తనం. రచన ఎ. యచ్. మూర్తి, యం.పి. 320 పేజీలు. ధర పన్ను శుల్కం తోకూ రూ. 5. ఇది మీరు చదివేక, మీమనస్థితిగా మీరునికొప్పట్లు లేదనుకొంటే, మీకు పుస్తకం అందిన మూడు రోజుల్లో తిరిగిపంపిస్తే, ధరలో పన్నుశుల్కం రూ. 1 సోను, మిగూ 4.4 షూల్కంగా మీకువెంటే తిరిగి పంపబడును. ప్రతిపేజీలో సురక్షాలంటి అనేక అమూల్య విషయాలున్నాయి. ఇవే మీరు వ్యవసంగం తెలుసుకోవాలంటే అవసరం. ఇప్పుడు ప్రముఖ అగ్రు. అలాంటి ప్రజావేత్తలందా యిది మీకు అమర్చి పేట్టేనట్లు అందుబాటులో ఉంది. ముందుగా దబ్బు పంపే పదిలేదు. దానిని ప్రజలుగాని ఏవారు, అంగ్రహకు ఉత్తరం వ్రాస్తే పన్నుశుల్కం తోకూ రూ. 5 లకు పి. కి. పోస్టులో పంపబడును. ఇది మీరు త్వరపడవలసిన చక్కటి అవకాశం.

Swarthik

ఆంధ్రసాహిత్య వార్షికోత్సవం

వ్యవసాయములు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు.

శ్రీకారం: 31-3-'67

వరాహరామ నం! పిల్లనమానం: హరిశ్చంద్ర
సంపుటము: 59 సంచిక: 29

1968

మొత్తం వెలుగుతుంది
వెలుగుతుంది శంభుప్రసాద్

సంపాదకాధికారి
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యాలయము
1. శంఖుచెడి వీధి, మద్రాసు-1

చందా వివరాలు: 10-2-1967 మొదలు
భారతదేశం

జీర్ణోద్ధార

సంవత్సర చందా	72.40
6 మాసముల చందా	11.20
3 మాసముల చందా	5.60
విడిచిపెట్టె	0.40

కలరదేశాలకు

పీకపీక (Sea Mail)

సంవత్సర చందా	42.00
అర్ధసంవత్సర చందా	21.00

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యత రచన: 'గెనిసెట్'

కథలు :

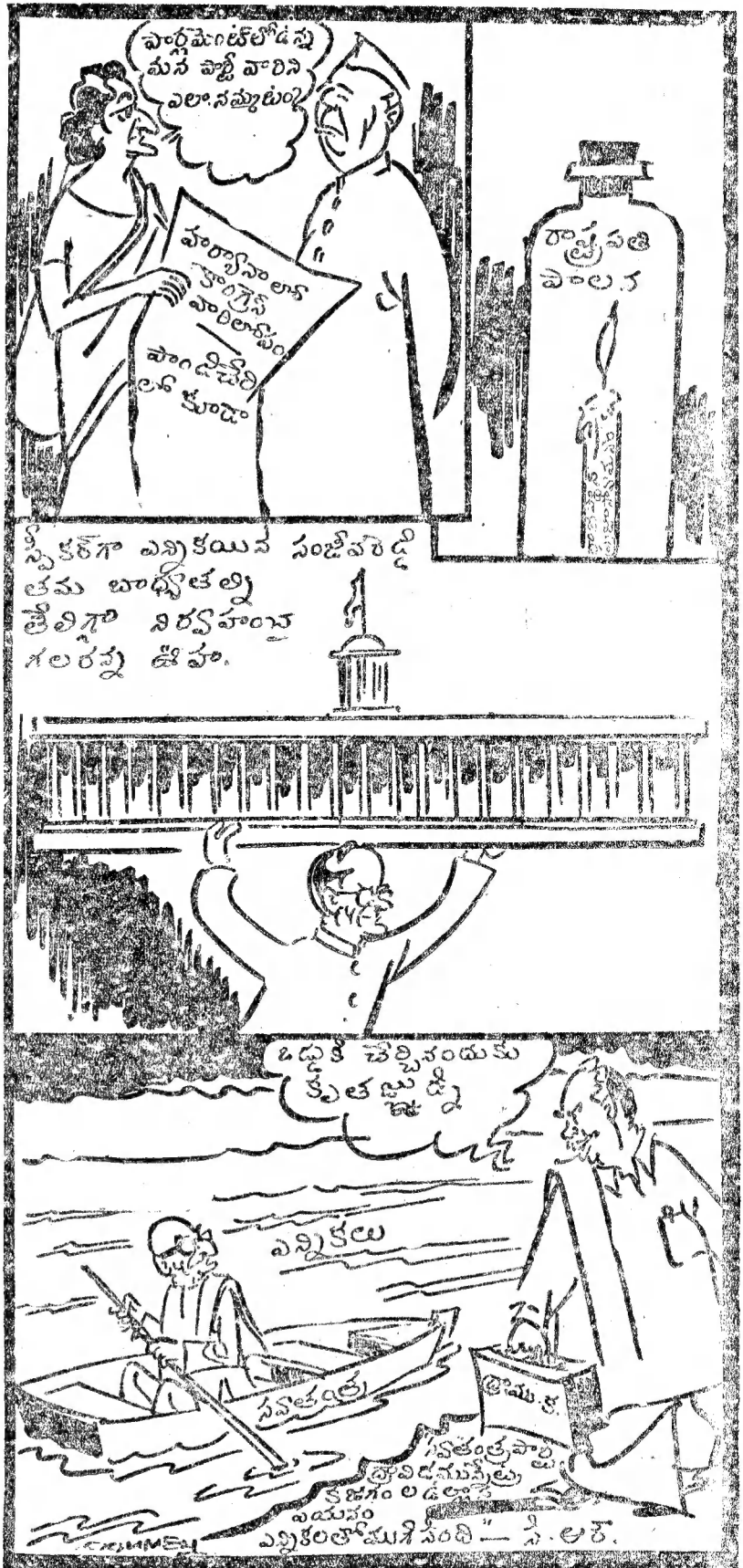
పీడిపోయిన అనందం	— 16
పిట్ట నేను క్రాగను	— 10
చిన్న స్వామి	— 32
కా. తిక్కరంగం	— 42
అనుబంధం	— 50

సీరియల్ కథలు:

కావ్యాపి హైమవతులు	— 26
రామేశ్వర	— 40
సుప్రభాతం	— 46

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినీమా.

కవితలు — 4, హిమన్-కార్మన్ — 7,	
కవితలు — 8, రోకంపాకడ — 9,	
గోర్గోంగర్ — 14, వై.జ్ఞానికాగణం — 30,	
మొదటిమేళ — 39, వారసం — 45,	
పుస్తకాలు — 55, ఎందుకు? — 56,	
చిత్రపరిమళ, చిత్రపరిమళ — 60, ఎందుకు? — 64.	

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ 'దర్బారు' ప్రముఖ మొరార్జీదేశాయ్ కర్తవ్యం

అఖిల భారత కాంగ్రెసు అధిష్ఠానం శ్రీ కామరాజు మంకాశాసరి తమ కృషిని సార్థకం చేసుకున్నారు. కొందరు ఆయన్ని అయోగ్యుడిగాను, ఓడిపోయిన వాడుగాను జనుకట్టివా, కాంగ్రెసు పార్టీనుంటే పార్టీ వాయుకత్తం ఎన్నికతో స్వర్ణలేసుండా చేయడానికి, ఏకప్రవృత్తిని ఎన్నిక జరగడానికి, ఎన్నో వ్యయప్రయాసల కోసం ఎట్టకేలకు కృతకృత్యులయ్యారు. శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ, శ్రీయుత మొరార్జీ దేశాయ్ గారు ఒక బంధువానికి వచ్చి పరిస్థితి వైరుధ్యాల రూపురూపాలున్నాయి. ఇదే తుభక్తిదైవం విషయం. శ్రీయుత మొరార్జీ దేశాయ్ గారు తమ దేశియాంశ కాక గుర్రాన్ని దిగడానికి సన్నతించారు. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ సహాయ సహకారం మంత్రి పదవికి తామిదివరలో చూపిన విముఖతనా సడలించుకున్నారు. ఇప్పుడు ఏదోదా వుండదు. మొరార్జీ దేశాయ్ గారు శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీకి వివిధాన చేయూతనిస్తానని అంక్షలు తెలుసుకొని వచ్చినా వేసేవారు. యాభయ దుర్గి మెజారిటీ మాత్రమే ఉన్నప్పుడు వాయుకత్తం ఎన్నికతో స్వర్ణ అపాయకమైనది అంటూ భయపడ్డారు. కాంగ్రెసు పార్టీకి అదొక గండంగా ఎంచుకుని శ్రీ కామరాజు కమపడ్డారు. ఎన్నికలు జరిగే కొద్దీ పార్టీనుంటే (పభుత్వ పార్టీకి చెందిన బెంచీల మీద మనసులు తిరిగి పోయినారు. బెంచీలకూ జలం తగ్గిపోతూ వుంది. ఇది ఇలా ఉండగా శ్రీమతి పక్షంలో సుమారుగా ఇరవై మంది హేమ హేమి లున్నారు. శ్రీమతి పక్షం ఇంత ఉద్బుతంగా ఉండితే కాంగ్రెసువారు ఆధాటికి కట్టుకోగలరా అనేది సంతయాత్మకమైన విషయం. 1966 జనవరిలో శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ మొరార్జీ దేశాయ్ గార్లు గెలిచారు. ఆసంవత్సరం కాంగ్రెసు సభ్యులు తమ తమ ముఖ్యమంత్రులు తమకు కాంగ్రెసు టిక్కెట్లు ఎక్కడ ఇవ్వకుండా పోరాడేందుకు భయపడి గ్రీన్ ఫీల్డుల్లో తలపిస్తామి అంటున్నారని పక్కటెముకలు. అందుకు పాటు పడినందుకు పొడకవలేదు! మరో అయిదు సంవత్సరాలు వారివారి స్థానాల్లో స్థిరంగా నిష్ఠ వేసుకున్నారన్నారు. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ పరిపాలనకు శ్రీ కామరాజు సవరణలు ప్రతిపాదించారనీ, తద్వారా ఒండ్రులులా ఎడమముఖం పెడముఖంగా ఉంటున్నారనే విషయం మనందరికీ తెలిసిందే. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ వైఖరి ఆయనకు సుతరామూ వచ్చని కాలించేట, ఎవరి వైవా అనుకూలమైన వాడినీ, పరిపాలనా దిక్కుల్లో కేంద్ర సుప్రతి పక్షంలో నిలిచిపోతే బాగుంటుందని ఆయన అభిప్రాయ వడ్డారు. ఇప్పుడు ఆయన

తటస్థంగా వూరుకునేవారే! వాతావరణం కొంచెం అలజడిగా మారడంతో, ఈ విమకు గాలివానకు దారి తీసి కాంగ్రెసును టుడిచి పెట్టుకునేటటువంటి భయపడ్డారు. ఏక గీమైన ఆమా దంతో వాయుకత్తం ఎన్నిక జరిగేలా చూడడం ఆయన కర్తవ్యం ముంపాయింది. కాంగ్రెసు ఇక సక్రమంగా పని చేస్తుంది అనే ఒక దైర్ఘ్య క్లుంపారు. మొరార్జీ దేశాయ్ గారు మంత్రివర్గంలోకి వచ్చారు గనక ఇప్పుడు పరిపాలనలో సంస్కృతి కరమైన మార్పులు రావాలి! ఆర్థిక మంద్రాన్ని అధీవరతో ఉంచుకున్న శ్రీమొరార్జీ దేశాయ్ వారి గడ్డకు సమస్తాన్ని ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. దుస్తరమైన, భారమైన కాగ్రామాన్ని రూపొందించుకొని ప్రవాహానికి ఎదురీదాలి. భారతదేశం ముఖం మీద ఇప్పుడు స్థిరమైన ఆర్థిక మాంద్యం తాగి చూస్తున్నది. ఇదొక ఎత్తు. మంత్రివర్గం కనిసం అలా రాష్ట్రాల్లో నయినా కాంగ్రెసులో సక్షం వారి సభ్యులయ్యాయి. సభ్యులు బెంగాల్ ముఖ్యమంత్రిగా అప్పుడే రోలు బడ్జెటును ప్రకటించారు. బీహార్ ముఖ్యమంత్రి తమ బొక్కను తెచ్చి చూసి, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి రాసేలా వారు తెచ్చి ఆభరణం ప్రకటించారు. మద్రాసు ప్రభుత్వం ఆహార ధాన్యాల రవాణాను ఆరి కడుతూ దారుల్ని కట్టేసింది! కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సరాల బహిరంగత అయినా వుండాలి, లేక రాష్ట్రాల్లో వ్యవస్థ పరిపాలకులపై సక్షపారమైనా వుండాలి. కాకపోతే రిజర్వ్ బ్యాంకు దిడి 'ఓపర్ డ్రాఫ్ట్'ల పేరుతో జరుగుతున్న దోపిడీకి అడ్డు చెప్పుకుండా వుంటుందా? ఈ 'ఓపర్ డ్రాఫ్ట్'ల నింతయూ కేంద్ర ప్రభుత్వామోదాన్ని పొందుతునే ఉన్నాయి. ఈజిప్టుని ఇప్పుడు అకస్మాత్తుగా నింధించి పట్టుకునే, కొన్ని రాష్ట్రాల్లో కాంగ్రెసుకు సభ్యులు రాజ్యం చేస్తున్నారని సమక భావనాని ప్రభుత్వం తన విధానం మార్చుకుంది. అని నిందించడానికి ఎంతయినా అవకాశం ఉంది. కాని ఈవిధానం ఇలాంటి కొనసాగే 'ఆర్థిక క్రమశిక్షణ' అని చెప్పుకుంటున్న వేల మాటలకు విలువ వుండదు, వచ్చే కష్టపట్టాలకు కొడుకా ఉండదు! ఎన్నికలకు పూర్వం, వోల్టను కూడబెట్టుకునేందుకు ఉద్యోగస్థుల కరువు భత్యం పెంచి భూమి శిస్తును తీసివేసి, కొరివి పెట్టి వెళ్లి గోవున్నది ప్రభుత్వం. రాష్ట్రాల్లో ఆదాయం పెడి పోయింది. కలుషభత్యం పెం నందులెల్ల జీతాల కింది మరో ఎంతకోట్ల రూపాయలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి తర్ఫు జరుగ్తుంది. ఇక, అభివృద్ధి

కోసం చేసుకునే మర్యాద తగ్గించకోనే వస్తుంది! ఆర్థిక దుస్థితి 1966-67 బడ్జెట్లో మొత్తం 32 కోట్ల రోలు కనిపించింది. (కిందటి సంవత్సరం నుంచి ఈ రోలు మరీ పెరిగిపోయింది. ఆకాశానింటే భరలు క్షీణించి ఉబ్బి, కంగ్రెస్ వీపుతిరిగిపోయింది. వీటిని యోగ్యతలంగా చేసుకుని పన్నులు పెంచడం ద్వారా ఆదాయాన్ని ముక్కుకాల్చుకుంటున్నారంటే, అంతకంటే దుర్భల ప్రాయం మరొకటి వుండదు. ఇప్పుడున్న భారతదేశ ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్ట్యా దేశీ మార్కెట్ విధానంలో దీర్ఘకాలిక మార్పులు చేపట్టాలి అంటూ మంత్రి కాదు. కిన్ని విషయాలు దృష్టిలో వుంచుకున్నప్పుడు అటుంటి రాజకీయ తెచ్చించుకోవడం అంటే ఉద్బుతమైన పద్ధతిగా కన్పించదు. రూపాయి విలువ పడిపోయిపోయింది, దేశం వెంచెలా వెంటెంత ఎగురొంది చేస్తున్నది అనే రిస్కు తీసుకుంటూ ఉంది. దాని కొక తీరు చెప్పి అంటూ ఏమీ కన్పించదు. కిందటి సంవత్సరం రూపాయి విలువ తగ్గించడానికి పూర్వం కంటే అంతర్జాతీయ రేటు వెం రోడ్లకూ ఎగుమతులు పడిపోయినవి చేస్తున్నానికి నిబంధనలున్నాయి. ముఖ్యంగా రూపాయి వాణిజ్య వ్యాపారం జరిగే విధానాను మన ఎగుమతులు ఎంతగా తగ్గిపోయినా వెలునుకోడానికి రెక్కా జమా అంటూ ఏమీ లేవు. అదితో ఇంపున్నా తర్వాత ర్వాత వుండకుని మన ఎగుమతులు ఒక స్థిరస్థాయికి చేరుకునే చెప్పింది. అప్పులు చెల్లించడం ద్వారా వికరమైన విధి మారకంలో తరగని ఏర్పడుతూ వుంది. భారత దేశం ఆర్థిక పరిస్థితిని గమనించే కొన్ని విధానా దేశాన్ని ఋణబాగుండి తొలగించడానికి గాన సదుపాయాలను చేస్తూ వస్తున్నాయి. ఈనవం ద్వరం కేంద్ర దాదాపు పదికోట్ల రూపాయల అప్పును ఉపసంహరించుకున్నది. రూపాయి విలువ తగ్గింది నప్పటి నుంచి మన ఖజానా బాట అయిపోతూ వస్తోంది. అయి అక్టోబరు డిసెంబరు వరల మధ్య రాబడి పెరిగి ఉండాలి. కాని అట్లా జరగలేదు. తరుగే ఎక్కువ కనిపించింది. ఆర్థికవేత్తలనే దేసుంటే జననదీ నుంచి మార్చి వరకు పరిస్థితి బాగా దిగజారిపోతుందని. ఏప్రిల్ నుంచి సెప్టెంబరు వరకు ఎలా వుంటుందో మాత్రం ఎవరూ చెప్పలేదు. స్వానుభవంతో సరిగ్గించి చూద్దామన్న మనకా అవకాశం తక్కువ. ఈ అంచనాలే సరి అయిన నయితే 1967-68 సంవత్సరంలో మన కోక

గారూ భాగ్య అవతారం భార్యలూ. ఆహార్యకర్మమే వ
పరిపత్తి ఎదుర్కొనలసి వస్తుంది. జనరాజు కూడా వివిధ తగ్గించేటాం, కాని
అత్యధికమైన భయపడకుండా నిశ్చింతగా ఉండమనేది మనో మాట!

భార్యలు వివిధ తగ్గించక ముందు భార్యలేమి
'దిగుమతులన్నిటా'లో పి.యల్. 480 మినహాయింది
దిగుమతి రు 1200 కోట్లదాకా ఉంది. ముఖం
నంపర్లరానికి రు 200 కోట్లు ఉంది. ఎగుమతుల వల్ల
రు 800 కోట్లు జరాయం వుండేది. ఆహారానికి
నంబరించి దిగుమతులకు పోను ఎలా తీడనా
రు 800 కోట్లు తక్కువ చేశారు. వచ్చే రెండేళ్ల
వరకు ఇది భార్య వుంటుంది. నాల్గవ ప్రణా
లితో కొత్త ప్రాజెక్టుల క్రింద ఆయ్యే ఖర్చు
లను కొంత తగ్గించినా ఈ పరిస్థితి ఇంతకన్నా
జాగ్రత్త విధానం లేదు.

వస్తుపాతంగా వుంటే దేశం సహజంవల్ల
విదేశీ పెట్టుబడులవల్ల, మన విదేశీ మారకద్రవ్యం
మిగులుకు వంతెన చేసుకొని వెనుదిగి గట్టె
కేంద్రుడు ప్రయత్నించ వచ్చును, అదే రైల్వం
ఒకటైంది. కప్పల తక్కువ వంటి రాజకీయ ప్రిర
త్వం, పైరెండు విధాలకూ అనుకూల వాతా
వరణాన్ని సృష్టించడం లేదు.

నాల్గవ ప్రణాళికలో ప్రాజెక్టులగురించి అలా
చిన్నవస్తువులు అనబడి అగమ్యం లేదు. మబ్బుల్లో
దోబూచు లాడుతున్నాయి. ఈ ప్రణాళికలో
చేసిన ప్రాజెక్టులకోసం కనీసం రు 2450
కోట్లన్నా తీసుకుంటారు. తక్కువ చేశారు.
రు. 500 కోట్లు మాత్రమే. అదీ చాలా దూరంగా
జరిగిపోయింది. వెంటనే విదేశీ మారక ద్రవ్యం
కేంద్రుని భారీ భర్తీ చేద్దామని, విత్తనవరాలకు
సరిపడా నింపుకుందామని, విదేశీలకు వంతె
నలు నిర్మించి వెనువెంటనే ప్రయాణం సాగి
ద్దామని తొందర వడిగా అకస్మాత్ సరికా
మాలకు ఏమాత్రమూ అవకాశం లేదు. మొట్ట
మొదట భారత దేశం దిగుమతుల్ని తగ్గించు
కోవాలి. అందుకోసమయ్యే ఖర్చును అలా
చెయ్యాలి. అత్యంత పరిశ్రమపట్టి అభివృద్ధి
పరచాలి. వ్యాపసాయకీకృతీని అధికం చేయాలి.
ముఖమినుక్కి కోసం తంటాలు పడకుండా
ఏదో విధంగా వాటి కుదుర్చుకొని కొన్నాళ్లపాటు
జీవిత పట్టుకుని విదేశాల అనునయించాలి.
ఇదీ, ఇప్పుడు చేయవలసినది.

నాల్గవ ప్రణాళికలో వెలకొల్పా అనుకున్న
తక్కించిన ప్రాజెక్టుల తగ్గించి దానిపై, అభివృద్ధి
పరచాలనుకున్న ప్రాజెక్టుల్లో 30
భాగాన్ని మన ఆర్థిక పరిస్థితి బాగు పడేవరకు
అక్కే పెట్టి వుంచాలనే అభిప్రాయం వుంది.
ఈ 30 భాగం అభివృద్ధి అంటే, ప్రాజెక్టు
అసేర్వక్కు, ఇంజనీర్లకు ఒక అరడజను ఇళ్లును
నిర్మించడాన్ని నాయుడా వేయడ మన్నమాట. !
ఇప్పుడు శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ భుజాలపైది
దగీరద ప్రయత్నం ఉంది! ఆయనపరిస్థితి చక్క
అరచటానికి ఎటువంటి నిర్మల్యమయిన పర్యలు
తీసుకున్నా ప్రజల్లో దుష్ప్రచారం ఆయిపోవడం
మాత్రం భాయం! పరిపాలన పరిదిద్దే
సంఘానికి ఆయన చెయ్యరన్ గా ఉండేవారు.
పరిపాలన కృష్ణంగా అర్థం చేసుకుని వంయు

కైతంగా ముందడుగు వేసి తీసుకుపోతు నది
దిద్దిడంలో ఎలాంటి చాకచక్యం జూపిస్తారో
మనం వేసి చూడాలి!

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ 'దర్శన'

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ తమ 'దర్శన'ను పునర్
వ్యవస్థీకరించు కున్నారు. ఆమెతో కనీస పందో
మిద్ది మందికి శీతక స్థానాల్లో అమర్చు కున్నారు.
మరో వర్షాలుగురు రాష్ట్రమంత్రులు లున్నారు.
ఇది వారి ప్రస్తుత మంత్రివరం. మరి కొందరు
కలుస్తారు. సిండికేట్ నాయకుడు శ్రీ నంజీవ
రెడ్డిని ఇందులో నుంచి వెల చేశారు. శ్రీయూ
తులు అత్యుపాధ్యక్షులు, యస్సె, పాటిల్ గార్లను
ప్రజలే నొక్కి పారేశారు. శ్రీమతి గాంధీకి,
శ్రీయూత కామరాజుకు సయోధ్య చెడింది. ఆమెకు
శ్రీ కామరాజు అంటే అసలు వడ్డంలేదు. ఇప్పుడు
మరి అయిష్టత చూపుతున్నారు. మంత్రివర
నిర్మాణంలో శ్రీమతి గాంధీ మొరార్జీ దేశాయ్
గారి సలహా తీసుకున్నారు. అన్ని నియామకాలు
పూర్తయిన తర్వాతనే అధిగతిస్తును శ్రీ కామ
రాజుకు చూపించారు.

మంత్రివరమంతా శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ
బంధుకోటి! పక్రద్దీన్ అహ్మద్ గారు ఆమెకు
కుటుంబ స్నేహితుడు. ఆయనను ఇదివరలో
శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ ఆర్థిక శాఖకు పట్టాభి
షిక్తుడ్డీ చేశారు. ఇప్పుడు పరిశ్రమల మంత్రి.
మరో భూటా రాజా దివేసింగ్ గారున్నారు.
ఈ సునత వహించిన రాజుగారు శ్రీమతి
గాంధీ గారికి వ్యక్తిగతమైన మిత్రులు వారు
వాణిజ్య శాఖను ఏలుతారు! మరో కాశ్మీర్ రాజ
కుమారుడు రాజా కరణింగ్ గారున్నారు. ఆయన
వైమానిక శాఖలో సంచారం చేయడానికి చక్కని
రాజముద్రకు సంపాదించు కున్నారు!

శ్రీ కామరాజు ఎంతో శ్రమపడి శ్రీమతి ఇందిరా
గాంధీని మల్లీ ప్రధానిగా చేసివండుకు మనం
ఆయనకు కృతజ్ఞులు తెలుపుకోవాలి! ఇక్కడ
ఒకవిషయం మనం మరచి పోకూడదు. రాయ
బారాలు జరుగుతున్నప్పుడు, సందిప్రయత్నాలు
కొనసాగుతున్నప్పుడు శ్రీమతి గాంధీ పదవి వ్యామో
హంలో దురహంకారంగా వ్యవహరించారని చెప్ప
డానికి చింతిస్తున్నాను. శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్
మాత్రం అమలు పేవలై ఏ కాంగ్రెసు వ్యక్తిగా
వ్యవహరించారు. దేశానికి ముఖ్యమైంది పార్టీ,
నిర్మాణికంటే పార్టీ సామర్థ్యం పహిస్తుందనే
ఆదర్శంలో ఆయన ప్రవర్తించారు.

రాజకీయ పరిశీలకుల ఉపాధిగాలు చాలాఉన్నాయి.
ఈ అయిదేళ్ళ కాలం సుద్యతో మల్లీ లోక్
పభవాయత్యం ఎన్నికలు జరుగుతాయని
జోష్యం చెబుతున్నారు. ఇదే విజయంతే,
భారతదేశ పరిశ్రమలో శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీకి
'పాశాంతరం' మాత్రమే మిగులుతుంది! కాంగ్రె
మకు ఆమె చేసిన సేవతో ఇంతకుంటే
ఎక్కువ ప్రతిఫలం దొరకదని భావిస్తున్నాను.
ఒక ప్రముఖ కాంగ్రెసు నాయకుడు "భారత
దేశానికి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ చిట్టా చివరి
కాంగ్రెసు ప్రధానమంత్రి" అన్నారు!

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ

—తమని బలవంతంగా వెదురున్న ఉద్యో
గంకన్నా తాము ప్రస్తుతం చేస్తున్న ఉద్యో
గమే ముఖ్యమయినదని అంగీకరించే విశాల
దృక్పథం శ్రీ (తిరుణ) సేనకి ఉంది.

—పేటియాల్ (14-3-67)

* * *

—భారతదేశం అర్హత ఉన్న యావళి
దేశో సమానం అని ఆమెరికా భావిస్తోంది.

—మ్యాస్టేర్స్ మన్ లో కె. ఆర్. సుందర
రాజన్.

* * *

మ్యాథ్ లిలోని కాంగ్రెసు ప్రభుత్వానికి
ఎవరు నాయకత్వం వహిస్తారనేది అంత
ముఖ్యంకాదు. కాంగ్రెసు అంతం భాయం.
కుల్లిపోయిన ఈ పండ్ల నాశనానికి ఈ విధితా
మణి అభ్యక్షత వహించడమే మంచిదేమా.

—'పవ' వార్తాపత్రిక (17-3-67)

* * *

—'మ్యాస్టేర్స్ మన్ లో' అమెరికన్
సామాజ్యవదులు కొత్త భారత పరు
త్వానికి ఇంక లేవం, భావ్యం ఇస్తున్నా
రని, 'సావియట్ రిమినిస్సెన్సు' ఈ ప్రభు
త్వానికి ఎంతో ప్రచారం ఇచ్చి 'అతిగా
పొగుడుతున్న'దని అన్నది.

—'ఎ. ఎస్. సి. వార్త' (19-3-67)

* * *

—శ్రీ పాటిల్ (శ్రీమతి గాంధీకోసం) ధార
సాస్తానన్న రక్తం అంతా దక్షిణ జంబాయ
(డెయిలీ కాలనల్ కారటోగ్రాఫ్).

—'కరెంట్' పత్రిక (18-3-67)

శ్రీశ్రీపరమహంస ఆనందం
శనినారపు రామసుబ్బారావు

ఇటువంటి అవకాశం వైద్య బాహుళ్యం వల్లనే
అందుకు వచ్చినట్లుగా ఉంటుంది. అలాగే ఈ
వైద్య బాహుళ్యం వల్లనే వైద్య బాహుళ్యం
అలాగే వైద్య బాహుళ్యం వల్లనే.

అందుచే గది కట్టిన దొంగమనిషికి ఉప్పు
ముందు, కట్టిన వెనుకగా నుంచున్న అటుగా మళ్ళీ
వచ్చుచే-మళ్ళీ అమ్మన (చేళ్ళ) చుట్ట, వృద్ధులగా
మిన్న అమ్మయ్య, మెదుమ్మన్న తండ్రి (వలసినవాన్ని
కొనుటకు) అందుచే కట్ట ముడిచింది. అమ్మ
కిందే వదిలేదా?.. ఎప్పుడో అమ్మయ్య అలా ముఖం
కొనుటకు అందుకు మురిసిపోయింది?.. అద
కంటే అందుకై, వృద్ధుల గౌరవ? అందుచే అమ్మ
అవలంకారం కూడలే-అందుకన్నాదు. వెనుకగా
కట్ట తలుపులు మూసేసాడు.

అ. నాథుడు వానరమున నున్నట్లు అర్జునుడు భక్తి.

కృష్ణ జిల్లా, పిల్లల సంఘం, వారి సభ్యులకు
ఈ పత్రం

ఉదయోదయ కల్యాణములు ముగించాక, కిటికీ
వరకూ వచ్చి చేరుకుని, కిటికీ గట్టువే పైనులేగా
ఉదయోదయ కల్యాణముగోచరం అనందానికి అలవాటు.
ఇలా విరహముగా పోగే తరువున ఒకనాడొక చిన్న
రాయి అడిగింది. అనంతం అతల్లి చూస్తే యిది
రింగ్స్ వేళ్ళపైను విరుబడ్డ అరుణ కనిపించింది.
అమ్మ మీందుకూ ప్రవర్తిస్తోందో అతడే కర్త
వోవోడు. ఆ చూపుట నుంచే అరుణ యేదో ఒకరకంగా
అందంగా కెళ్ళగొట్టడం చూడతే బోయింది. అనం
దం వచ్చింనుకువోడు కడు. అమ్మ కూడా చదువు
కొనాలి గదా! ఎంతలాం ఉప గురించి కల్యాణ వ్యర్థం
చేసుకుంటుంది నరసింహు కువోడు. అతల్లి కుడా
ఉప చూడన చదువు పువోడు.

అ తోట మాత్రం అనంతంలో వహనం జరిగింది

ప్రతిమీకు పాపముగలిగిపోయింది. ఆ పాపముతో
వట్టుదల, ప్రతీకారం చూపు చేసుకున్నాయి. అది
చూసి తగిన బుద్ధి చెప్పాలనే వాంఛ అతనిలో గాఢంగా
నాటుకుంది.

అవ శోధిక తీరే మరకూ కటికీ చలువులు తెరవ
జూదొదినుకున్నాడు.

* * *

అరుణ వెంకటేశ్ రూపొల్పి రాగానే మిశ్ర
బ్రాందం ఆమెను చుట్టేసింది.

“అనందుడే అవస్థలో ఉన్నాడే?” భావోన్మోగితంగా అడిగింది.
 “వశ్యించింది ‘ఆరుణ భుజం’ నిద్ర వాల్చుతూ.”

‘మూటాముల్లే సర్దుకునేవుంటాడులే! అయితే
తక్కువదా!’ యెంతో ధరోహిగా అంది భవాని.

‘ఒకవేళ వ్యూహం వుంటే తోక తొక్కిన తానుకాదు’ అని కోడులగా ఉంటాడు’ అంటే నాగమ్మలే.

‘అనంతవరకు’ వచ్చిందో చెప్పలే!—నన్నెప్పుడు
భరించలేని సరోజి అరుణను తొందర పెట్టింది.

'అబ్బబ్బ!... శాశి గోలేగాని వచ్చేమొదల చెప్పి
నిన్నే చా?' అని అలా విసుక్కుంది.

కొమ్మసోరిగా నడుచుచుంటి.

అన్న దోహత వరమా అరుణ యేంత గొప్ప
 చేతనా అనంతం వట్టింపకలేదన్న వార్త (ప్రే-
 మాతోడే అవమానం అనుకుంటున్న ఆ బృందమంతా
 అరుణ యేం కేసులుందో చూసి ఆనందం వున్నా రు.

‘గొప్ప మనదీ’ అంటే అరుణ పిచ్చయ్య న్న
కవి.

కర్తావ్య, కుంభవి హస్తాదుగా ఈవి వేసారు.

‘నే తప్పటి...అయినా పాడించి వేరుకొండ’--
 పాడి కొత్త పాఠశాలకు.

'అవతే' అంటుంటే 'మృతి' అన్నప్పుడు వాడే
అంతా మరణించింది.

44000 0000 00000 0000.

[illegible]

‘అవునవును, అంతే’ - అంటేగా ఈ గొమ్మను
‘నన్ను వాళ్ళంతా నడక పోవడం.

20-40 : 25-100.

* * *

విధివిధాన, అంశములు, కృషి, వైద్య, వాణిజ్యము—

పుటలు

అనంతరం చాలా ముఖ్యమంత్రి ఉంటానన్నాడు.
 ఆ పోటీలో మునుపటి లాగా తొలిసారిగానే నడచు
 త్తాడు. కానీ అతని తిరుగు మాత్రం, అరణ్య మీద
 పోయినట్లుగా వాళ్ళ సాధించాలన్న ఆలోచనలే తిరుగు
 తున్నాయి.

విద్రుతగానే అతను వేతనాన్ని ప్రానుకునే
 ప్రజలంతా అతనిని చూచి పరుగులు వేస్తున్నారని
 చెప్పాడు. అతని పురుషుని తీసుకుపోయి అతనిని
 బయట ఆసుకునేలా చేశాడని చెప్పింది.

ఆనందంలో బాళింతు వరద నమయింతో నడి నీటిపల్లంలా, పెరగి నారంభించింది.

* * *

జనరజాల్లా తి ఆనందం మంచం వివాది నడుకుప్పి
 వాళ్ళు తెచ్చి పెట్టుతున్నాడు.

నా పాపర్యమును సంరక్షించుకొనుటకు

అక్రమము

నీనమా చార్ కె. ఆర్. విజయ చెప్పుచున్నది

మీ బొందర్లది కూడా ముఖ్యమైనదానికి వాదనగలది
ఇదే... లక్ష్మీ కూయిలలో వచ్చు. దాని బొమ్మమన మీగడ్డ
వంటి వురగ మదియూ దాని ఉద్దాహరణమైన కరిమవంశం లక్ష్మీ
దా ప్రతిబింబమైన బొందర్లము విచ్చే వచ్చు అయింది. అంతేగాక
ఇదివరకే దంపతులొక మదియూ తెలుపుచున్నదిల సచ్చు లక్ష్మీ
లక్ష్మీనే అయివుంది. ౩. ఆర్. ఎస్. ౩. ఆర్. ఎస్. ఎస్.
మీగడ్డ బొందర్ల కమలమన మీదే ఎందుకీ వాడి ముద్ర
గొర్రెకు లక్ష్మీన వారది.

05. 07. 05. 300

శనివారం తారావతి పౌర్ణమి దశమి స్కంద శ్రావణం. శనివారం తారావతి పౌర్ణమి దశమి స్కంద శ్రావణం.

అలాగే అరుణ అదిగో కై తప్పుకు వెళ్లింది.

పద్మ అరుణతో చాలా రోజులు వుంది. పద్మ అరుణ అరుణతో చూడడం పొరపాటు. అరుణతో పరిచయం, దాని వెనక నచ్చాత్మకం వున్నాయి. ముందున్న కరిగింపే శక్తి వుంది.

విన్నపించగా క్షమాపణలు కోరితే కర్మశంకగా వ్రవర్తించాడు. తనకంటే పాపం నయం. అసె యెదుట తన తప్పు నొప్పుకోవాలి—అనుకున్నాడు, అనందిం.

పప్పుడు రెల్లారారుతుండా అన్న అరాటంతోనే అతడికి మగత నిద్ర వట్టింది.

* * *

■ చూచింది.

కీటికి తలుపులు రెగడన అనందిం రెల్లాయాడు ఎదురింటి కీటికి మూసేపుంది.

అనందిం మనసు బాధతో మూర్ఛింది.

'ఎలాగో అవశిష్టాలు పూర్తిచేసి కాలేజీకి వెళ్ళాడు.

తప్పు అమె కోసమే వెలికాయి.

నమయం చూసి అమె ఒంటరిగా పోతున్నాడు—

'అరుణగారూ!..! అనిరిపోయాడు.

అసె రెనక్కూ చిగిరింది. అనందాన్ని చూసి

కొనసాకులు ముడిచింది.

గొప్పటి నా వ్రవర్తనకు సిగ్గు పడుతున్నాను—

కై ర్యంపేసి అన్నాడు.

అమె యేం మాట్లాడలేదు.

అనందిం కుంచించుకు పోయాడు.

అయినా మాటల్ని దాచుకోవడం యిష్టంలేక—

'నన్ను క్షమించువారా!' అన్నాడు.

అరుణ కరిగిపోయింది.

'జరిగింది మర్చిపోండి అనందిం గారూ!.. తప్పు

రెమ్మడం మీదను నమోజు. శంకమా రాబితే

క్షమాపణలా!' అంది.

అరుణ మాటలు నెట్టిటి జబ్బులా అవిపించాయి

అనందానికి.

'మీరు మానవత్వం వుండవలసిన వారుకాదు.'

అనందిం కృతజ్ఞులై పూర్వకంగా అన్నాడు.

'నెవంటే మీరెందు కంటి కోసం!'—అరుణ

జబ్బులా వెల్లిపోయింది.

అనందింకో విచిత్రం గురం యెక్కినంత

తీర్మానం పొంది పోయింది.

* * *

కాలానుసం చీల్చిపోయింది. పిత్తు పల్లాల లాంటి

కన్న సుఖాల మార్గంమీద మానవులను నడిపించడం

దానికి చేతనవును.

అంతవరకూ కష్టాలతోనే మునిగిపోయిన అనం

దాను అరుణ సాహచర్యం యేంతో సోయంగా ఎని

చిన్నయింది. అమె పేరు రెలచుకుంటే అతని ఒడలు

వ్రుంకరిస్తుంది. అమెను చూచి క్షణం ఒక యుగంలో

తన్నుంది.

అనందిం అమె దూరంలో వుండే అనందిం,

అరుణ నాచుర్యంతో పడ్డాడంటే ఆశ్చర్యంగానే

వుండేచ్చు. కాని యిది నిజం. శకముంటే జరిగివా

కూడా ఆశ్చర్యపడవలెకూర్ లేవలేంతటి పచ్చ నిజం.

* * *

'పూ నా పుట్టినంత. మీరు తప్పక రాలి.

ఓడిపోయిన అనందం

రోజులం కూడా మా యింటన్నే. —అరుణ అనం

దాన్ని అన్నవించింది.

ఈ విషయంతో అరుణకి తండ్రి ప్రాధులం కూడా వుంది. ఆయన అనందాన్ని చాలాసార్లు పరిక రించారు. అది వి మగుడు నందరినీ, తెలివితేటలను లోలోనే మెచ్చుకున్నారు. తను యింటన్నే పేచ్చగా మనలే అవకాశాన్ని కూడా కల్పించారు.

ఆయన అడవిల్ల తండ్రి. అనుభవజ్ఞుడు. అన కాళాను జాలో విడుచుకోవడం యిష్టం లేనివాడు. అనందిం మీద పెంచుకున్న ఆశలను నిజస్థితికి తీసుకురావాలనే అరాటం వున్నవాడు.

అనందిం ఆయన అల్లి సాయ్యాన్ని గ్రహించాడు. తన నమస్సు కొంత తీరిందని సంతోషించాడం. అరుణతో మాటగా మాట్లాడే ముయం కోసమే యెదురు చూస్తున్నాడు.

అరుణ పిలుపు అనందానికి యెదురితో ఒకా సిచ్చులా ఎనింంది.

'మీరే పీరినట్టుకు రాకుండా వుండగలవా!'—

అని అమె కళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాడు.

అరుణ పిచ్చిలో మొగ్గలా విసిరింది.

మె పప్పు మామయ్యైంది.

పోయింత అరైంది.

అనందిం ముస్తాబిగా పూర్తి కావెను.

అప్పటికే రెండు జరిల బట్టలు మార్చాడు.

బాలునిపార్లు తల దువ్వాడు. ముఖాన్ని అడ్డావో

అంతిం చేశాడు.

చివరెకాగో నంకొన్నది, అరుణ కోసం కొన్ని

బహుమంది తీసుకుని, రూంకి రాశం వేసి బయట

పడ్డాడు.

గుమ్మంతోనే పొట్టుమేనే యెదురియ్యేడు.

తెలిగం అందింపే వెళ్ళిపోయేడు.

అనందిం చేతులు నడిచాయి.

అక్కంగా వార్త చదివాడు.

అతనికి ముచ్చెమటలు పోయాయి.

తక్షణం అరుణ యింటికి పరుగెట్టాడు.

'మా అమ్మకు పీరియన్ వుందిట. నేను

వంటనే వెళ్ళావో!—అని మాత్రం అనంగిగాడు.

చేకో అను రెన్స్ ప్యిక్వే వుంచాడు.

అరుణకి అతడి వరిపీతి చూస్తే జాలేంది.

'సినం!' అనుకుంది వెళ్ళిపోవు అనందాన్ని

చూస్తూ. అతడు అనందంగా తిరిగిరావాలని కూడా

అనుకుంది.

ఆమె మేమూల మీద తన యింటన్నే వ్రాసిన

అనందిం ఇల్లి మంచం దగ్గరకు పరుగెట్టాడు.

కన్నకొడుకును చూ ముకోగిగానన్న సంతోషికి

అమె కళ్ళలో నీళ్ళు విందాయి.

'వచ్చావా బాబూ!' అంది సంతోషంగా.

'వీడ్చిది పోకమ్మా!' అంటూ అనందిం బావురు

మన్నాడు.

తను తల్లిని వదిలి వుండలేదు. తనను అప్పింటా

ప్రొద్దాస్తూ బంగారు భవిష్యత్తుకు పునాదులు

వేసింది. అమె లేని తన బ్రతుకు పూర్తి అనందం

తల్లి కళ్ళలోకి చూశాడు. అమె నజల వయవాల్

అతని రూపమే కడులుతోంది.

'అమె తా తానూ మార్చుకు

'పట్టా!' అంటూ పీరింది.

అరై చూసిన అనందిం పద్మని చూసి

దిగ్భ్రాంతియ్యేడు. పద్మ వచ్చిని సుదురు శోణిగా

అతడిని వెళ్ళినింది.

'చూసావా అనందిం!.. దాని బ్రతుకేలా

గియుందో!.. చిన్నారి వయసులోనే భగవంతుడు చిన్న

చూపు చూసాడు. నేను కళ్ళు మూసేలోగా దాని

మడులు బొట్టు పెట్టావా!'— అనందిం తల్లి

డివంగా అరైంది.

అనందిం అయోమయంగా తల్లివై పు చూసాడు.

అమె చూపుకో అక్కత విండవుంది.

అనందిం ముఖం పాలిపోవారందింది. తన

భవిష్యత్తు గ్రెగ్రున తిరుగుతున్నట్లు నిసింది. అంత

రొక్క క్షణక్షణం—'ఆ పది నేను తెయ్యుకును'—

అమెని అడిగిపోయింది.

పద్మ వైపు చూసాడు. అమె ముఖం,

యేభామూ లేదు.

అల్లి చేరిని తన చేరెకోకి పీసుకున్నాడు.

'నీ మాట బాధపెరినమ్మా!' అన్నాడు.

అనందిం తల్లి ముఖంకో ఉల్లాసం వెళ్ళి పి

సింది.

అమె కోరిక సెరకు పద్మ ముటు కుంకుడి

వెలింది.

పల్లెరిని సంతోషం అశింతం తల్లి గుంబొట్టు

కూడా చీల్చింది.

* * *

నికాళి వేళ, సెరట్ల, తల్లి ద్వేనగా

పూచించే లుపి వెట్టు ప్రక్కన గిట్టు మీతి

కూర్చున్న అనందిం తల్లిని తలుచుకుని యెదుర్చు

కాడు.

అతని నంతాపికి చిన్నంగా ప్రకృతి నిశ్శబ్దంగా

వుండేపోయింది. అతడి రోదన చూడలేని వండుడు

మర్నా రేల వెనక దాక్కున్నాడు.

'నాకే ప్రవచంతో యెనరున్నారా?'—అనందిం

ముఖాన్ని చేతుల్లో దాచుకుంటూ అనుకున్నాడు.

'వేమన్నాను'—అని యెవరో అన్నట్లునిసింది

అనందిం తరెల్లాడు.

ఆ పీకటి రేకల్లో అరుణ రూపు సుమ్మా కనిగింది.

అనందానికి అరుణ మీద జాలేసింది.

దీనిపైడిని యింకా భ్రమపడుతూ వుంటుంది

అమెకా భ్రమ మిగులుతుంది. కాని, తను తల్లిని

పోగొట్టుకున్నాడని, అమెకు దూరమై పోతున్నాడని

తెల్లస్తే అరుణ గతేమవుతుంది?

అనందానికి అలోచించే ఓపికపోయింది.

అరడికో వేళి పెరిగిపో నారందింది.

'బావా!' అన్న పిలుపుకి అనందం ఉరిక్కినట్లాడు.

'నా గురించే అలోచిస్తున్నావు కబ్బా!' అతని

పద్మ.

అనందం వింతగా అమె వైపు చూసాడు.

ఆ క్షణంలో తల్లిని పీరతో పద్మ కాంతివంతా

కనిసింది.

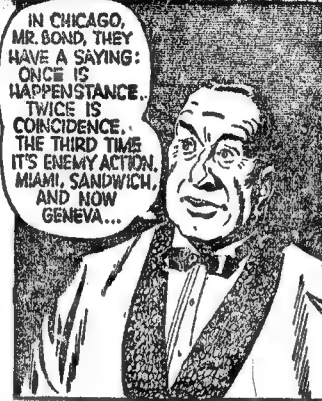
'అత్తయ్య అత్త సంతోషి కోసం అమె చెప్పి

నట్లు. నడుపుకున్నాడు. కాని.. బలవంతంగా నీ చే

తంతో తొలగి పిచ్చి బాధించాలనే ఉద్దేశం

(64 క పేజీ చూడండి)

James Bond
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

గోల్డ్ ఫింగర్ మానె మాపుల్స్ అమెరికా
మనె ఎక్కడా బాండ్ కి కనిపించలేదు.
ఈ గొడవలా ఏమిటి గోల్డ్ ఫింగర్ ? ఏ కోరి,
అదే చంపేతగా ప్రవర్తించాడు!

ఒకసారి తటస్థమైంది, రెండోసారి యాదృ
చ్ఛికం, మూడోసారి శత్రుత్వం అని విశ్లేషించి
ఒక సామెత వుంది బాండ్. ఏయ్యామి, కాండ్ ఎవర్,
మళ్ళీ ఇప్పుడు జెనీవా.....

ఏ నుంచి విజం రాబట్టానని మాపుల్స్ వ్యాఖ్య.
అడ్జాబ్! ప్రెషర్ రూమ్.....

James Bond
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

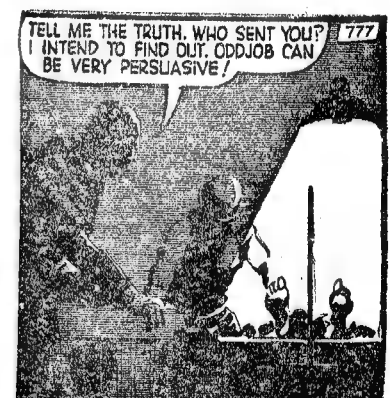

ప్రెషర్ రూమ్ అంటే ఏమిటో బాండ్ కి
తెలుసు, కాని తనవల్ల ఇటు రేసుకు వెళ్తాడని అనుకో
లేదు.
అడ్జాబ్, ఇప్పుడు కానీ.....

అతని ప్రతిచర్య యాంత్రికంగా, నిర్ణయితమైంది.....

ఇంతలా అవనిమిది వడసట్టయింది.

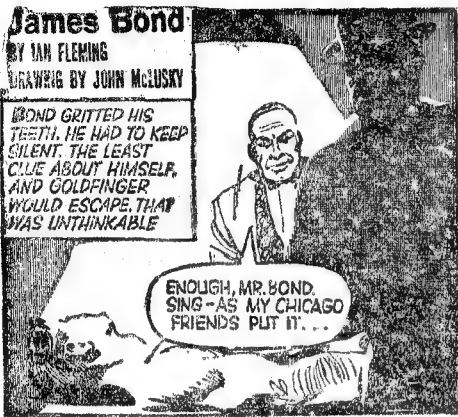
James Bond
BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

బాల్ బా మగతగా తలచాడు బాండ్. ఏళ్లు
అతని ముఖానికి గట్టిగా తలగానే దూరం నుంచి
గోల్డ్ ఫింగర్ కంకర విసిరింది.
ఇప్పుడు మేము ప్రారంభమౌతున్నాము.

వా వ్యవహారాల్లో కలగ జేసుకున్నందుకు నీకు
ప్రతిఫలం ముట్టాల్సి బాండ్, ఇక్కడికి వచ్చిన
అమ్మాయి వచ్చి తండ్రిని చంపింది. మళ్ళీ
అందుకే మళ్ళీ.....

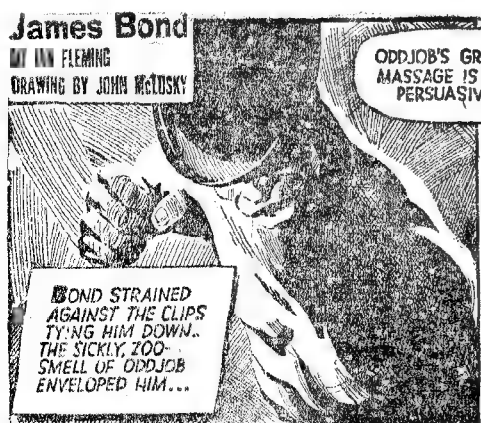
విజం తెచ్చు. నిన్నువరు పంపించారా? మేము
తెలుసుకోవాలి. అడ్జాబ్ విప్పిల్స్ వలన
చేసుకోలేదు.....

బాండ్ పట్ట కలికాడు. అను కున్నాపై గా వుండాలి. అను గురించి చివరి క్లా లాగేశాడంటే గోల్ఫింగర్ తురు మంటాడు..... బాండ్ ఇక చాలా. ఏ కథ పాడవోయ్..... వా చికాగో మిత్రుడు ఏమన్నాడంటే.....

నాడు..... నువ్వు బాండ్ కేసుండా త్వరగా చాచిద్దామరి..... నాడు. లేకపోతే నీ చచ్చు ఒకే ఒక అరుపులో పూర్తవుతుంది. నీ గోల్ఫ్ ఫ్రంట్ కూడా.....

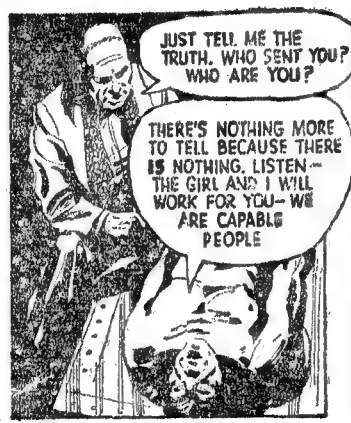
నీ కోరిక విన్నవించు..... అపొకా వేపు ప్రాప్త వాం ఇస్తారే. అడ్జాబ్ చివ్ మాసేజ్ కేస్తాడు. మొదట్లో ఒకటోరకం చిట్కా.....

బాండ్ అగిరిస్తున్న స్థితిలో బాండు తట్టుకో లేక పోతున్నాడు బాండ్. అడ్జాబ్ కలిరం మించి జంతు వంటకంమీద దుర్గంధం అతన్ని చూడ చేసుకుంటున్నది.....

అడ్జాబ్ ఒకటోరకం మాసేజ్ వుంది మాశాన్.. ఆది యిట్టే లోబరును కుంటుంది..... ఆ తర్వాత రెండు మాడు చిట్కాలు మరీ బాగా మనిషేస్తాయి.

గట్టిగా నువ్వు కేటమిస్తుంటా శస్త్రయుక్తంగా నరిపోతాయి. వాళ్ళు విడిచి పెట్టేవరకు పట్టు నాక్కెట్టి వుండాలను కున్నాడు.

అడ్జాబ్ హింస అకస్మాత్తుగా ఆగిపోయింది. గోల్ఫింగర్ని కనుక్కుందామరి బాండ్ అతి కష్టంగా ప్రయత్నించాడు..... బాండ్ ఇది ఎలాగా అత్యవసర మంటావా?

వా కోక విజయ చెప్పు. విన్నవరు పంపారు? మవ్వెవరు? విశేషమయిందేమీ లేదు గనక వేసు కేప్పేందుకు ఏమీలేదు. ఏమి, నేనూ నాలోపున్న అవగాంఘా నీలో తిరిగి మున్నేం. మాశా శస్త్రముక వుంది.

వెన్నువీడు రెండు కత్తుల్ని విలవిల్చుకో మంటావ్.....? కృతజ్ఞుడవు బాండ్. అడ్జాబ్, రెండో చిట్కా.....

(ఇంకా ఉంది)

జీవితవిజయలక్ష్మి

“హా! ఎవరండి మాట్లాడేది?..... సువ్వనా వానూ! నేను విజయం..... ‘అ అ’ ఇంటి దగ్గర నుండే..... ఏలేమి? వానూ! ఏతో కొంచెం మాట్లాడాలి. యాదానింగ్! పై వీధికి వచ్చి గార్డెన్స్ కి వస్తావా?..... యాంటికి తాళి తీసుకు వస్తానంటావా? వో. వచ్చి గార్డెన్స్ కి నేరుగా వచ్చేయి..... మీ బాదగా? అప్పుడే ఎక్కడ? ఆ సారిటెక్స్ అమ్మాయిలలో యుద్ధం చేసి అరిచిపోయి జుడు, బదున్నరకి వస్తారు..... అమ్మరింకేం చెప్తుంది? బాబిగడి పుర్రకం తీసుకుని ‘అ, అ’ అంటూ పీయింగ్ చదివేయ్యడం, బాంబ్ రొంబిపోయి దాన్ని పక్కనో కోపం

వయట నేనుకో. తం, అమ్మం ముంటూ విజయం చూసుకోవడం..... ఏమిటి? దాన్ని పెట్టాడేస్తా నంటావా? బాబ్బాయి. ట్యూరగ్ బాబ్బాయి అదేదో..... నురుంటాను వానూ! తప్పక వస్తావుగా!”

మూడుకుం మీద తలావించుకుని మెట్ల తామర పూలపై పు చూస్తూంది విజయ. దూరాన ఎవరో ముత్రత్ ఆర్గన్ మీద “మై చోరంకా రాజా, టూ రూవో రసీ” హామీ చేస్తూన్నారు. “సారీ కోరేమో తలయింది విజయూ” తలెత్తి చూసింది విజయ. వాను. పొడుగా, తెల్లగా, పుత్ర్ పైకొక బ్రెజ్ కో వున్న వాను కుడిచేత్తో చాక్లెట్

గ్రీ కోర్ ల్లో విచ్చుటూ, భుజం మీద చాక్లెట్ కుర్ కోర్ తీసుకు తన ఎదుట విచ్చువు వానును తూకీ కుకోపిలి ‘గ్రీ కోర్ ల్లో వున్నదనుకుంది విజయ. అవట గ్రీ కోర్ ల్లో ఎలావుంటుంది. ఇంబిలావా? — నవ్వుకుంది విజయ.

“ఏమిటి నవ్వుకుంటున్నారు అమ్మాయిగా నా?” — రుమాలు కిందవేరి దాని మీద కూర్చుంటూ అడిగి దు వాను.

“అలా ఏలేమి. విచ్చువుదు ‘సుం దాతి తాళ్ళు వచ్చి గునగున నడచే’ అన్నట్లుండే ఓ అబ్బాయిగారు తల అందంగా ఎలా అయితా అని అకోచిస్తున్నా” — నవ్వింది విజయ.

“గుర్తుండ, విచ్చువుడిలానే అంటే నీయ్యి కలిచి పిరిపోయూను ఆ తరువాత మన ట్యాన్ టివర్ క్లిస్టు దూర అంగోస్టుమ్యగారు టెలిఫోన్ మీద వారి” వి దపితావు దిల్లా తెలి నా లెళ్ళు మానం చేసింది.

“ఓ గుర్తులేకేం. ఆ తరువాత అయ్యగారు నా మీద అతిగి నా ప్రశ్న న కూర్చోవడం మానేసి దీముడు ముక్కు తొలిగి ప్రశ్నన కూర్చోవడం, పాంకోలా అంతం పెట్టి అయ్యగారి అతి తీర్పుడం” — అరిచిగా చూసింది విజయ.

“విజయ! ఎంత నీయ్యటి రోజాలవి. ఎప్పుటికీ అలానే వుండవలె ఎంత బావుండేదా అనిపిస్తుంది.”

“వక్కు వారి కూర్చుంటూ అన్నాడు వాను.

“విమా బానూ, మా అయన, బాబు, అమ్మలూ — వీళ్ళతో నాకీ రై ఫే బావుట్లు విస్తుంది..... అంతా నవ్వువచ్చిందిపోనీ నీని లేచితే గృహమే దా నవ్వునీమా! అంటూ గొంతెత్తి పాదాలవి పిస్తుంది.” — వన్నాడు వాను.

“అది నరేగాని ఇంత అర్థంలేక నాతో మాటలాడవలసిన రచనా వేమిటా!” విజయ ఎంత కుతూహలంగా చూపాడు వాను.

“రచనావే మది. ఈ మర్న బిజినెస్లో లాభాల్లో కాస్త గొప్పవాడి వయావుకదా! ఆ లాభా తుకు లెక్కట్లు మరేదో? మన కొర్రాయి చేస్తున్నది విన్నాను. వాటిని నీ రోజులు దుగా విప్పి, పురో పరి వివి అనందించుదాం” — విజయ మాటల్లోని వ్యంగం గుర్తింపట్లు నటించాడు వాను.

“నా నవ్వుయం పొందిన వాళ్ళేవరో నా గురించి పొడిపుంటారు నీ దగ్గర. అంతే విజయూ!” వాను. కళ్ళతో చీలితనం చూసి విజయకు కోపంవచ్చింది.

“ఇదిగో వానూ! క్రొత్త హీరోలు కావాలంటూ వాలమంది సినిమా వాళ్ళు ఎడ్వర్టయిజ్ చేస్తున్నారు. కావాలంటే అన్నే. పసి నీ నటనావారు ర్యాపు చూపుతున్నాని, ప్రస్తుతానికి నేను అడిగే దానికి కిచ్చి దిల్లుగా జవాబు చెప్తావా?”

“అక్కం.” బుద్ధి మంతుడిలా కూర్చున్నాడు వాను.

“బీరిక యిలా భాళి చేస్తున్నావంటా?”

“బీరిక యలా?” అళ్ళరంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూపాడు వాను.

“తాటితో గుర్ర మెక్కడ మనుకో.” తకించి అనెసింది విజయ.

“వచ్చా! సంస్కృతిం చెప్పుద్దులని వెళ్ళు కుంటున్నావు విజయూ!” నవ్వాడు వాను. తనం

చేసిలా కొనింది విజయం.

“అదికదు విజయం! విజయం నదాలన్నీ ఎలా తెలిసాయి? బావగారేన్నా ద్రావిడాల రుచి కూపిస్తున్నారా?” నవ్వుడు వాను.

“ఓ తెలివీక నంతపించను.”

“ధమ్యుడిని.”

“అబ్బబ్బ! కొంచెంకేపు నీరయన్ గా వుండ లేవా? అనలేదుకు ద్రావిడున్నావో ముందు చెప్పు.”

“అదిమీర విజయం! పార్వతాశీతో వదుపు కోలేమా ముప్పు? అర్కావల గణము శివేయినగా.....” చటుక్కున శివ మంచుంది విజయం.

“అరే! శివమేమిటి? యింక నీరయన్ గా జవాబు చెప్పను మా అమ్మవు కద! కూర్చో!” (ఇతిమాలుతున్న) ఎను ముఖం చూసి నవ్వేసి, కూర్చుంది. విజయం.

“అది ఒడు వానూ! ఎందుకీ అంబాటు చేసి కుంటున్నావుచెప్పు?” అవేదనగా వాను పంక చూసింది విజయం.

మౌనంగా వుండేసియాడు వాను.

“నూర్లాడవే?”

“నీ కది యిష్టం వుండదని తెలుసు విజయా! కొవి ఎరిస్థీతుల కనుగుణంగా నడుచుకోక తప్పదు.”

“నవ మౌనం! నీ! తన్న ఎరిస్థీతుల కంట నల్లడి మెండుకు వానూ?”

“నీకు తెలిదు విజయా! కొన్ని కొన్ని వసుల కొంటుందితో కొవారంటే వరకలు పుల్లగా తియింపక తప్పదు, వాళ్ళతోపాటు నల్లతక్కినం ఓ డోన్ చేసుకోక తప్పదు.” విజయకు చిర్రెత్తు కోస్తుంది

“నీ నల్లతమ తీసుకెళ్లి గంగలో కలుపు. త్రాగ డము: నల్లతా?”— మండి వడింది విజయం. నవ్వుగా నవ్వుడు వాను.

“ఏవ్వి విజయమ్మా! త్రాగడమంటే రోడ్డు మీద నోటికి వచ్చినట్లు ప్రేమతూ, తూలుతూ నడవడం కాదని తెలుసుకోవారి సుప్రస్య. త్రాగిన వాడు కూడ మామూలు మనిషిలా వుండగలడని, మామూలు మర్యాదతో వ్యవహరించగలడని అర్థం చేసుకోవాలి సుప్రస్య. నా దృష్టిలో లిమిట్స్ లో త్రాగితే అవరాధమేం కాదు. విజయా!” ముందుకు పంగి విజయం హేండిబాగ్ అందుకున్నాడు వాను.

“అలా చెప్పు మరి పరిస్థితుల కోసం అంటా వెంటకు? జేబులో డబ్బులున్నాయనీ, ఫేషన్ కోనమనీ, సివిల్లైజ్డ్ మార్లలా వుండాలని త్రాగు తున్నానని చెప్పరాదూ!” “కోసంతో కిందగిడ్డలా అయింది విజయ ముఖం

“అది నరేగాని ఆ కోసం కొంచెం అగ్గించుకో. కోసంతో నీ ముఖం చూడబుల్ గా లేదు.” నవ్వుడు వాను.

“అలా నవ్వుతో ఎగర గొట్టాలని చూడకు. నీకు తెలిదు వానూ! ఏవరేజగా వుండే నీ అమ్మ యియినా తన భర్త ‘త్రాగుబోతు’ అనే పురాణ కూడ భరించలేదు. మీన్నిటికీ అతిరులయిన అమ్మాయి లంటారేమో నాకు తెలిదు, కాబోయే అమ్మాయికోనమైనా సున్నీ మేన్స్ మానేయాలి.” అనునయంగా వాను పంక చూచింది విజయం!

“అబ్బర్. భార్యకోసం మౌనయ్యడమా.

భార్య అనే వ్యక్తిమీద నా అమ్మాయి అభిప్రాయాలు నీకు తెలివు. వేసు నీకు ఓ కోణం మంచే తెలుసు. నా భార్యంటే ఎలా వుండాలో తెలుసా? పెద్ద కట్టుంలో వచ్చి, నా మాటకు ఎదురాడకూడని అంద మైన భార్యయి వుండాలి.” ఆ మాటలు విగననే లెల్లగా పాలిపోయింది విజయ ముఖం. తమాషాకు చెప్పున్నాడేమోనని అతని ముఖంవైపు పరిశీలనగా చూచింది.

“అలాగే అంటారంతా! ఓ బంగారు బొమ్మ వచ్చి కొంగుకు కట్టుకోగానే యీ మాట లేవీ గుర్తుండవు.” (నయత్తు పూర్వకంగా నవ్వింది విజయం.

“ఇంపాజిబుల్. భార్య అనేదానికి యువినే నెత్తి మీద కెక్కి కూర్చుని స్వీరి చేస్తుంది. నట్టి చవటను చేసి అడిస్తుంది. మా ప్రెండ్ ఒకడు అలానే అయ్యాడు. వాళ్ళ నాన్న లక్ష్మణాచార్యుల కట్టుం తెచ్చి పెళ్ళి చేస్తారంటే, కట్నాన్నీ, నాన్న అన్నీ వద్దవి ఓ అందాల అమ్మాయిని పెళ్ళాడి అనక అవిడ చేతిలో కీలుబొమ్మయి పోయాడు వాడిలా చేసి తరువాత నక్కాత్తాన వడడమవేది చెయ్యను చచ్చినా. వేసే భావకవిని కాదు. (వేయనీ, వెన్నెల, మల్లెనూలు అంటూ మత్తుగా కళ్ళిట్లు కార్చ దానికి. వేసు ఎచ్చి రియర్స్ ని.”— వాసులో ఇంత ఆవేశం ఎప్పుడూ చూడని విజయం విస్తు పోయిం దటవి చూచి. యితనిలా ఎందుకయ్యాడు? తన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయిన స్పేసితుడ్లీ చూసా?!

“నీ ఇష్టమైనా అవ్వకాని ఇలాంటి అభిప్రాయాల్ని అమ్మాయిల ముందన్నానంటే నీకు జన్మలో పెళ్ళునదు.” నవ్వింది విజయం.

“డామిల్. హాయిగా వుంటాను.” విరక్త్యంగా తల వూసాడు వాను.

“వే: చెప్పాలనుకున్న దవలు చెప్ప వివస్య సుప్రస్య. విసుక్కుంది విజయం.

“లేదు. చెప్పు. ఏమిటి? మీరూగా కూర్చున్నాడు వాను.

“మనిషి త్రాగానే దుర్మార్గుడని అనలేను. పదిమందికీ అవకారం చేసే నిష్కపరుడికన్నా పది మందికీ మంచిని చేసే వ్యవసరుడే ఉన్నతాడంటా వేను. కాని..... ఆ జైపుత్వంతో పాటు, నైతికమైన విలువలు కూడవుంటే ఆ వ్యక్తిని మిగత వాళ్ళ పూజించరా! మాట్లాడవేం వానూ?”

“పూజ లందుకోవడానికే నేనేమన్నా దేముడినా విజయా! వేనూ మామూలు మనిషిని. అందరి లావే నాలో కొన్ని బలహీనత లుండవచ్చు.”

“ఆ బలహీనతల కెందుకు లోంగిపోవాలని వేన నేది. యీ పాజివన్ కి చేరుకోవడానికి సువ్యెష్టి నమస్తల్లి తట్టుకుని నిలబడ్డావో, జీవితంలో ఎంతగా పోల్లాడేవో, ఎంత పట్టుదలతో శ్రమించావో వే నెరుగండి కదు. ఆ పట్టుదలే ముందు ఇప్పుడు? సుప్రస్య కాలనుకుంటే మంచిగా ఎందు కుండలేవు?!” విజయ ముఖాన్ని వాళ్ళల్లంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు వాను.

“త్రాగిమనే స్వల్ప షయ్యాన్ని తీసుకుని పెద్ద రద్దాంతం చేస్తున్నాననుకుంటున్నావు కదూ! ఇంత ఎడ్వంకేటేడ్ అయిందీ పిల్లిగా మాట్లాడు తున్నాననుకుంటున్నావు కదూ!” రైట్ వెలుగుతో అతని పంక పరిశీలనగా చూసింది విజయం.

“వూ: హా. కాదు విజయా! వేనంటే నీది ఎందుకంత అభిమానమా అని అలోచిస్తున్నాను. ఏమిటి బాంధవ్యం మనది? అక్రమంగా విజయం పంక చూసాడు.

“ఇండాడేదే పెంటిమెంట్స్ తీసివేసిలా పాల వేసివో! రైలాగేలు వేస్తున్నా వేమిటి?— విన్నగా నవ్వింది విజయం.

“సువ్వలా అంటే వేసేం చెప్పరను విజయా! కాని స్పేహంలో వున్న మాధుర్యం ఇంక దేవోమా లేదని పిస్తుంది.”

“సువ్వేదో కనిత్య భోగంలో నడ్డావు. జ్ఞా ఆయన వచ్చి విరహాగతాలు పాడుతూ వుంటుంటారు. పద పోదాం.” అతని చేతిలోని హంట్ బాగ్ తీసుకుని లేచింది విజయం.

అలోచిస్తూ నడుస్తూంది విజయం. ఇంత సేపూ మాట్లాడిందానికి ఫలిత మేమిటి? అలవేమా తనలో యింక త్రాగనవి మాట్టలేదు. మాటలతో పట్టిలు కొట్టింది అనలు విషయాన్నుండి దూరంగా పోయాడు. ఎలా ఇలాంటి చేత ఒప్పించడం? మాటిగా త్రాగనవి మాటి ముని అడగడమా! అలా అనడం అతనికి ఇష్టం లేవోయినా కేవలం తన మీద అభిమానంతో మాటిస్తే మాత్రం..... ఏ మిష్ట తనకంత తృప్తిగా అనిపించడంలా! ఒకవేళ నిర్మోహ మాటంగా కాదనేస్తే!! ఎంత ఇన్సర్ట్! ఆఫ్ లాలో! అవేమోతుందనికీ! ఒకటో బ్ల్యాండ్ గా కాలేజీ చదువు వరకు కలసి చదువుకున్నారు. అంతగా తామిద్దరి మధ్య వున్న బాప్స బాధ్యం! ఒకళ్ళుంటే ఒకళ్ళు ప్రాణం పెట్టుచుగాక, అది వేరే సంగతి. అలోచనలతోనే యాంత్రికంగా కారెక్కి కూర్చుంది. స్టీరింగ్ వీల్ త్రెపుతూ విజయవైపు చూసాడు వాను.

“ఏమిటి విజయా, దీర్ఘంగా అలోచిస్తున్నావు?”

ఏగరెట్ పాగ రింగులు రింగులుగా వదులు తున్నాడూ

“ఇండాక సువ్వపు మాటల గురించే. అలోచిస్తే ఒక్కటినిపిస్తూంది వానూ! ముందేకంతో మగ వాళ్ళు రెండేకాలు. ఓ రకం భార్యను బానిసగా చేసుకుంటే మరొకరకం భార్యకు బానిసావుతారు. మనసా, వచా, కర్మడా భావ్యను తనలో సమానంగా చూచి ఇద్దరి మధ్య సున్నితమైన బాంధ వ్యాసు సృష్టించుకునే మగవాళ్ళు అరుదు చిత్ర మేమిటంటే అమ్మాయిలు మొదటి రెండురకాల భర్తల్ని ఇష్టపడరు. ఏవరేజ అమ్మాయి కోరుకునే దేమిటో తెలుసా? తనను ప్రేమతో కాపాడ గింవాడు తనకు భర్త కాలనుకుంటుంది.”

“నీ జనరల్ జేషన్స్ బాగా వున్నాయి గాని ఒక్క నవరణ. మీ అమ్మాయిలు ఎంత మంచి భర్త దొరికినా సుఖపడలేరు. ఇంక ఏదో అతనిలో వుండాలని కోరుకుంటారు.”

“నీకు బోల్సిగా అమ్మాయిల మీద సదధి ప్రాయం లేదు. అమ్మాయిల గురించి మీ తాతకో ముత్తాతకో వుండాలైన అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి నీకు.” నవ్వు పూరుకున్నాడు వాను.

కారాపి వళ్ళు, పువ్వులు తీసకొచ్చి విజయం చేతిలో పెట్టాడు.

“ఇన్ని యెందుకు మరసబావా?”

“చెల్లల్ని నట్టి చేతులతో యింటికీ పంక కూడదట.”

“పరవాలేదు. ఏక్కూడ కాస్త తెలివి తేలు

అప్పుడున్నాయి."

ప్రక్కగా కరాపాడు వాను.

"నా గురించి అలోచించి మనసు పాడు చేసుకోకు విజయ! బావగారిలో చెప్పు, తరువాత కలుస్తానని."

"అదేమిటి? ఇంట్లోకి రావూ!"— కారు దిగుతూ అడిగింది విజయ.

"ఓ ఫ్రెండ్స్ కలుస్తానని మాటివ్వాను. తప్పకుండా వెళ్ళాలిప్పుడు."

దూసుకు వెళ్ళినట్లున్న కారును చూస్తూ ఇలిన్ని ఒప్పించుకున్న విధం యిదికాదు అనుకుంది విజయ.

అలోచిస్తూ పడుకుంటే వో బ్రెయిన్ వేక్ వచ్చింది విజయకి. వెంటనే లేచి వో లెటర్ వ్రాసి నిశ్చితంగా నిద్రపోయింది.

* * *

"అ: అ: వానూ!..... విజయవే. నీమీదో పెద్ద పని పెడుతున్నాను వానూ! మీ ఫ్రెండ్ ఇందుప్రియ అని చెప్తావే, తను వాల్టర్ నుండి వస్తూందీ రోజు. నువ్వు కొంచెం స్టేషన్ కు వెళ్ళి తనను తీసుకు రావారి..... నా ఆల్బమ్ లో తన ఫోటో చూసేవు కదా, గుర్తు పట్టలేవు?..... చివ్వి, యింటిం పెచ్చి ఆ ఫోటో జేబులో వేసుకు వెళ్ళు..... అబ్బాయ్! తప్పించుకోవాలని చూడకు వో గంట నువ్వు లేకపోతే నీకు లక్షల నష్టం మేం రాదు..... ఓ. కె. వస్తున్నావు కదా!" పోన్ పెట్టేసి శ్రీవారి వంక చూసింది విజయ.

"అతన్నెందుకు విజయ! యిబ్బంది పెట్టడం. మనం తీరిగ్గా వున్నాం కదా!" అమాయకంగా అడిగాడు అతను.

"మనక పోయిన శ్రీవారూ! మనం స్టేషన్ కు వెళ్ళితే ఇండు విన్నుడు అర్జంటుగా రమ్మని వ్రాయడము ఎందుకు?" నవ్వింది విజయ. అర్జం కానట్లు చూసాడతను.

పోటోలో అమ్మాయికోసం వెదుకుతూ స్టాల్ పామ్ మోత నడుస్తున్నాడు వాను. ముక్కు మొహం తెరిచి తను వలకరిస్తే ఆ అమ్మాయి తిట్టతూ? అరే! ఆ అమ్మాయి కదూ! ఎంత

ఒట్టు నేను త్రాగను

పార్ట్ లోగా ఉంది! పోటోలో చూసి వరస లేడనుకున్నాడు కానీ అమె యంత చక్కటిదని తను అనుకోలా! యామెది బొత్తిగా పోటో జెవిక్ ఫేస్ కడన్న మాట.

"హలో!" అప్రయత్నంగా అనకాదు అమె తను ప్రక్కగా రాగానే. చురుగ్గా చూసిందామె.

"నేను విజయ కజీవ్ బిదిర్సి."

"నమస్తే." అందంగా చేతులు జోడించి దామె. ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ 'సమత మూర్తి' అనిచి నట్టుందిమే. అనుకున్నాడు వాను.

భాగ్య నగరం వికల పీఠుల్లో నుండ కారు రయ్యన పోతుంది.

"మీరు సైనికుర అండి ఇప్పుడు?" అమె వంక చూసాడతను.

"అవుంది" కల్లెల్లి అతని నైపు చూచిందామె. "ఈ అందమైన కళ్ళల్లో ఇంత కాంతి, అక్షరణ విక్కడ నుండి వచ్చాయి?"— అనుకుంటున్నాడు అతను. "విజయ తన ఫ్రెండ్ ఇలా వుంటాడని, అదీ తన పూర్వలోని రాకుమారుడలాంటాడని ఎప్పుడూ చెప్పలేదే? ఎంత మేన్సిగా వచ్చాడతను" అనుకుంటూంది ఇందుప్రియ.

ఎవరి అలోచనలో వాళ్ళు వుండగానే కారు ఇంటి ముందగింది. గులాబీలను, చామంతుల్ని, కనకాంబరాన్ని చూచి 'తాంక్ గాడ్. మొక్కుత మయం ఒక్కదానిలో విజయకు బద్ధికం లేదు. అనుకుంది ఇందుప్రియ.

"స్వాగతం, సుస్వాగతం" అంటూ వచ్చుతూ ఎదురొచ్చింది విజయ.

"చాక్లెట్ నంతోనం. స్టేషన్ లో నువ్వు జు వడక పోయేవరికి ఎంత కోపమొచ్చిందో తెలుసా?" ఇందుప్రియ ముఖంలో కోపవాయలు చూచి పక్కన నవ్వింది విజయ.

"ఆ తరువాత 'విజయ అకస్మాత్తుగా యింత మంచిదయి పోయిందేమిటా?' అని అనుకోతా? నిజం చెప్పు." లోపలి కోపాన్ని వాచును చూసిస్తూ

జమ్మ గిట్టింది విజయ. విజయను ఎదో అనుబోయి వానును చూచి అనిపియింది ఇందుప్రియ.

"చూడవూ! వినేవాళ్ళుంటే అలా విజెట్టి గంటల తరబడి లెక్కర్ దించగలడు. మివ్వలా ముహూర్తాలంటే లాభంలేదు."— విజయ భర్త, మూర్తి.

"విజయ సంగతి వాకు తెలికపోడ మేమిటి అన్నయ్యా! మీరు మంపారు కాట్టి నరి పోయింది కానీ....."

"శ్రీ: పోతే వాల్సుగో రోజున నవ్వునం వున్న కుని హిమాలయాల్లో మతం పెట్టేవారు, అప్పునా అమ్మాయ్, మీ అన్నయ్య చాల మంచివారు, తొలి నేవ్ న వోముల ఫలితంగా నాకు దక్కారు. అనే కదూ నువ్వనేది, నేనూ అలా అనుకునే కదే తం వంచి తాళి కట్టించుకుంది...! శాటం కంఠని ఏదో భావంతో భర్తవంక చూసింది విజయ.

"బావగారూ! మీరు తక్షణం అత్త సంతక జోవాయం చూచుకోవాలి. విజయ బాగా లైర్లు కొడుతూంది మీకు."— వాను.

"నువ్వు కూడ వాళ్ళ ప్రక్క జేరి ముప్ప ఒంటి దాన్ని చేస్తావా? నీకు బొత్తిగా బుద్ధి లాటిది లేదు."— నవ్వింది విజయ.

"యీ మరదలి తిట్టేస్తానీ నుండి?"— వాను.

"అది నరేగని వానూ! ఇండు వాళ్ళేవరకు నువ్వు నీ కారులోపాటు మా అధీనంలో వుండలి." అంది, విజయ.

"బాబోయ్! యేమిటి ఇక్క?" తయంగా చూచాడు వాను.

"ఇక్క? మహాభాగ్యమను. మేము కూర్చుంటే నీ కాం వచ్చియుంది పోదూ!"

"వయం. మేను తరించి పోతానలేదు."

"ఫుర్లేవ్. మీ యిద్దరి మూటలూ అయి పోయే వరికి ఇండు అకలితో కేహ్ వచ్చి పడిపోయింది."— మూర్తి.

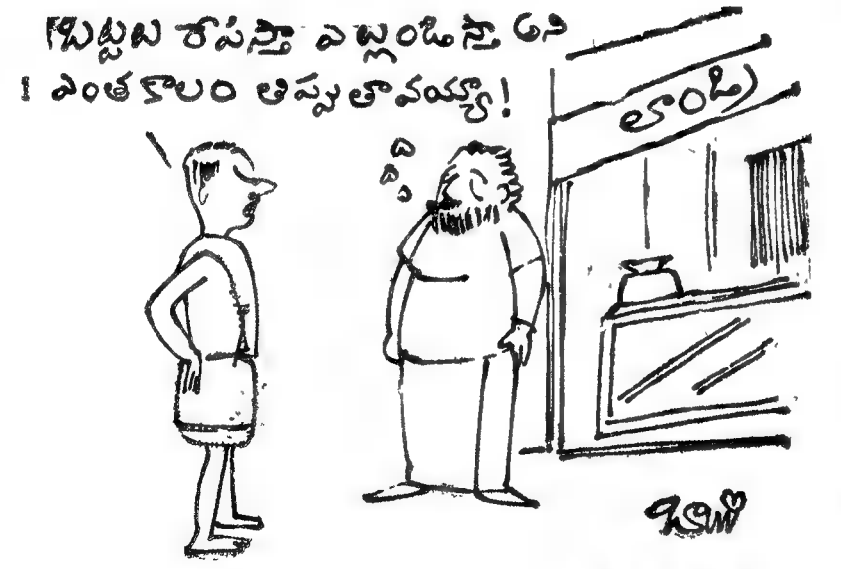
"విజంగా చెప్పిస్తా వానూ!" ఇండుకు భాగ్య జూర విశేషంన్న చూపించాలి. తాతో పెట్టుకుంటే అట్టి చూసేవరికి కనీసం పది రోజులన్నా పడుతుంది. పది రోజులు ఇండు ఇక్కడి వుండంటే అక్కడి నర్సరీ, మెడిసిన్ విషది గీతాలు పిలేస్తాయి వెళ్ళక. అంతేక నువ్వు నీ పనుల్ని మీ ఫ్రెండ్, పార్లనర్, అద్దాంగి ఎల్లెట్రా రాంబా జుకీ అప్పగించి వాలుగు రోజులు ఇందుప్రియా నిధేయుడవై వుండాలి."— ఇందుప్రియ వంక చూచి నవ్వింది విజయ.

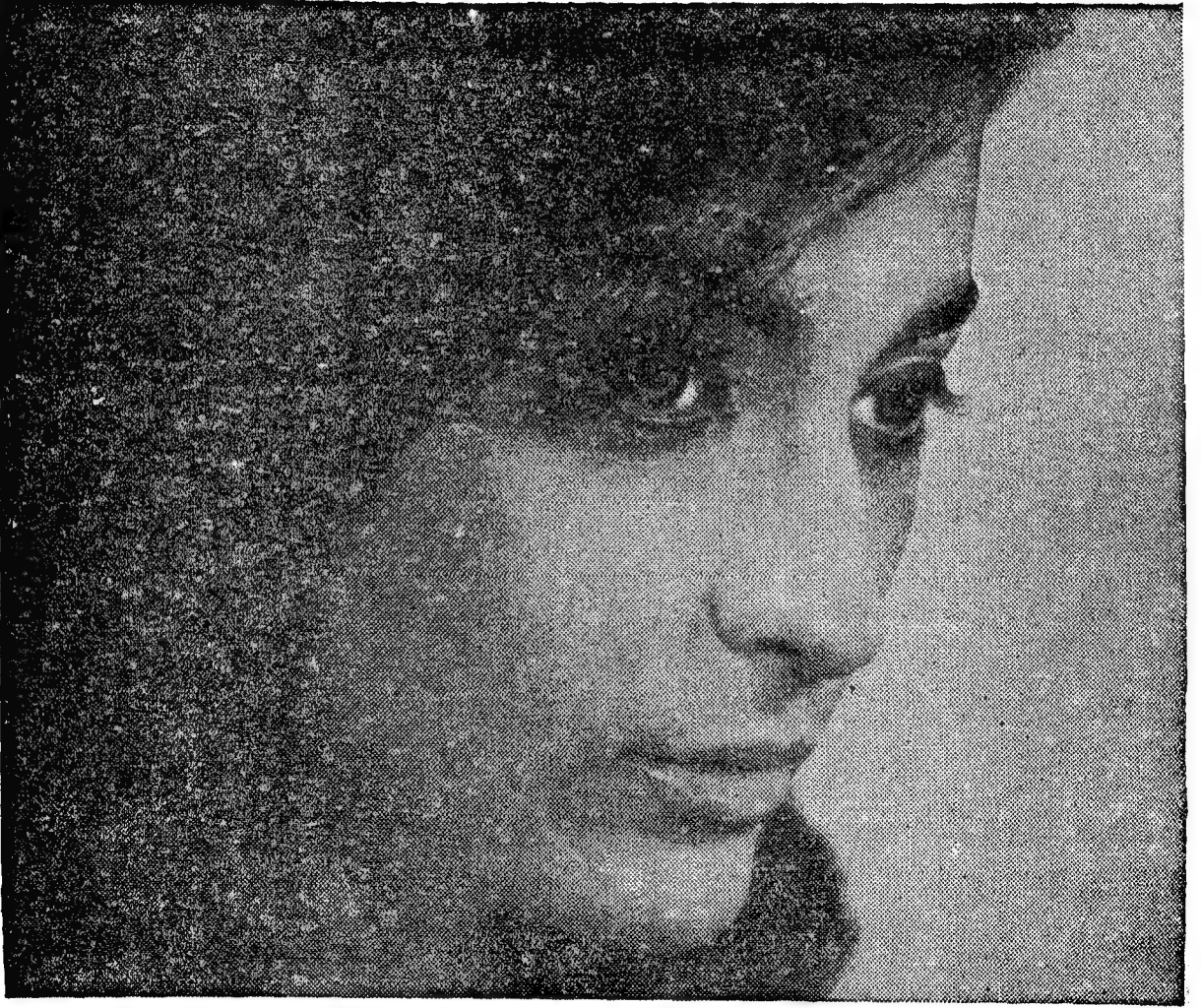
"నరే నవరయ్యా మహాభావా! కాదంటే యిప్పుడు తారాజవ్వలా లేస్తుంది."— విజయ వంక చిరిగిగా చూసాడు మూర్తి.

"అయిప్పు క్షమ పెట్టడమెందుకు విజయా? మరోసారి చూడొచ్చు. ఇప్పుడేం ముంకుతు పోయింది? ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టింది ఇండుప్రియ.

"అట్టి! శ్రమేముందంకి." వాను మంచా మాట వదిలించి నవ్వుకుంది విజయ.

"ఓ కె యీవెరిక్ కలసిస్తా." వెళ్ళి తియూడు వాను.

అందరు స్త్రీలకీ తెలుసు...కొన్ని సమయాల్లో కేవలం నివారణ మాత్రమే సరిపోదు...

ఒక్కొక్కప్పుడు సారిడన్ తో పేదరేయికానే అవశ్యకత స్త్రీలకు వుంటుంది. మీకు ఎక్కువ మాంద్యము, నిరుత్సాహము లేక బాధ వున్న యెడల ఒకే ఒక సారిడన్ భారాన్ని తగ్గించి, ఉత్సాహాన్నిస్తుంది. సారిడన్ వొప్పిని, దానివలన కలిగే క్రమము పోగొట్టును. దానిని వేసుకోగానే మీలో ఎంత మార్పు వస్తుంది! మీరు శక్తితో ఉత్సాహపూరితులై వుంటారు...నరిగ్గా ఆలోచించ కలుగుతారు...మీ హేతులతో సరదాగా వుండగలుగుతారు!

ఒకే ఒక సారిడన్ వొప్పిని పోగొట్టును, పేదరేయిను, నవోత్సాహమును కలిగించును. అందరు స్త్రీలు విశ్వయమైన నివారణకు సారిడన్ మీద ఆధారపడవచ్చు. తెలివిగా తలనొప్పి, వంటనొప్పి మరియు ఒంటినొప్పికి కూడ ఎల్లప్పుడూ సారిడన్ను మీ దగ్గర వుంచుకోండి.

‘రోష్’ తయారీ

ఏకైక దిప్తిబ్యాటర్లు: వాల్టాన్ లిమిటెడ్

కె. జనార్దన్

26

தேவநாபி நாயகம்.

అతి పెదవుల కదిలికొని చిత్రంగా మారు

మే బాధ్యత హెచ్చుచున్నకొలదే మీరు ఆదాచేసే అగత్యత హెచ్చుతుంది

భవిష్యత్తున అవిశ్మయక సంఘటనలు, కార్యకలాపాలు, సందర్భాలు ఏవీ. మీరు వాటి వశముగా కలంబూ? ఇప్పుడే ఆదాచేయ నారంభించండి. మీ భవిష్యత్తు అగత్యతల నిమిత్తం ఆదాచేయండి. లేవండి సంకటయుగ ప్రతిఘటనల నెదుర్కొనుటకు ఆదాచేయండి. స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో ఆదా చేయండి. బ్యాంకు యొక్క 2100 కార్యాలయములు మరియు దాని అనుబంధ బ్యాంకులు మీకు సహకరింప సరిసిద్ధం.

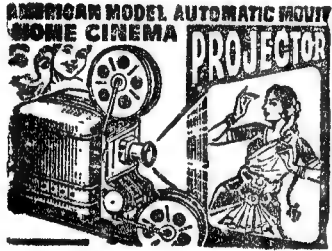
స్టేట్ బ్యాంక్ సేవనిమిత్తం

(LIFE ALIENS S. 237 TEL)

“అల్పభాగమున కారముగల” ప్రతు
 కును ఇంటియకంబోలో వేదిన కాచా
 నును చూడమేమనారీ. పాఠశాలనా
 4" X 2", 4" X 4" చిత్రాలు వేరి
 కలో కడుకూ ఉంటాయి. 50!

అమృత వినోద సాధనము

విక్రయి నిత్యస్థితి లేక బ్యాటరీతో పాపన ప్రేమ,
 హాస్య, నాట్య, బలు, వార, లు, కార్టూన్లు, స్టేషన్లలో,
 హా అభిమాన నటనలు తమంతటామే నడిపింగా
 జలతూ, నాట్యంవేయు నన్నిచోలూ పినిమారో వలే
 ఇంటియందు చూడవచ్చును. నంతలు, (వెదర్చ
 వరులుంటు పినిమ (పారంభించి డబ్బు) సంపాదించి
 తింటి. హా త్వరిత మా పూచీ. సరికొత్త శ్రేష్ట
 హాస్య-విక్రయ అమ్మబడుతున్నది. సూపర్ స్పెషల్
 ప్రొజెక్టర్ రు. 45/- 100 అ. ఫిల్మ్, 6" X 5"
 స్ప్రేస్, కలహాలు, ఫిలిం లిస్టు ఉచితం. పోస్టేజీ
 రు. 5/- డిలీవరీ స్పెషల్ రు. 25/- 20 అ ఫిలిం,
 2" X 1" స్ప్రేస్ ఉచితం. పోస్టేజీ రు. 5/- ఫిలిం
 అతర ఫిల్ములు లేక మారుకోవ వచ్చును. కొద్ది
 ప్లాకే గలదు. త్వరిత, వేరే మా ఆర్డరు పంపండి
 Hollywood Cinema Corpn. (Regd)
 (AP) Kalyanpura, Delhi-6.
 Pratat/HCC/1826

ఒంటి నేను తాగను

అదిగింటి ఇంటికింటి. ఈ వరల్డానికి వచ్చు
 కున్నాడు వాడు.
 “అమ్మో! ఏలేదు. మొదల వామాన్ని జరి
 మ్మన్నా!” అతని అర్థంతో అమ్మాదో గ్రహించి
 మౌనంగా వుండిపోయింది ఇంటికింటి.
 ఇంటికి రోగానే ఇట్టట్టి పరిసరంగా చూచింది
 విజయం.
 “చెక్కిళ్ళు రోజులంతా వున్నాయి. మా అమ్మ
 యేమేదా...” పొన్నానికి వెళ్తున్న ఇంటికింటి
 వంక కొంటేగా చూచింది విజయం.
 “ఏ నీ” అవ వంక చిరుకోపంతో చూచి వెళ్ళిన
 ఇంటికింటిలో జంటవక్కు తింతవరకు వచ్చింది
 కొంతవరకు చుట్టగలిగింది విజయం.
 విక్టర్కు బయల్పడేయిండు అండమా కూర్చుని
 కాఫీ తాగుతున్నాడు. కాఫీ త్రాగుతూ వాసును
 గమనిస్తూంది విజయం.
 “అన్నట్టు, ఇంకా! వాన్నగారి మధ్య పిక్చు మాచీ
 చూస్తున్నారని వ్రాసావు. అదేమయింది? అతను
 తయరని కదూ వ్రాసావు?” అంది విజయం, వాసు,
 మూర్తి చూడకుండా ఇండు ప్రేయ చేతిని నొక్కి.
 విజయదో కోస్తూందిగి గ్రహించింది ఇండు
 ప్రేయం.
 “కాదు గవర్నరు.” అంది వక్కుమంది.
 “నీ మొహం. ఇది వేరే వంకంభం, గవర్నరు,
 అదేదో దేశపు ప్రధానమంత్రి, మరేదో దేశపు యువ
 రాజా. పిళ్ళ అప్రెంటిస్ ఎలాగూ చూస్తాంగా!”
 వక్కుస్తూ వాసు వంక చూచింది విజయం.
 “యింతకంటే మనంగా కూడ విజయం కంటు
 కంటుంది లేమ్మా! మవ్వేం అనుకోవద్దు.” మూర్తి.
 “యింక పోదామా?” అ వంకవజ్జ అంతగా
 రుచించి వాసు కాఫీ కప్పు టీవీయూ మోడ పెట్టి
 లేచాడు.
 విజయం బాటిన పీజం యింతింతై వట్టుడింతై
 కూర్చుంది వాసు మనసులో. ఇండు ప్రేయ ఆలాయర్,
 గవర్నరో, ఎవడో వక్కు నాన్న కుదిరిస్తే చెనేను
 కుంటుందా? ఏం? ఎండుకు చేసుకోదూ!! మహా
 చక్కగా చేసుకుంటుంది. అవలే అమ్మాయి. అండులో
 అమాయకురాలు. నాన్న తెచ్చిన వాడిని చేసుకోక
 తనను వరించి ప్రేయితను! నువ్వు లేకపోతే నా జీవి
 తం కటిక పికటి” అని ప్రేమమాటలు మాట్లాడు
 తుందా అవ పిచ్చిగాని... అనిమెమ పొగొట్టుకో
 కూడదు. విజయదో చెప్పింది. అనుకుంటూ ఏడ్ర
 పోయాడు వాసు.
 * * *
 పోస్ (మోతలో మెలకువ వచ్చింది వాసుకు.
 బద్ధికంగా వడుకుని చెయ్యి వాచి పోస్
 అండుకున్నాడు.
 “హా!” అన్నాడు ముత్తుగా.
 “గుడ్ మార్నింగ్ వామా! ఇండు ఈ రోజు
 సాయంత్రం వెళ్తానంటూంది.”
 “ఏమిటి?” ముత్తు దాదాపు పదిలిపోయి తిలి
 కూర్చున్నాడు.
 “అవును. కాతేజి పక్కంగ్ జేవ్ కదా! వెళ్ళి
 పోతానంటూంది.”
 “అవునుగాని విజయా, నిన్న అన్నావు కదా,
 విజంగా వాళ్ళ నాన్నగారు మాచీ చూస్తున్నార
 అవిడకే!”

“విజయ! టీ! పీజంవో తాగింది కానీ అన్న
 మేం?”
 “అదికాదు, ఇంకా అవడ చువవలేదు కదా!”
 సమాధు వాసు.
 “ఈ రోజుల్లో అడవిల్లోంటే ‘గుండెల మోత
 కుంపటి’ అని కదా జనవాక్యం. చదువుకున్నందు వల్ల
 అకుంపటి చల్లారాదు సరికదా యింకా భగదగ మండు
 తుంది. మరి కుంపటిని పినియినంత త్వరగా దించే
 ప్రయత్నం చేస్తాడు కదా ప్రతి అడవిల్లో తండ్రీ.”
 “నాన్నే!”
 “అంత విరాళెందుకు మహామహావా? ఇది
 తరతరాలాగా వస్తున్న మనసదాచారం. జవా యింత
 అనక్తి ఎండుకు వుటి ంది పిక్చు అకపోతున్నా?”
 “నుంచితే, అమెను పెర్నాదాలనుకుంటున్నాను.”
 “హాట్!” అల్లారాన్ని అభినయించింది విజయం.
 “విజయ.”
 “ఎల్. ఓ. ఏ. ఇ. నా?”
 “అలాంటిదే?”
 “మన కబుర్లన్నీ ఏమై పోయాయంటే వచ్చి రియ
 తిమ్మ గారూ!”
 “ఇండు ప్రేయ ఎరుటి చెదగుంట మూట కట్టే
 కాను.”
 “అది సరే! ఇప్పుడేమిటి కర్తవ్యం?”
 “నువ్వు హంసవో, మేఘానివో అవారి.”
 “ఇరవై తలాల్లం ఉత్తరాల్లో వున్న
 అమ్మాయి హంసని, మేఘాన్ని అడ్డు పెట్టుకుని
 ప్రేమ కబుర్లాడే మగవాడ్ని పిరికి వాడంటుంది.
 ధైర్యం లేని మగవాడి పిడమ కూడ అసహ్యించు
 కుంటుంది.”
 “చాలాలు. బతే ఏం చెయ్యమని నీ నంహో?”
 “బావుంది. చాలా అందంగా వుంది బాబూ!
 ఏదో బుద్ధిమంతుడని వా ప్రెండే క్షూరూ చూపించు
 మని అప్పగిస్తే ఆ అమ్మాయిని ఎప్పుటికీ దగ్గరే
 వుంచేసుకుంటాననడంకాకుండా నవ్వే నలవో అడుగు
 తున్నావా నేనా?”
 “వంక, ఏదో దారి చూపిద్దూ!”
 “పిల్ల! నేను చెప్పడమేమిటి వామా! అమాత్రం
 తెలిదూ! తనుతో ఒంటరిగా మాట్లాడదని కనకాశం
 కల్పించుకుని నీ అభి ప్రాయం చెప్పి.”
 “ఓ. కె. మా యింటికి రమ్మంటానయితే.”
 “నీ యిష్టం. యింకా వుంటావ్వేను.”
 కోపిన కనకాశంరాలు దోపిట్ల పోసుకుని
 లోపలకు వచ్చింది ఇండు ప్రేయం. విజయ ప్రక్కన
 సోఫాలో కూర్చుని మాల కడుతూంది.
 “ఇంకేమిటే కబుర్లు? తిరగడం తప్ప మనిద్దరం
 మాట్లాడుకున్నట్టే లేదు.” అంది ఇండు ప్రేయం.
 “కవీనం తిరగడమన్నా బావుందా లేదా?”
 “బాగోకేం? సో జాతీ!”
 “మొత్తంమోది వాసు కోటలో పాగా వేకాడన్న
 మాట” నవ్వింది విజయం.
 “ఏమిటి?” అర్థంకానట్లు గూచింది ఇండు
 ప్రేయం.
 “ఏంటేదు. వాసు పేరెల్లగ నే నువ్వు ఈవ్వమన
 కలర్ కలలు కంటున్నావు కదా విజం చెప్పి.”
 “ఈవ్వమన కలరూ లేదు, గేవా కలరూ
 లేదు”
 “ఏదో కలగొని, అబ్బాయిలు తాగింది మీద
 నీ అభి ప్రాయమేమిటి?”
 “వాళ్ళు తాగింది మోత నా అభి ప్రాయం

అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

అరోగ్య సౌఖ్యములకు అభిరక్షణనంది

అరోగ్య

రెసిసెంట్ ట్రెన్డరముల సైగా
 ట్రెసిస్టిసొందివది

కేసరి కుటీరం
 (ప్రెస్టేట్) లిమిటెడ్
 బాంబే, మద్రాసు-14

ఏ కెంట్ల
 సీకారామ జవరల్ డ్రోగ్సు (ప్రైవేట్)
 విజయవాడ-సికిందరాబాద్-గురుర.
 బరహంపురం-బెంగళూరు

మెండుకు మధ్య?"

"ఏం తెలుసుకో, వాసేనున్నా పోవేనే రుచి చూపించాడో నీకు?"

"ఏమిటి? ఆయన డ్రైంక్ చేస్తారా?" అత్త ర్యంగా చూచింది ఇండుప్రియ.

"ఏం? చెయ్యకూడదా?"

"ఛ! హేటివ్."

"వాను డ్రైంక్ చేయడం మీద నీ అభిప్రాయం మెండుకు మధ్య" నవ్వించి విజయ.

"మెండుకు." విజయ వెల్లి మీద ఒకటేసి చిరిసిగా నవ్వించి ఇండుప్రియ.

"నాను ఇక్కడ వుంటే నీ సుకోమల హస్తం కంఠపోయిందని నావోయేవాడు."

"పావం!"

"మీ రిక్టరూ ఇప్పుడే పెళ్ళాడితే బావుంటునని వాకు వాగకాలంగా వుంది. కాక ఇప్పుడే నివ్వెండుకు రమ్మని వాకావో తెలుసా? వాను అలాంటి వ్యవసం కాకుండానే అకన్నా దారి నుండి మరల్చింది ఇక ఆ భారం నీదే."

"బావుంది. నాకేం తెలుసు ఏం చెయ్యాలా?"

"ఏం తెలుసు మరి? చెప్పి పెట్టకుండా ప్రేమించడం తెలుసా?"

"ఓ యెస్ తెలుసు" పెంజేగా చూచింది ఇండుప్రియ.

"సంతోషించాలే. నేను చెప్పేది నీ కాస్త జాగ్రత్తగా వ్యాసే చెయ్యి. ఎంత దొర్లొక్కడయినా, ప్రేమించిన అమ్మాయి నుండు అబద్ధమూడదు. ఆ అమ్మాయి అనురాగం కోసం కొన్ని విలువైన వాటిని నడులుకోవడాని క్కూడ సిద్ధపడతాడు. అలాంటి వాను లాంటి వాడు మళ్ళీ నేర్చుకొంటేనే త్రాగడమనే అల్ప విషయాన్ని వదిలేయకుండా వుంటాడని అనుకోను." అగి, ఇండుప్రియ ముహూర్తం చూచింది విజయ. ఆరోహిస్తున్నట్లు పొలిచిందామె.

"ఆరోహితు. కొంచెం నేనుగ్లో వాను చచ్చిట. విన్న తీసుకు వెళ్ళడానికి."

ఇండుప్రియ ఆరోహితులో వుండగానే వాను వచ్చాడు. విజయతో కాస్త వాను కొడుతూ, పిల్లలతో అడుతూ కొంచెం వుండిపోడు.

"మా యింటికీ వెళ్దాం. మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్ళకపోయానంటే బోత్తిగా వాకు మర్యాద తెలియింది విజయ." ఇండుప్రియ వంక తిన్నూ, పిచ్చుగా వచ్చాడు వాను. విజయ వంక పాల్చి పాయంగా చూచింది ఇండుప్రియ.

"వెళ్ళిపోయే ముందు ఇప్పుడు పిలుస్తున్నాడు పెట్టానిసి, పైగా మర్యాదట. పోనీ, వెళ్ళు ఇండా! పాపం వెళ్ళకపోతే నిద్రించుకుంటాడు."

"మరి మళ్ళీ రావూ?" ఇండుప్రియ.

"నిలాగూ యీ రోజు వాస్తవాలే ఏమిటమేగా అమ్మకీ కొంచెం వంట నూయించి చేసి వస్తాను. మీరు ముందుదండి. అయినా వెళ్ళుకు రెమ్మ మధ్య?" చిరిసిగా ఇద్దరి వంక చూచింది విజయ.

మరో పదిహేను నిమిషాల తరువాత వాను ఇంట్లో వున్నాడు వాను, ఇండుప్రియ.

"కానీనిగ్ వెళ్ళు వానట! రద!" పిగిచే వెలిసింది. నందచెగ కుప్పకమించుట వాను.

"హూ!"

"విజయ మీకు చూచాయగా చెప్పి వుంటుంది."

"అబ్బే! విజయం చెప్పలేదే!" అమాయకంగా చూచింది ఇండుప్రియ.

"ఏమీ చెప్పకుండానే బుద్ధిమంతులల్లా అడిగ్గానే నా పెంట వచ్చారా?"

"ఏదో మీరు బుద్ధిమంతులని అపోహపడి వచ్చాను."

"అపోహ ఎందుకండోయ్? నేను అక్షరాలా బుద్ధిమంతుడే."

"వాకు విశ్వాసనీయ వర్గాల నుండి అందిన వార్తలు నేర్చుకొన్నాయి."

"ఏమిటి?" సంతయంగా చూశాడు వాను.

కొంచెం విజయగాని తను డ్రైంక్ చేస్తాడని యీ అమ్మాయితో చెప్పలేదు కదా! అంతా పబ్లిక్ గారెన్జర్ విజయ అన్నమాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

"ఏదేజగా వుండే ఏ అమ్మాయయినా తన భర్త 'తాగుబోతు' అనే వ్రాహమ కూడ భరించలేదు వామా!"

"మీకు తెలిదా?" తనను ప్రశ్నిస్తున్న ఇండుప్రియ చూపుకు తట్టుకోలేని దోషిలా తిలపించాడు వాను.

"మీకు తెలిదు." వాను తనను సమర్థించుకో చూశాడు.

"ఉమా నాకు తెలిసినంతగా మీకు తెలిదు వాను గారూ. నా కళ్ళముందు మా కుటుంబంలోని వ్యక్తే ఆ అంబాటుకు అపారతయిపోయాడు. ఫారిన్లో పెద్దచదువు చదివి ఎక్కడో అదిర్బారలో జీవితాన్ని ప్రారంభించి బాబాయి నరదాకి మొదలు పెట్టిన అంబాటు వ్యవహారాలు ఇంటిపీ వంటిపీ గుర్తు

చేసుకున్నాడు. తన భర్తతో, పిల్లలతో కలకళలాడుతూ వుండాలనిన ఏమీ పోతేళ్ళకే విధానం కూర్చుంది. అవిడను కూస్తే "భగవన్! ఇలాంటి దొర్లొక్కం ఏ ప్రీకీ వద్దు" అనిస్తుంది." బాధతో, అణుకుతున్న ఆమె మాటలు ఏని విలవిలలాడు వాను.

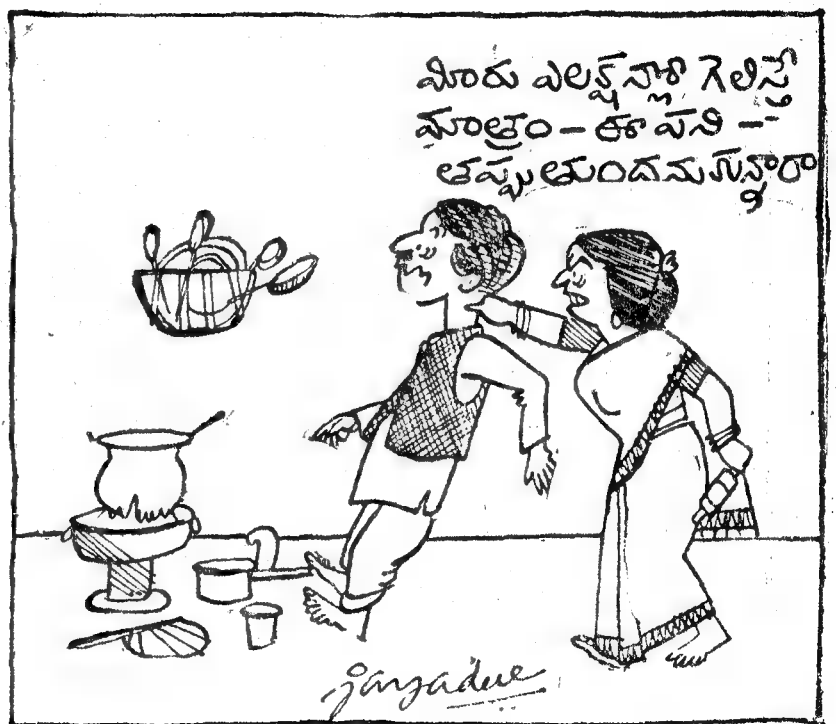
"అంతగా సతనమయి పోవడానికి నిగ్రహపలేని వాడన్నా అవచ్చు మీరు. ప్రతిస్థితి అనుకుంటుంది తను గొప్పగానే అంచనా వేసుకుంటాడు. అల్లా అనుకుంటూనే తన మనసు కళ్ళాలు నడిరిస్తాడు. అప్పుడు మనసు సంచకత్వాణిలా పరుగెత్తితే అన్ని అడుపుకో పెట్టుకోలేక నవ్వునానమవుతాడు."

తె కిటికీ కర్డెన్ ప్రక్కకు తోలించి పూంమొక్కల వైపు చూస్తూ కాలిచ్చింది ఇండుప్రియ. సహించగా లేచి వచ్చి ఇండుప్రియ ప్రక్కన సుంచున్నాడు వాను.

"నమ్మ నమ్మలేరా మీరు?" ప్రార్థేయ పూర్వకంగా ఇండుప్రియ కళ్ళలోకి చూశాడు వాను.

"ఏ ఆధారం మీద నమ్మకుంటారు? మిమ్మల్ని చూడగానే మీ మీద ఏర్పడకుంట్లు అభిప్రాయం ఈ నాలుగురోజుల సన్నిహితత్వంతో బలపడ్డాయి. ఉదయం మీరు, విజయ ఫోన్ మాట్లాడు కున్నది విన్న నేను అర్థవద్ద పంతులల్లానే స్పృహ పోయాను. కానీ, వూహ... ఎంత ప్రయత్నించినా మనసును నరపెట్టుకో లేకపోయాను. నేనూ పిచ్చిలా అయిలే?" ఇండుప్రియ కళ్ళలో గల్గిన నీళ్ళు పిగియాయి.

"ప్రియా! ఒట్టు! నేను త్రాగును." అంటూ ఇండుప్రియ చేతులు పట్టుకున్నాడు, అమె కన్నీటిని చూచి చలించి పోయిన వాను. కర్డెన్ తోలించి రోపెలకు రావోతున్న విజయ మాటలు విని ఎప్పుకుని విశ్చిబ్ధంగా బయటకు వెళ్ళిపోయింది.

భరిష్టాచారములు

సి.ఆనందారామం

జరిగిన కథ

ఉమావతికి ఇద్దరు భార్యలు. పైమనలి జాపాని రిద్దరూ అక్కచెల్లెళ్లే. నహనం, సామభూతి పైమనలికి ఆభరణాలయితే, దేవుడం, అనూయ జాపాని సాత్తు. జాపానికి అవకరంగా బిమ్మించింది నీరజ. శ్రీరామచంద్రమూర్తి, మనోరమా ఇద్దరూ పైమనలి సంతానం. ఆడపిల్ల రిద్దరూ కాలేజీలో చదువుతున్నారు. రాజా మనోరమను ప్రేమించాడు. నీరజ రాజాను ప్రేమించింది రాజాను నీరజ కు చేసుకోవాలని జాపాని దృఢంగా సంకల్పించుకుంది. జాపాని సంకల్పాన్ని వెంట్రోలని పైమనలి నిస్వార్థంగా కృషి చేసింది.

7

ఒక్కసారి ఎలాగైనా రాజాను కలుసుకొని ఆ ఉత్తరం తను ఏ పరిస్థితుల్లో రాసింది చెప్పాలని కొట్టుకుపోతూంది మనోరమ.

మనోరమ ఈ ఉద్దేశ్యాన్ని గమనించిందో అప్పట్ను గుమ్మం దిగితే, మనోరమను నీడలా వెళ్తున్నారోంది జాపాని. ఆమె జబ్బంతా ఏమయి పోయిందో మరి! ననిన ఉంటే మనోరమకు తన పని కొంత తేలికయ్యేది. కానీ, ననిన అత్తచారింగ్ ఉంది. ఆమధ్య నందగల కొచ్చింది. మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తుందో తెలియదు. వ్యర్థంగా ఆ వంకనా, ఈ వంకనా బయటికి ప్రయాణమవుతుంది.. జాపాని నీడలా అనుసరిస్తూనే ఉంటుంది. అయినా ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని రోడ్లన్నీ వ్యర్థంగా వదిలి తిస్తూ ఉంటుంది.

రాజాలో నీరజకు సంబంధం నిశ్చయమయి పోయింది. చివ్వుగలి తాకిడికి సహితం నీరజ పులకించి పోతూంది. తాను వ్రాసిన ఉత్తరం తలుపుకొని రాజాను చూడలేక, బయటకొస్తే రాజా ఎక్కడ కనిపిస్తాడోనని గడప దాటడంలేదు. తన కోసం యావదాన్ని భారపోస్తున్న పెద్దమ్మ ముణం ఏ విధంగా తీర్చుకోవాలో అర్థం కాలేదు నీరజకు.

“నీరజా! బజారెళ్ళి బట్టలు కొనుక్కొద్దారా!” అంది జాపాని. ఇటీవల అవిడ ఒకటే పాడవుడిగా తిరుగుతోంది. ఈ తిరుగులు వ్వు గుండెనప్ప

ఎక్కువవుతున్నా వ్వుండుకోటం లేదు. పైమన కానీ, మనోరమను కనీ తల్లి పిలవకపోవటం నీరజకు కష్టం తోచింది. పైగా నీరజకు బయటకు వెళ్ళాలని లేదు.

“మనోమ తీసికెళ్ళమ్మా! నాకే వీరలు బాగుంటాయో, నా కంటే మనోకు బాగా తెలుసు.”

“నాకా? నాకేం తెలుసు?” గడగరా అంది మనో.

“ఏం తెలియాలి? నీకు బాగున్నది తీసుకుర! నీకు బాగున్నది నాకూ బాగుంటాయి.”

మనోరమ బేంగా తల్లి వంక చూసింది. నీరజకు రాజాలో పెళ్ళి.

ఆ పెళ్ళికి వీరలు కొనటానికి మనోరమ వెళ్ళాలి. జా తురి ముఖం చూడలేక పైమన అక్కడి నుంచి తిరిపోయింది.

“పానీ, మవ్వే వెళ్ళరాదూ నీరజక్కా!” బ్రతి మారింది.

“అబ్బ! వెళ్ళమంటూంటే!” మృదువుగా కురింది నీరజ.

భారంగా అడుగులువేస్తూ వీరల్ని వెంట కదిలింది మనోరమ. మనోరమ తనలో రావటం వ్వుం లేకపోయినా తప్ప లేదు జాపానికి.

తన కారులో వెడుతూ యధాలవంగా తల తిప్పిన రాజాకు బట్టల షాపులో మనోరమ కనిపించింది. అతనికి తెలియకుండానే చేతులు బ్రేక్ చేసే సాయి. ‘సహో ఎడారిలో సంవత్సరం తరబడి ప్రయాణం చేస్తున్న వాడికి అకస్మాత్తుగా ఒయ పిన్ను కనబడినట్లు విసిరింది రాజాకు మనోరమ దర్శనం. కారును షాపు వక్కగా ఆపి, స్ట్రీటింగ్ మీద తల అన్ని మనోరమను చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆ చూపులకు ప్రభావితరాలయి మనోరమ కూడా తల తిప్పింది.

రాజాను చూసిన మొదట క్షణంలో ఆమె ముఖం రేరాజాను చూసిన కలువ వెలువాన్ని పొందింది. అంతలో వెలతెల పోయింది.

చిరునవ్వుతో విముక్తోయిన పెదవులు దుఃఖాన్ని అణచుకోడానికి వలువరన క్రిందికి ఒదిగి పోయాయి. కళ్ళలో సహితం దుఃఖాన్ని ఓపలేని ఆ ముగ్ధ చూపులు దుఃఖపు పరమావధిని మోసాయి. రాజా కదిలిపోయాడు జరిగిపోయాడు. ఆమెను అక్కడ వేర్వేరుగా వదిలివేలా తరించాలను

కున్నాడు. తన పెదవులలో ఆ కళ్ళలో గూడు కట్టి కొన్న విషదాన్ని తుడిచి వెయ్యాలనుకున్నాడు. ఏదో చెప్పబోతున్నట్లు, మనోరమ పెదవులు కదిలాయి.

“నేను నీదాన్ని!” అన్నట్లు పించింది రాజాకు మనోరమ పాదాలు కదిలాయి. అడుగు ముందు వడింది.

ఒక్క ఉదుటున తన గుండెల మీద వారిపోవాలని మనోరమ ప్రయత్నించి నల్లనిపించింది రాజాకు. ఎందుకో తెలియకుండా చేతులు జాపాడు. మనోరమ అడుగులు ముందుకు కదిలాయి. అంతలో జాపాని చెయ్యి బలంగా మనోరమను పట్టుకొంది.

వీరలు చూస్తూ మనోరమను ఏదో అడిగింది జాపాని. సమాధానం రాకపోయేసరికి తల తిప్పి చూసింది. సంగతి గ్రహించింది. జాపాని ఒంటి విండా తేల్చి జెల్లరులా పాకాయి. ఎక్కడివక్కడి వదిలేసి వెళ్ళవాడు విస్తుపోయి చూస్తున్నా మనోరమ చెయ్యి పట్టుకొని బరబర లాక్కుపోయింది. ఉమారుమంటూ కారు స్టార్ట్ చేసాడు రాజా.

ఉత్త చేతులలో వచ్చిన తల్లి నీ మనోరమనూ చూపి ఆశ్చర్యపోయింది నీరజ. సెగలు కక్కుతున్న తల్లి ముఖాన్ని ముడుచుకుపోయిన మనోరమ ముఖాన్ని కలిపి చూసుకునే సరికి, ఆ ఆశ్చర్యాన్ని అనుమానం పెన వేసుకుంది.

“ఏమయిందిమ్మా!” అంది గాభరాగా

“మనోరమకు తల నొప్పిచ్చింది. అందుకు మవ్వే సాము” అంది జాపాని ముటముట లాడుతూనే. నీరజకు నమ్మకం కలగలేదు. మనోరమను లోవలకు తీసికెళ్ళి గది తలుపు వేసేసి బయట నుంచి తల్లి పిలుస్తున్నా విసిరించుకోకుండా “ఏం జరిగింది మనో?” అంది.

అక్కను కౌగిలించుకుని బావురుమంది మనోరమ. మనోరమ వెన్ను నిమరుతూ ఆ కోకావేళం తగ్గినరకూ బుజ్జగిస్తూ ఉండిపోయింది నీరజ.

“ఇప్పుడు చెప్పు. ఏం జరిగింది? నీకేం కష్టం కలిగింది? నేనుండగా నీ కళ్ళలో కన్నీళ్లేందుకు రావాలి? నాకు చెప్పు మనో! అమ్మ ఏమైనా విసుక్కుందా? అమ్మ సంగతి తెలుసుగా! పట్టించుకో కూడదు.”

“కాదు! కాదు!”

“మరేమిటి?”

“ఏం కడు.”

“వాకు తెలుసు. అమ్మకు బాగున్న చీరదో నువ్వు బాగులేదు అని ఉంటావు. అమ్మ ఎనుక్కోని ఉంటుంది. అంతే కదూ! అమ్మ మాటలు పట్టి చుకో కూడదు. అంతేకాని, ఇలా గుండె చెరువయ్యేలా విడుస్తారా? నీ ఒక్క కన్నీటి బొట్టు వచ్చేంత పొసిస్తుందో నీకేం తెలుసు? అమ్మకు బుద్ధి లేదు. లేకపోతే, నీ కన్నీళ్ళ మధ్య నా పెళ్ళికి ఏరలు కొంటుందా?”

మళ్ళీ దుఃఖం ఉన్నలా వచ్చింది మవరమకు.

“ఎందుకు? ఎందుకు? ఉండు. అమ్మ నడి గొస్తాను.” ఉగ్రురై బయలుదేరింది వీరజ. వీరజ చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకొంది మవరమ.

“అది కాదక్కా. నీకు పెళ్ళయిపోతుంది. నువ్వు పెళ్ళిపోతావు. అది తలుచుకుంటే ఏడుపొస్తాంది..

“పిచ్చిపిచ్చా.” వాత్సల్యంగా మవరమ ఇరము వినిరింది. వీరజ కళ్ళతోమా నీళ్ళు విడుచుకున్నాయి.

“పోనీ నవన అమ్మలలా మనమూ ఒకళ్ళనే చేసుకుందా చేమిటి?”

అదిరివడింది మవరమ.

“ఛా. అపోలి కొద్దు.”

“అవునులే! అపోలికొద్దు. తమాషాగా అన్నాను. అంక కళ్ళు తుడి చేసుకోమరి. ఏదీ, వనో బూ శ్రీ.”

తల తీరలు పెట్టి మవరమను నవ్వించింది వీరజ. మవరమ నవ్వు కూడా విడచులాగే ఉంది.

* * *

వలివి (వాలివి ఉత్తరం చదువుకొంటున్నాడు రాజా.

“అమ్మయ్యా!

నువ్వులా ప్రవర్తిస్తానని కలలో కూడా అనుకో లేదు. మవరమకు నీ మీద ఎంత ప్రేమో నాకు బాగా తెలుసు. నువ్వు మవరమనే ప్రేమించావు. అలాంటప్పుడు వీరజ వెంటకు చేసుకుంటున్నావో తెలియబంటేదు. వీరజ కయితే ఎక్కువ కట్టు మిస్తారని కదూ! కట్టుం కోసం నీ జీవితాన్ని నువ్వు మండించుకొంటున్నావా? అంతగా డబ్బు కోసం కొట్టుకుపో తూనికే మనం లేవనాళ్ళమా? అలో చింతన్నయ్యా! ఇప్పటికయినా మిం పోలేదు. వీరజను కాదు. మవరమనే చేసుకుంటానని చెప్పియ్యా. లేకపోతే, నేను నీ పెళ్ళికి రాను. చేతులారా నీ మెడకు నువ్వు అని త్రాసా బిగించుకోవలం చూసి నేను సహించలేను.

■ వెల్లెలు.
 నది.”

చేతులారా ఉరితాడు.

బాధగా మధురం రాసుకున్నాడు రాజా.

అవును ఇది ఉరితాడే! ఎందుకు తొలించు కుంటున్నట్లు? మవరమ అడిగిందా? డబ్బు కోమా? డబ్బు లన కక్కలేదు. మవరమ కోరిక చెల్లించబారితే తపోత మారక్కాడు! ఇట్లాంటి కో క కోలే అదికారం మవరమ కెక్కడిది? కోలే అనే దాకు నా చేయిలి?

ఒక్కడకయినా పోలిపోలి. పోలిపోతే, పెళ్ళి దానంటు అదే అనిపిస్తుంది. ఛా అన్యాయంగా ఒక అడవిల్ల బ్రతుకు పాశమవుతుంది. ధైర్యంగా ప్రయత్ని. నాకే పెళ్ళివద్దని చెప్పియ్యా.

[వీరజుని గొంతు ఇంకా ఉంది]

“అమ్మగారు ఉమావతిలాంటి శాంతి కల్గారు. నా మనస్సు శాంతి ఏతో మాట్లాడాలన్నాయి.” దానిది చెప్పింది.

కోసగా బయటికి రాతోటా తక్కువ అని పోయాడు రాజా.

ఎదురుగా మవరమ చేతులు జాచాడు.

విలవబానికి ఓసక లేవట్లు మవరమ అలాగేనే చేతుల్లో ఇమిడిపోయింది. రెండు పూడియాలూ ఆర్పిలో పరస్పరం క్లీలను పెంచుకున్నాయి. మవరమను లవో ఒక భాగంగా లీనం చేసేను కోసాన్నంత తనవతో అడుముకున్నాడు రాజా. నేను మీతో ఒక భాగమై అవ్వట్లు హత్తుకు పోయింది మవరమ.

ఓద్దరికీ బావ్యామంచ జ్ఞానంలేదు. ఏం చేస్తున్నారోనన్న స్పృశి లేదు.

మవరమ కళ్ళకు రాజా మాత్రమే కనిపిస్తున్నాడు. రాజా కళ్ళకు మవరమ మాత్రమే కనిపిస్తుంది.

“మవో! నిమ్మ వెళ్ళనివ్వను. విన్నవడను. వదిలి క్షణం ఉండలేను—” మరింత అడుముకున్నాడు రాజా. మవరమకు స్పృహవచ్చింది. రాజా చేతులు వదిలించుకుని దూరంగా కూచుంది.

విన్నవో మాట్లాడాలని ఎంతో లెగింపుతో వచ్చింది. రాజాయమ్మ జాప్సానితో మాట్లాడటం చూసి నది. తయారయితే జాప్సాని అనుమానమటయింది ఉన్నదన్నట్లుగా చెప్పింది. ఎవరికీ చెప్పుకుకూడ లేదు.

రెండుమాడుపార్లు పెడవులు కదిలాయి శాంతి బాణం బొంతును పూడ్చింది.

“రా మవో!” మళ్ళీ చేతులు జాచాడు రాజా!

“మీతో మాట్లాడాలి!” కష్టంమీద అంది.

“మాట్లాడు. ఏం మాట్లాడినా వింటాను. కానీ అలాకూర్చుకోకూడదు. ఇలా నా గుండెమీద తలపెట్టి చెప్పు— నాచెవుల్లోనన్నా— నాపెడవుల మధ్య వెప్పు. రా మవో! నాకు దూరంగా ఉండకు.”

మవరమ దుఃఖాన్ని అప్రకోలేక పోతుంది. కష్టం మీద రాజాను వారిస్తూ “ఒక్కమాట! ఆ ఉత్తరం వ్రాసింది నేనుకాదు.” అంది.

“ఏమిటి?” విన్న పోతూ అన్నాడు రాజా.

“అదా! నేనే. కానీ, మీకుకాదు. అంటే, ఏమి మోకస్తుందని తెలియదు. మీకయితే అలా రాసే ఇబ్బకాదు.

“తనంటే!” కూలవడ్డాడు రాజా!

అది నేను మీకు ఎలా వ్రాసానుకున్నారు?

వలతో మోకమీ చెప్పలేదు రెండు! కానీ, ఏజంగా నానర్యమనూ మీ రేనని మీకు తెలియదా? అనాడు మీచేతుల్లో ఒదిగిపోయిన నాశరీరంవెప్పలేదూ. మీ కానంగి? నిమ్మట్టి చూడగానే మెరిసిపోయే నా కళ్ళలో చదవలేదూ అనంగితి? నేను—భావనతో ప్రోక్షణమూ మీపొల్లిధ్వంకోనే ఉండేనేను— మీ మీద ప్రేమలేదని వ్రాయగలనని ఎలా అనుకున్నాడు? అది నమ్ముకుని వీరజక్క యొను చేసుకోడానికి ఎలా ఒప్పుకున్నారు?

“మవో! ఏమిటి మాట్లాడుతున్నావో నువ్వు! వాతల తిరుగుతోంది. నువ్వునాకు రాయకపోతే, అది నాకలా చేరింది? ఇంకాకరికే అలా రాయ వలసిన అవసరమేమిస్తుంది?”

“ఇదంతా ఏమి వచ్చాగం—”

“ఓ గాడో! జాప్సానమ్మగో!”

మవరమ తలవంచుకుని కూర్చుంది. బాధగా

అట్లు పేర్కొన్నాడు రాజా.

"అయ్యయ్యా! ఎంత దారుణం జరిగిపోయింది మన! ఎంత పాపపాపం? నామీద ప్రేమలేవని ప్రాసిన వాళ్ళు నన్నులేక పోయాను. కానీ, మీ అక్కయ్య కోపం నువ్వు త్యాగం చేస్తున్నావనుకున్నాను."

"త్యాగమా? మిమ్మల్ని త్యాగం చేస్తానా? అక్కను దూకు పెట్టిన పాపానికి నరకానికి పోవని వస్తే పోయి పోయేదాన్ని— కానీ, మిమ్మల్ని వధులతోనేనా? లోభిలా మిమ్మల్ని నా గుండెలో దాచుకున్నావే! మరొకరికి దాన మిస్తానా?" రాజా చటుక్కున లేచాడు.

"చూ! మన! ఎక్కడకైనా లేచి పోదాం."

మనోరమ నిర్ణయంగా నవ్వింది.

"నమస్తమూ" ముగిసి పోయింది. ఇప్పుడేక

దివారే లేచి— సంబంధం ఏర్పడడే పోయాక ఇలా ఇదేపోతే, అక్కకి జన్మలో పెళ్ళికాదు— అక్క కన్నీళ్ళు పుడ్య నా కల్యాణమా? మొదటే మన సంబంధం ఏర్పడడే ఉంటే అక్క తన మనసులో ఈ భావన విన విచ్చేది కాదు. ఇప్పుడు దానిని వింది అలాగని తెలిసి పాపానికి తోస్తారా? అక్కకు అన్యాయం చేయటంపై చెప్పడానికి రాతేను. చేసి మీ దాన్నని చెప్పడానికి వచ్చాను. చెప్పినా, చేసి తోలిస్తా! మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నారని నాకు తెలుసు. ఆ ప్రేమ అలాగే ఉండాలి. అది నాకు కావాలి. దానికి చిన్న సుచ్చకూడా చేసి నవ్వించ లేను. కాస్తాల్లు చేస్తేమని పీరినా, చిది నాకు నరకాన్ని విధించినా, నంనుం నన్ను వెతికి తోసినా చేసి మీదానివి— మీ భార్యను."

"మమ్మే చెప్పినావు మన! అయోమయంగా ఉండగా రాజా..

"అక్కయ్యను చేసుకొన్నావి చెప్పిస్తాను. నన్ను మరిచిపోవద్దని ప్రార్థిస్తున్నాను."

"నన్ను నరకం అనుభవించ మంటున్నావు."

"మన భాగదేయంలో అదే ఉండేమో! చేసి కొన్నాను. రహస్యంగా వచ్చాను."

మనోరమ లేచింది. "మన! అంటూ తెండు లేకులు జాచు రాజా.

"ఉదా! మా అక్కయ్య నందరి చేసి దొంగిలించును. ఇండాక చేసే చేస్తున్నానో నాకే తెలియ లేదు."

చివరికి నింతకొన్న విడుదలతో పక్కటెముకలతో చెప్పిపోయింది మనోరమ.

అప్పుడు వాయిద్యాలు మధురంగా మోసాయి. నిలబడి పెళ్ళి కూతురిలా అంకితమిచ్చింది.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

అప్పుడు రాజా— రుక్మ మువ్వల వల్లం—

అప్పుడు నిలబడి ఉన్న అంకితమిచ్చింది మనోరమ.

జాహ్నువి హామవతులు

తేజక పోయింది. మనోరమ ముఖంలో నవ్వుగా కనిపిస్తున్న ముఖంకు త్వరలో వంశవంశవోయే తమ వియోగమే కారణమని అర్థం చెప్పుకున్న నిరజ మనసు చెల్లెలిపట్ల మరింత ఆర్థమయింది. నిరజ బలవంతమీద పట్టువీర కట్టుకుంది మనోరమ. ఏ అంకితం మీదా ఆమె మనసు పోలేదు.

విందు ముసాయిలో ఉన్న నిరజను కళ్ళ పండువుగా చూసుకుంది జాహ్నువి. ఆమె కళ్ళ లోంచి ఆనంద భావులు జాలువారి పోతున్నాయి.

"నా బ్రతుకు పూర్తిగా మోడై పోతేదు. ఒక్క కోరిక— కనీసం ఒక్క కోరిక నా బ్రతుకుతో నేర చేరింది. ఇది చాలు. నంత్తుస్తాగా చస్తాను."

నిరజను మళ్ళీ మళ్ళీ చూసుకొంటూ గొణుక్కుంది జాహ్నువి. అల్లి వంక జాలిగా చూపింది నిరజ.

"నా నిరజ పెళ్ళికూతురయింది. కోరిన వాడిని చేసుకుంటుంది. కలకాలం ముఖంగా ఉంటుంది."

నిరజ తల నిమిరుతూ అంది జాహ్నువి. మనోరమ చటుక్కున అక్కడి నుండి లేవబోయింది.

నిరజ మనోరమ చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకొంది. "లేవకు మన! నా కెందుకే భయంతో గుండెలు దడదడ కొట్టుకుంటున్నాయి. నువ్వు నా దగ్గరే ఉండు."

"ఇప్పుడే వచ్చేస్తానక్క!" మృదువుగా విడి పంతుకుని వెళ్ళిపోయింది మనోరమ.

ఎంత సరిపెట్టుకున్నా, జాహ్నువి ముఖం చూడ గానే మనసులో భగ్గుమంటుంది మనోరమకు. జాహ్నువి సమక్షంలో మంటలలో ఉన్నట్లే ఉంటుంది. మనోరమ కనిపించినప్పుడల్లా, జాహ్నువి కూడా ఉలిక్కి పడుతుంది. తన కూతురి వంశవంశ వీరితమవే నందన వంశంలో మనోరమ విషవృక్షంలా అనిపిస్తూంది జాహ్నువికి.

"నిరజ! మనోరమ వంతగా చేరదయ్యకు!" అంది మండిలంపుగా జాహ్నువి.

అల్లి భోరణి అలవాటును నిరజ వచ్చి పూరు కొంది.

"నవ్వుతున్నావ్ కదూ! నీ కర్ణం కావటంలేదు. పెళ్ళియ్యాక మనోరమను పూర్తిగా మరిచిపో! పాప పాటుయినా, నీ భర్త దరిదాపుకు మనోరమను రానియ్యకు."

నిరజకు కొంతెం కష్టం తోచింది.

"ఏమిటమ్మా, పిదంగా చాడం? వైవాహిక జీవితాన్ని అనుమానంతో ప్రారంభించమంటానా?"

"అనుమానం కదమ్మా! నిజం! నిజం! ఈ మనోరమా, రాజా ప్రేమించుకున్నరు. నాభిద్వరిపి ఒక దగ్గర చేరదామంటే, నీ బ్రతుకు బూడిదవుతుంది."

జాహ్నువి నిరజను కన్నుడోసి పెంచలేదు.

అందుకే నిరజ గురించి జాహ్నువి కేమీ తెలియదు.

కొంతెం తెలిసినా, ఈ ప్రస్తావన చేసేదికాదు.

తనను తానే అర్థం చేసుకోలేని వెర్రిబాగుంది.

నిరజ వంటి లోతైన మునుష్యుల వంశం చేసుకోలేదు. అల్లి మాటలకు నిర్బంధపోయింది నిరజ.

వంశంపాతూ "రాజా మనోరమను ప్రేమించుకున్నావ్! నాకు తెప్పించుకుని నీకు?"

నీకే వెళ్ళిపోయినా జాహ్నువి తన మనసు బట్టి అర్థం చేసుకుంది. మనోరమ రాజాను ప్రేమించుచుంటుంది నిరజ సహించలేక పోతుందినుకొంది. కొంత గర్వంతో వివరించింది.

"నీకు రాజా రాసిన ఉత్తరం బట్టి అర్థం చేసుకున్నాను. దానికల్లే నువ్వు రాజాను ప్రేమిస్తున్నట్లుగా కూడా అర్థమయింది. నువ్వు ప్రేమించిన వాడిని నీకు భర్తగా చెయ్యాల్సి భగీరథ ప్రయత్నం చేసాను. చివరకు సాధించాను."

గర్వంతో నంత్తుస్తే తో పొంగిపోతోంది జాహ్నువి.

"ఏదీ ఆ ఉత్తరం? నీ దగ్గరుందా ఇంకా?"

"ఆ ఉంది. దాచాను. తెన్నుండు."

జాహ్నువి వెళ్ళింది. నిరజకు అలల తిరిగిపోతూంది.

అంతకుముందు ఎంతో మురిపెంతో చూసుకొన్న అంకితంలాన్నీ తనను చూపి వెక్కిరిస్తూ నవ్వుతున్నాయి. అవన్నీ తీసేయబోయింది. అంతలో ఏదో ఆలోచించుకుని ఆగిపోయింది. కాస్తేవట్టివే జాహ్నువి ఉత్తరంలో వచ్చింది.

చాలా అలస్యంగా రాజా ఉత్తరం చదువుకొంది నిరజ.

"ఇప్పుడవ్వమయిందా?"

"అర్థమయింది" నిట్టూర్చుస్తూ అంది నిరజ.

అప్పుడు చాలా అర్థమయ్యాయి. రాజా తనవెంటకు పిలిపాడు అన్నానివాడో, చెడవురా తనతో మాట్లాడుతున్నా కళ్ళెవరి మీద నిలవేనో, ఏవరినాన్ని పాత్ర పోభాగ్యం కోసం తన చేయి వాళియిందా అంతా అర్థమయింది.

అయ్యో మకరందాల నారిమ్మా పూగే గుళాబిలాల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తున్న పురుకురని చూసి ముల్లు పొంగిపోయినట్లు రాజా పైన తన అశలు పెంచుకుండేమిటి? తన వివేకమంతా ఏమయింది? వ్యామోహం మునుష్యుల గింతలే మూఢులను చెయ్యగలదా?

"కర్తవ్యం మీరే నిర్ణయించండి. మీ నిర్ణయం పట్ల నాకు చాలా గౌరవం" అని ప్రసాదించి రాజా.

ఏమనుకుంటాడు తన గురించి? ఆ ఉత్తరం తను చదవలేదని అతి కెలా తెలుస్తుంది?

ఆ ఉత్తరం నుడిచి దాచుకుంది.

అల్లి వంక జాలిగా చూసి ఒక్కసారి పాదాలకు నమస్కారం చేసింది. ఎప్పుడూ లేచి నిరజ ఇలా ప్రవర్తించేవరికి జాహ్నువికి నంత్వమూ, సంత్రమమూ ఒక్కసారి క్రమ్ముకున్నాయి.

"ఇదేమిటి నిరజా."

"నా కోసం ఇంత ప్రేమ వద్దావు కదమ్మా! అందుకని నమస్కరిస్తున్నాను కరువు తీరా నన్ను చూసుకో. మనసారా ఆశీర్వాదించు."

"కలకాలం దీర్ఘ సుమంగళివై న్న ఆశీర్వాదంతో వర్ధిల్లు."

చకాలన వచ్చింది నిరజ.

"నవ్వుతూ వెంటకు నిరజా."

"నీ ఆనందం చూస్తుంటే నవ్వువ్విందమ్మా"

"అదినరే. నీ భర్త దరిదాపుకు కూడా మనోరమను రనియ్యవు కదూ."

"పూహు. రానియ్యను నా భర్తగా పాతూ మనోరమకు సోదయ్యను. నిశ్చింతగా ఉండు."

త్వస్తిగా నిట్టూర్చింది జాహ్నువి.

స్నేహానుబంధం కిసాన్ స్క్వాష్ తో

కిసాన్ స్క్వాష్ అధినాకన జీవిత విరూపక అవూర్య కల్పన అహా! ఏం రుచి! ఉల్లాసవంతమైన నివ్వెలులకు దీని ప్రత్యేకమైన రుచి ఉత్తేజాన్ని కలిగిస్తుంది సహజమైన విటమినులతో ఆరోగ్య కాయకంగా ఉంటుంది. నారింజ నిమ్మ, మామిడి ఇంకా ఇతర రకాలనుండి మీకిష్టమైన దానిని వాడండి భారతదేశంలో విస్తారంగా అమ్ముడుపోయే కిసాన్ స్క్వాష్ ఇలా ఆపలు పళ్ళురుషిని అనుభవిస్తారు.

కిసాన్ ప్రొడక్ట్స్ లిమిటెడ్ బెంగళూరు

కిసాన్ స్క్వాష్ ద్రిటానియా క్లబ్
క్వాక్స్ తోను, చిక్ డెథం తోను
ఎంతో రుచి!

కొను జమిందారీ వివాహాలు వీరిలోనా ఉంటాయి. వివాహ మంటున్నది కూడా పెద్దకూతురు పోషించే వస్తుంది. దానిని నాలుగు వేపులా తెలుపుకుంటారు. లోపల పెద్దకూతురును మరొక దానిని వడివీచు కొస్తుంది. మంగళమూత్ర భారణ జరిగాకే, పెద్దకూతురు వరుడి కంటికి తిప్పిస్తుంది.

రామరామ మరీ ఇంత చాడస్తంగా జరగజేయివా, ఇటు ఉమావతి తల్లికి, అటు రాధాయమ్మకూ కూడా పూర్వప్రదాయమే ఇష్టం కాదుంటుంది. అంతా అంతా ప్రకారమే వివాహం విధియమయింది.

పెద్దకూమార్లను తీసుకురావలసిందని పురోహితం దగ్గర నుండి కలుసుకున్నది.

"నువ్వు నా వక్కనే ఉంటు మనో. దానిని పోషిస్తాను." అంది నీరజ.

జాబ్బాని ముఖం ముటముట లాడింది.

"మనోరమ దేనికి? దానిని ఉంటుంది. దానిని ఉండాలి" అంది కలివీచుకొని.

"అవునువ్వా. వేసేందుకు?"

"ఏం? నా ప్రక్కన కూర్చోవటం చిన్నతనంగా ఉంటుందా?"

"ఛ. ఛ. అదికాదు."

"మన కులాల్లో (క్రిందకి విస్తృతమే! కనీ, వేసు అడుగుతున్నాను."

"అలాగే వచ్చా!" అనేసింది మనోరమ. మనోరమ గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. రాజా నీరజ కళ్ళకు మంగళమూత్రాలు కడుతూంటే తను ప్రక్కమందాలి.

"భగవంతుడా! ఎందుకు నా మనసువలా ఒరవడి పెట్టావు?" విభ్రాంతంగా దుఃఖించింది మనోరమ. వదిలిపోయిన మనోరమ ముఖాన్నిచూసి అల్లరిగా వచ్చింది నీరజ.

"నన్ను వదిలి ఉండాలని బాధ పడ్తున్నావా?"

"అవునువ్వా!"

"రేపు నీకు పెళ్ళయితే. నువ్వు మాత్రం చెప్పావా?"

"వేసవలు పెట్టి వేసుకోమ."

"అబద్ధం."

"ముమ్మాటికి ఏమం. ఈ ఇమ్మలో నేతం పెట్టి వేసుకోమ."

"నరే! నీ భర్తతో నువ్వు కలకలలాడుతూ కలుపు చెవులున్నవ్వు వచ్చి ఈ విషయం గుర్తు తీస్తాను. కానీ, అలాటికి నీకి అభ్యాసం నీరజకూ గుర్తుంటుందో, ఉండదో?"

మనోరమ ఏదో అనబోయే లోగానే మళ్ళీ కలు రోచ్చింది. దానిలు తెలుపు పట్టుకున్నారు. తెలుపు మధ్య నీరజా మనోరమలు వడివి వివాహమంటనం చేసుకున్నారు. పురోహితుడు మంగళమూత్రం అంది చిన మాంగళ్యాలను చేతులతో పట్టుకొని చేతులు తెగలోకి పోసిచ్చి నీరజ మెడలపై వేసాడు రాజా.

చేతులపై తన చేతులుంచింది నీరజ. ముడి చేయబోయిన రాజా అగిపోయాడు. అతనికి నీరజ ప్రక్కన మనోరమ ఉందిని తెలియదు. అలా ఉండటం అవారం కాదు. తాను నీరజ మెడపై బదులు దాని మెడపై చేతులు వేసాడేమో, అందుకని దానిని వారి క్రిందేమో, అనుకున్నాడు.

జాబ్బాని హైమవతులు

కొన్నికొంతా చేతులను పట్టుకొని అలాగే ఉండి పోయింది నీరజ. రాజా కేం చెయ్యాలో తోచలేదు. తరువాతి వెన్నుదిగా రాజా చేతులను మనోరమ మెడపై ఉంచింది. రాజా భర్తగా ముళ్ళు వేసేసాడు తలవంచుకుని కూర్చున్న మనోరమ ఉలికి పడి రాజా చేతులు తొలగించబోతే మనోరమ చేతులు గట్టిగా పట్టుకొని "మనో" అంది నీరజ. కాపించటం నీరజకూ, కాపించబడటం మనోరమకూ బాగా అలవాటే!

మాత్రభారణ పూర్తయింది. దానిలు తెర తొలగించారు.

ఒక్కసారి గాలి ఆడటం అగిపోయింది. జాబ్బాని తెచ్చిన కేక వేసి విరుచుకు పడిపోయింది. మనోరమ తల భూమిలోకి దిగిపోయింది.

రాజా కళ్ళు నలుముకుని చూసాడు.

పైను చేష్టలు దక్కి విరుచుకుపోయింది. రాధాయమ్మ పొగిపోయింది.

నీరజ రాజా వంక ప్రవస్తుంగా చూసి విరుచుకు పడింది.

మిగిలిన తంతు యధావిధిగా పూర్తయింది. మనసులలో ఎవరెవరేమనుకున్నారో, అక్కడున్న జమిందారి (స్త్రీ తెనకూ పెదవి కదిపి ఒక్కమాట అనలేదు. ఆ సమాజం కట్టు అలాంటిది.

వివాహం పూర్తి కాగానే నీరజ హడావుడిగా తల్లి దగ్గర కొచ్చింది.

అప్పటికే పైమా ఉమావతులూ ఒక దాక్టరు అక్కడున్నారు. నీరజ "అమ్మా" అన్న పిలుపు విని. కళ్ళు తెరిచింది జాబ్బాని. ఆ కళ్ళలో నుండి అక్రమ ప్రలు ధారలు కట్టాయి. ఒక్క మాంగళ్యం తప్ప మిగిలిన అంశాలూ ఉన్న ఉప్పు కూతురును చూడతే కళ్ళు మూసుకుని "పూర్తిగా వాడిపోయాను." అంది.

పైను నీరజను చూస్తూ "భా వేసావేమి టమ్మా?" అంది.

"అదికని మహర్షి వాటికిది ఎంతటి క్రాంతి

వచ్చి పెద్దమ్మా! ఆ అదికావ్వం ఇప్పుటికి వున్నవ్వేమో వేరు వేరు రూపాలతో మన అనుభవాల్లోకి వస్తూనే ఉంది. అలాగూ కైక వగల్గంగా భరతుడికి తాను రాజ్యం సంపాదించి పెట్టానని చెప్పింది.

సావం, మా అమ్మ కూడా నాకు మనో నుండి లాక్కుని రాజాను సంపాదించి పెట్టానని చెప్పింది. ఇంక నా చేతుల్లో ఏమింది పెద్దమ్మా? విషయం తెలిపాక, నా మీది మనసు లేని రాజాను, మనో మనసు వడిన రాజాను, ఎలా చేసుకుంటాను వేసు? మనసు లేని కాపురం ఎంతటి నరకమో నాకు తెలియదా? ఈ విషయం అమ్మ కంటే ఎవరికెక్కువ తెలుస్తుంది? అయినా నా మీది న్యాయమోహంతో ఏదీ అటోచిన లేకపోయింది."

జాబ్బాని కళ్ళు విప్పిర్చుకుని నీరజను చూసింది.

"అవును— నరకం— నాకు తెలుసు— మర్రి పోయాను— అటోచినలేదు. అవును. లాభింలేదు."

జాబ్బాని స్వరం విడిచిపోతూంది. అందరికీ గిభిరానే ఉంది. ఇటీవల నీరజ పెట్టి ప్రయత్నంలో తన అలోగ్యాన్ని తెక్క చెయ్యకుండా తిరిగి గుండె నొప్పి ఎక్కువ చేసుకుంది. అందులో ఇప్పుడే రెండు సామాన్యమైన వది కాదు.

జాబ్బానికే తెలిపి వస్తూ పోతూ ఉంది. తెలిపి వచ్చింది. పైను వంక తిరిగి రెండు చేతులూ జోడించింది.

"నన్ను క్షమించక్కర్లేయ్యా!"

పైనుకు కళ్ళు నీళ్ళు మధ్య గొంతు పూడిపోయింది. జాబ్బాని చేతులు పట్టుకొని "ఏనాడో నీ మూర్ఖత్వాన్ని క్షమించేసాను. జాబ్బాని, ఆ ప్రవక్త తేక." అంది.

"ఒక్కమాట చెప్పావా? : జాబ్బాని బాన మీద అవలు నాకు వేసుకోమ."

పైను వచ్చింది.

"నాకు తెలుసా నంగలి. అందుకే నీ మీద నాకు జాలే తప్ప ఉన్నట్టే లేదు."

"వేసు విన్ను పొసించాను అమ్మా! కానీ, నన్ను వేసు పొసించుకున్నంతగా కాదు."

పైను కప్పిళ్ళు జాబ్బాని చెక్కిళ్ళను తడిపాయి.

"అది తెలుసు నాకు. ఈ లోకంలో ఏదీ నీకు కొంత విస్తరేదని తెలుసు. దిరిగేది కొంతలో కొట్టుకుపోతూ, నీ మీద నువ్వు కళ్ళ పెంచుకుని ద్వేషాన్ని నింపుకొని, మొత్తం స్పృహ వేద్యమైతూ వుంటును. కానీ, వేదం చెయ్యగలమో నీకు కొంత వెలా ఇవ్వగలమో?"

"బావా! నువ్వు నన్ను క్షమించగలవా?"

దీనంగా ఉమావతి వంక చూసింది జాబ్బాని.

"క్షమ ఎవరు ఎవరి నడగాలి జాబ్బాని?"

కప్పిటిలో ముగిసయిన చేత్తో జాబ్బాని కిరణ విమిరాలు ఉమావతి.

ఏదో మాట్లాడబోయిన జాబ్బాని పెదవులు వంకలేదు. కళ్ళు మూసుకుపోయాయి. నీరజ చేతులతో ఉన్న చెయ్యి వాలిపోయింది. దుర్భరమైన అకాలిలో నుండి కాత్తర కొంతలోకి జారిపోయింది జాబ్బాని.

(అయిపోయింది)

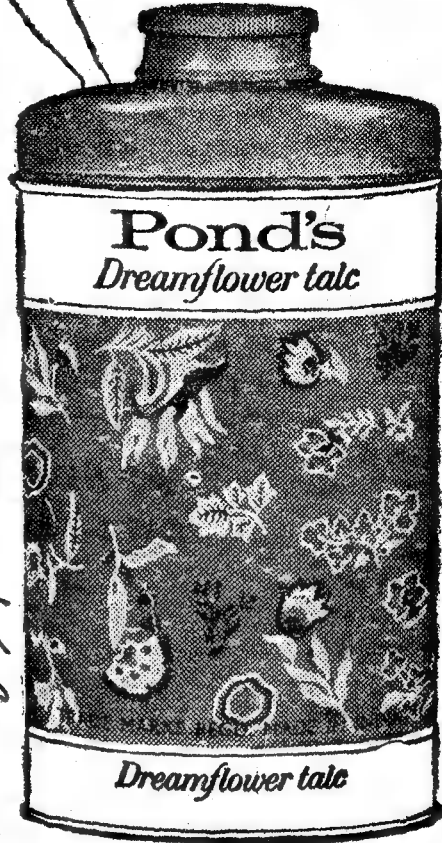

రోజంతా హాయిగా, తాజాగా ఉండుటకు...

పాండ్స్ డ్రీమ్స్ ఫ్లవర్ టాల్క్

పాండ్స్ డ్రీమ్స్ ఫ్లవర్ టాల్క్ ను కుటుంబములో వీగ్గా చేర్చి
అందరూ రాసుకోవచ్చును. తోయ విచ్చే, సేదదేర్చే
యీ పొడవు పెత్తగా ఉంటుంది, ఉపశమనము కలిగిస్తుంది,
చెమటను త్వరగా పీయిస్తుంది. ఇది మందే ఎండలలో,
ఉక్కతోడి వాతావరణములో పొడిబుట్ట దీర్ఘముగా ఉంటుంది.
పాండ్స్ డ్రీమ్స్ ఫ్లవర్ టాల్క్ ను వాడి తేలికైన
వరిమళముతో రోజంతా కాళాగా ఉండండి.

అందరికీ అందుబాటున,
తేలిక పరిమళముగల
టాల్క్ పొడవు

చీఫ్ డ్రా-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(వరిమితమైన నిర్మాతతో యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

9-100

పెద్దరు అంటే

శ్రీమద్వేద:-

దృశ్యం...

ఒక ఇనుపపాత్ర అయిపోయినట్లుగా చేసి, దాని ముఖం వ్రేలాడదీసి, దానికొకవర్గం కు ఇంకోక అయి పోయివున్న కొనును తీసుకువస్తే, మొదటి ముల్లు కొన అకర్మణ్యం విజయం పొందుతుంది. అయిపోయి ఉన్న కొన ముల్లుకొనకే కొంటుదూరము ఉండిన ముల్లుకొన కంటిందిము (పొరలిస్తుంది. అంటే అయిపోయిము చూస్తూ దాని ప్రభావము విస్తరించి ఉన్నదివున్నాము. ఇప్పుడు ఒక లోపపు రింగును దాని ముఖం వ్రేలాడదీసి, అయిపోయివున్న కొనును శారంగులో—రింగుకు లగలకుండా—(ప్రవేశపెట్టితే, అయి పోయిము కదులుతూవుంటే సేపు, రింగులో ఎంతో కొంత విద్యుత్ ప్రవాహము అనిర్పించుతుంది. అయి పోయిపోయి కాక రింగును అయిపోయివున్నపుడు కదిపినా అనిర్పించుతుంది ఈ విద్యుత్ ప్రవాహము. అంటే ఏమివున్నామా? అయిపోయివున్నట్లుగా (విద్యుద్ ప్రవాహము) తీగను కదిపితే ఆ తీగలో విద్యుత్ ప్రవాహము కలుగుతుందివున్నాము.

విద్యుత్ ప్రవాహం తీగనుట్టా (పొడగాను) అయి పోయివున్నట్లుగా అనిర్పించుతుంది. ఆ తీగకు చేరుకుని ఉన్న అయిపోయివున్న ముల్లు విద్యుత్ ప్రవాహము వర్తిస్తున్నప్పుడు కదులుతుంది.

ఈవిద్యుత్—అయిపోయివున్నట్లుగా వరపుర అయి ప్రభావాన్ని పురస్కరించుకుని ఒక అలోపన చేద్దాము. ఎటుముత విది లేదా పీ, గానది. తోపలా అయిటా పీవపు కాగితాలు అతికి ఉన్నాయి, తోపలా కాగితానికి 'క' అయిటి కాగితానికి 'గ' అయి తోపలా గుండు కలిపిఉన్నవి. ఇప్పుడు 'క'కు తీగముయి: విద్యుద్ ప్రవాహము ఇచ్చానునుండి. గానకర్మిలో 'గ'ను కొనముగా 'క'పై పునొక్కితే, 'క'గ'ల నడుమదా అన పొరలుపు—తెలుకు అందాము—దాటుతుంది ఈమెరుపు 'క'నుంచి 'గ'కు దాటి అనియియింపుగా మూర్తి దున్నకి కనుస్తుంది. కవి వాస్తవానికి గడియార్లు తోనకపు బిళ్లవలె 'క' నుంచి 'గ'కి, మళ్ళీ 'గ' నుంచి 'క'కి, అయి అయి గెంటుతూ గెంటుతూ పుంటున్న మనకు కనబడిన అకర్మణ్యం కోరి. అంటే 'క'కర్మ 'గ'కర్మ నడుమ విద్యుత్తు

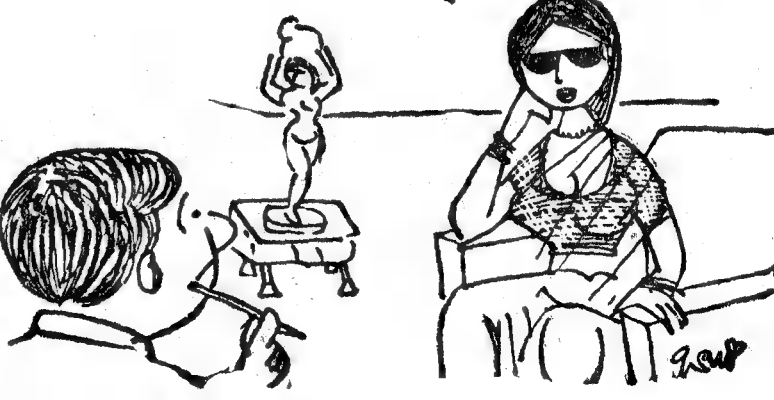
హము అయింది ఇటూ, ఇటూంచి అయి (ఎవనా స్తుందివున్నామా. ఇప్పుడు ఇందా తయి అలోపన చేద్దాము. 'క'నుంచి 'గ'కు విద్యుత్ ప్రవాహము అయి ఆ తీగ పుట్టు అయిపోయితిక క్షేత్రము ఏర్పడు తుంది. తాగ గెంటే విద్యుత్ క్రమంగా తగ్గిడుముతో ఇంకోక అయిపోయితిక క్షేత్రము ఏర్పడుతుంది. ఈ రెండూ వరపుర వ్యతిరేకములు. మెరుపు అయింది ఇటూ, ఇటూంచి అయి గెంటిడుముతో ఈ రెండో అయిపోయితిక క్రమం అనవచ్చు మొదటిదాన్ని పరి వారించి అంతా మిగలుతుంది. దీనివల్ల విద్యుత్ క్షేత్రము అనిర్పించిచారినదా? ఈమిదే పొంది ర్యాన్ని గణితముమే పాధించిన మేక్స్ వేల్ అయి పోయి వేదావను, "క గ, అ తీగలో వర్తి క్షే విద్యుత్ తెలుకుల (హల్ల అనించిన విద్యుత్ వల్ల రాక్షేత్రం) వల్ల అక్కడనుండి విద్యుత్ అయిపోయితి తరంగాలు పుట్టును" అని ప్రకటించాడు. "అ తరంగ ప్రవాహ

తీగను పెండ్లియేయిక్క, వేగవంత మునము అని కూడా అన్నాడు. ఇదితెక్కలవల్ల తీగను చాలాక పరింము. పెండ్లి అయితేగాని పిచ్చికుడరక, పిచ్చి తుదితీగేగాని పెండ్లికాక పెండ్లియేయిదుమా చాలా వాడి సంక్షోభముతో మొత్తానికి పిచ్చికుక్కవై పోయి వాడి మనస్సుతో అలోపనాతరంగాలు కట్టుతప్ప మనకు విషపదార్థాలు, విద్యుత్ అయిపోయితిక క్షేత్రం వలె వర్తి (ప్రభావాల పెరుగు తరంగాల సంక్షోభంతో విద్యుద్ ప్రవాహం తరంగ ప్రవాహము అనిర్పించి అయి పునొక్కి పునొక్కి వేగముతో వేగముకు 186000 మైల్స్ వచ్చును— ప్రకరిస్తుంది మేక్స్ వేల్ కనిపెట్టాడు.

అంతరకతా విద్యుద్ ప్రవాహం కట్టులు ఒక తీగనుంచి ఒక అయిపోయితిక మునుంచి పక్కమిచ్చి తీగను వ్యాపిస్తాయని యాచియరు ఫారడేయి— అయిపోయితిక క్షేత్ర ప్రభావముతో ఉన్న— గాన నీడు వంటి కాంతి ప్రవేశక వదర్దాలతో పొప్పుకు పోయి వెలుగు, (హల్ల తిరిగివచ్చు కొంత తిరుగు తుందివి కేర్ విజ్ఞానీ కనిపెట్టారు. వెలుగు విద్యుద్ ప్రవాహం ప్రభావాలూ ఒక వోలముంచి ఇంకోక వోలకి ప్రయాణిస్తాయా, వెలుగు వెక్కుకే— 186000 మైల్స్ వేగంతో ప్రయాణిస్తుంది. మేక్స్ వేల్ 'విద్యుద్ ప్రవాహం తరంగాలు వెలుగు వేగంతో ప్రయాణిస్తాయి అని చెప్పడముతో ఇవి వెలుగు ఒకలాంటి అని వెలుగురంటే విద్యుద్ ప్రవాహం తరంగాల అని తేలిపోయింది.

మ్యాటను గురిత్యాకర్మణ్య పీదాంతమువల్ల కలిగిన వైజ్ఞానిక కలవరాన్నిమించి పోయింది మేక్స్ వేల్ విద్యుద్ ప్రవాహం తరంగవాదము వల్ల కలిగిన కలవరము. విద్యుత్తు, అయిపోయితి మర్త్యము, కాంతి కలిపిన ముయ్యెలగుట్టు అయింది ఆ వాదము. దాని అర్థాంత అయిన్ స్పేస్ సాపేక్షతానిమేగనివల్ల ఉండకపోతే, గణితము పాధించిన అయ్యెల్ యన్, భౌతిక ఫలము ఇదేఅయి వుండును. అయితే అలాంటి తరంగాలు ఉన్నాయని చా పించిదుమా కర్మణ్యంగానే మిగిలిపోయింది. ①

సినిమాల్లో నెక్స్ట్ టైం నిసరతంగా వుంటుంది ఈ విశోనం మాం నస్సుడై మనం మంట సినిమాలు చూడగలుగుతాం! ప్రతీక

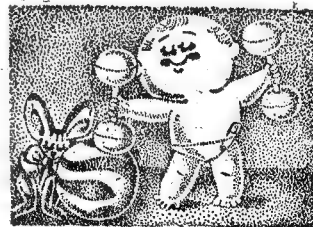
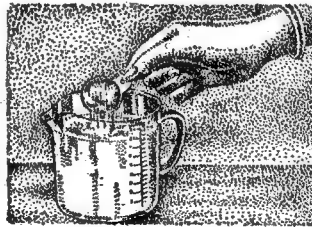
అమూల్ నుంచి క్రొత్త పదార్థము!

అమూల్ ప్రైవేట్

ప్రోటీన్లు అధికంగాగల బేబీ ఫుడ్

ఏ ఇతర పాల ఆహారంలోను
శరీర నిర్మాణ ప్రోటీన్లు
ఇంతకు మించి లేవు!

20 సెకండ్ల లోపుగా కరుగుతుంది... సులభంగా జీర్ణమవుతుంది!

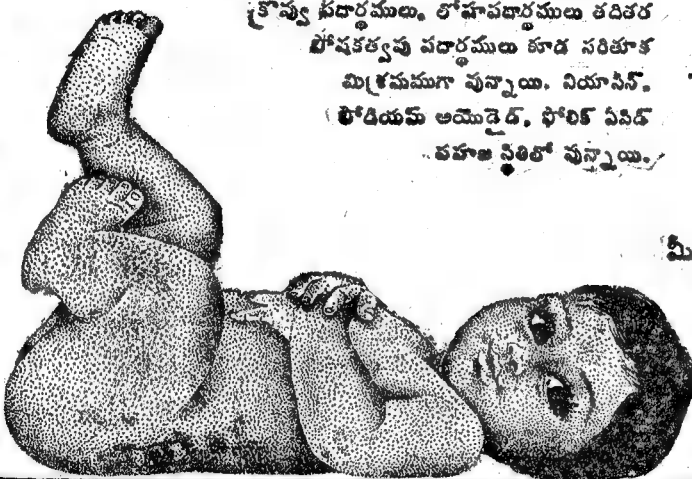
బిడ్డ తన మొదటి రెండేళ్లలోను బరువును నాలుగు రెట్లు
అధికం చేసుకుంటూ త్వరగా పెరగాలి. ఇందుకు
అధికమైన ప్రోటీన్ అమూల్ ప్రైవేట్ మండి లభిస్తుంది.
డినిలో విటమిన్లు, ఇతర మంచి పదార్థములు
హాడ వున్నాయి.

అమూల్ ప్రైవేట్ విటమిన్లు వున్నాయి. కాల్షియం ప్రైవేట్.
క్రోమియం పదార్థములు. లోహపదార్థములు తదితర
పోషకత్వ పదార్థములు హాడ సరిహక
మిశ్రమముగా వున్నాయి. నియాసిన్.
ఫోడియం అయోడైడ్, ఫోలిక్ ఏసిడ్
వహాల్ ఫిలిల్ వున్నాయి.

సులభంగా జీర్ణమవుతుంది
అమూల్ ప్రైవేట్, యూరప్,
ఐ.ఎస్.ఎ.లలో చేసే ఉన్నతమైన
'స్పెషియల్' పద్ధతి ప్రకారం
చెయ్యబడుచే బాగా జీర్ణమగుటయే
గాక పాలలోని ప్రోటీన్ యొక్క
విశిష్టత, ఉత్తమత్వము ఉన్నతస్థితిలో
వుండబడతాయి.

అద్భుతంగా కరుగుతుంది
సేపు చెయ్యనవసరం లేదు. కావలసిన
వేడి నీటిలో అమూల్ ప్రైవేట్ను
లాగా కలపండి. 20 సెకండ్ల లోపుగా
మీ బిడ్డకు పాలు తయారవుతాయి!
పాలనీక అర్దుకు పోదు.

మీ బిడ్డకి తగినది అమూల్ ప్రైవేట్

అమూల్ ప్రైవేట్ మీకు
500 గ్రాముల డబ్బాలు
(1 పానుకు సైగా
40 గ్రాములు)లో లభిస్తుంది

ASP/45-1/67-TL

ఏకైక డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: వాల్టాస్ లిమిటెడ్

తయారా డిస్ట్రిక్ట్ కో-ఆపరేటివ్ మిల్క్ ప్రొడ్యూసర్స్ యూనియన్ లిమిటెడ్ అనంద్ చే తయారు చెయ్యబడినది
మద్రాస్, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లలో నందిత చెయ్యబడుతోంది.

విష్ణుస్వామి

కామరాజుగడ్డ
రామచంద్రరావు

■ తెల్లవారి

మతం ముందు భక్తులు చేరుకున్నారు. మూడిలో వున్న స్వామికి దర్శనం కోసం.

"ఇంతలో యెవరో స్వామికి వెళ్లిపోయానా" కచ్చాలు.

"అయ్యో! స్వామికి వెళ్లిపోవటమేమిటి? పది పాదాలా నుండి మూడిలో వున్నాయన యెలా వెళ్లిపోతారు?"

ఎలా వెళ్లాలో యెవరికీ తెలియదు. తెల్లవారేలుప్పుటికి అట్టేమియ్యదు.

మతం వాకిట్లో పడుకొచ్చి మోలికగా ముందు అదికో పడుకొన్న విద్యార్థులకుగానీ యేమీ తెలియదు. జగద్రతు వేసిన జలుపులు చేపిండ్ల వున్నాయి. స్వామికి వాగ్రూఢం లేదు.

శిష్యులు కలగడం లాభిపోయారు. ఏ మనవారం అరిగిందో యేసినానని. కళ్ళ నీరెక్కుకొన్నారు కొందరికి. గుండెలు బాదుకొన్నారు కొందరు. తమ దురదృష్టమని వాదించుకొన్నారు మిగతావాళ్ళు. అలసట వలన వచ్చే భక్తులంతా అలా విర్రాంతుల పడి పొడవడిపోయారు.

స్వామి వెళ్లటం తార్కారికంగానా లేక మతం మీద గాని శిష్యుల మీద గాని కృప ఉన్న వెళ్లిపోయినారా అన్నది అందరికీ ముస్సగానే వుంది.

లేక ఏకాధిపత్యాన్ని పొందేందుకు ఆయన ముందరికి ప్రవక్తల వేషధారణ చేసి కీర్తనలు చెప్పిన

ప్రవక్త.

అది శ్రీ తులకరాధ్య మతం.

స్వామికి దివ్యవర్ణస్థి. శ్రీరామచంద్రమూర్తిని ధ్యానించారంటే ఆయనకు జ్ఞానం మెకొంటే మనసు త్వరగా ఆయనదాసువుతుంది. తెల్లవారు జామున బావి దగ్గర స్నానంచేసి ధ్యానానికి గదిలో తిరిగి వచ్చేటప్పుడు స్వామి శ్రీరామచంద్రమూర్తి అవతారాన్ని యాదమిశ్రమని దర్శించజేస్తున్నారా అనిపించేది శిష్యులకు.

ఆయన ధ్యానంలో వుండగానే శిష్యులు వచ్చి దూరంగా నున్నారంటే ఎదుట కూర్చోనవలసి ఉండదు. ఉపవిష్టత్వం ఉండారంటే అరంగుయ్యే దాకా స్వామికి ఓంకార ముచ్చటించగానే శిష్యులు శ్రాంతి కలిసి, శరీరాన్ని విరిసి, శబ్దాలరంగుల్లా మునిగి పోయేవారు. తరువాత స్వామి ఉపవిష్టత్వం కోల్పోతాడు. త్రావ్యంగా గానంపేసి, వివరణం చెప్పేవారు. ఎవరిది గంటలకు ఉపవిష్టత్వం ఉండారంటే ముగించ గనే శిష్యులు స్వామిని తాకి నమస్కరించు చేసినా అంతా వెళ్లిపోయిందే.

అంతరింగికులైన ప్రసిద్ధిరాయుడు, రావకోటి గారు కొంతసేపు నిలిచి మత విషయాలు ఆయన వతో చెప్పటం కద్దు. వేదాధ్యయన పైలా జరుగు తోందన్న విషయం, వంట బ్రాహ్మణులు నమ్మనం వున్నకంటానంటున్న నయినం యింకా మతం అదాయవ్యయాలూ ఇవి చేప్పేది ఆనమయినా.

ఇవిగాక తాకిత పూర్వమైన సంభాషణం ఎప్పుడూ ఆ పరిసరాల్లో వినుడేమి కావు.

ఈ మతం ముందు ఇవార తిందో పిందారై స్వామికి నమోదిలో వున్నారని నమస్కరించి వెళ్ళు దామని ప్రవారంతా దిగాలండి వెళ్లిపోయారు.

స్వామికి ఏడుగడగా పెట్టుకొని శిష్యులు ఎన్నో వివిధరంగాల అవతారాలని ఆశ్రమంలో అమలు పెట్టుతూ వుండేవారు. వచ్చేవాళ్ళు ఒక దోస నుంచి వెళ్ళేవాళ్ళు మరొక దోసనుంచి వెళ్ళేటట్లు చేస్తూ వుండేవాళ్ళు. ఇవారే డేమా లేదు.

ఎంతసేపు నించున్నా క్రొత్త నమాచారం అందట లేదు. నిలుచోని నిలుచోని వచ్చిన జనం తిరుగుముఖం పట్టుతున్నారు.

మత పరిసరం చాలాగానే జనులు స్వామికి వెళ్లిపోయిన గొంతులు వచ్చినంతవరకు ఆరంభించారు. తమకేమీ తెలియనా తెలియదన్ను చెతన్నాన్ని విడితం చేసికొంటూ వుంటారు సామాన్య జనం. ఎందుకంటే వాళ్ళు కత్తితుడ్డి కలిగినట్టి ప్రవక్తల చేతులు కావాలింటే.

"ఎందుకు వెళ్లి వుంటారా? ఇక్కడే కన్నమొచ్చిందీయనకు?...చక్కగా విద్య నడచుకుంటు చేస్తుంటే నుఖంగా వుండక?"

"అలా యీ విద్య యెలాంటిదోలే.. అవిడకు గట్టించుటగా?"

"రామరామ నన్నానా?"

అమ్మమ్మ. కాదుకాదు. అవతారం. ఎవరో శిష్యుడు పుణ్యం కట్టుకొని వుంటాడు. అందుకే స్వామి తే పోయి వుంటాడు. లేకపోతే యింత మతం యింత అస్తి యింత హంగు యింతమంది శిష్యులు నల్కారకేవలం, అన్నదరికి ఎందుకు వెళతారయ్యా!" ఇంతలో నవ్వులు. ఆ నవ్వుల్లో యేదో మిర్రెం—

"అయ్యా! శిష్యుల మీదయితే యేదో అభావం ఏమిరావుగాని, అసలు స్వామిజీ వుండగా శిష్యుల కలాంటి అవకాశం ఎలా కలుగుతుందయ్యా?"

ధరా చక్రానికి అధారమైన ధర్మమే నవ్వుల పాలయే సమయం తోగి మూసిందివిసింది. అది గమనించిన శిష్యుల వేత్రాలు ప్రవదులై పారినయి.

"మీయం బయటపడి ప్రసాదరాయుడు లాటి వాళ్ళ కర్రలుచ్చుకొని వెంటబడతారని చెప్పే కుండా దోస చూసుకొన్నాడు స్వామిజీ."

"ఎక్కడికి పోయింటాడు?"

"ఏ కాకో టూరు ప్రాగం వేళకని వెళ్లి వుంటాడు."

ఇలా అనుకొంటూ జనం వెళ్లిపోయారు. అంత రంగికురై న శిష్యులు మాత్రం మతసదనం ముందు మిగిలారు. అంతా చెవలల తేటల్లో వుండుకొని వినిపిసోయి వున్నారు దిగాలంది.

గంభీరంగా విలవోని వున్నాడు ప్రసాదరాయుడు ఒక్కడే.

ఈమనో యివ్వేళ్ళూ మత విరహచాన్ని చూస్తున్నాడు. ఈయనకు స్వామనం యిప్పించ వలెనా ఉద్దేశ్యం స్వామిజీయే ఒకటిరెండు పార్లు వెలిబుచ్చారు. మతానికి సంబంధించిన భృత్యోక్తం ప్రసాదరాయుడు గారిని చిన్నస్వామి అనికూడా అంటూ వుండేవాళ్ళు.

స్వామిజీ వెళ్లిపోయారన్న తరువాత ఇక "చేం" యైన ప్రసాదరాయుడే మతాధిపతి అని శిష్యుల మనసుల్లో స్ఫురించింది గాని ఆయనకు యింత వరకూ ననాస్యశ్రమం యిప్పలేదే!—అనే వందేహం వెంటనే రావటంవల్ల యిది ఒక నమస్కరణ అయింది.

నిజానికి శిష్యులంతా కూడా ప్రసాదరాయుడుగా రేసి చేయ బోతారా యాక్షణాన, అనేది అలా చిమ్మివార్చి రోజు. పీతాధిపతి యిక వెలరవుతారా అనే ప్రశ్నలకు యిప్పుడు మతసరళి నిడదాకినా.

రామకోటిగారు దిగిరకు వచ్చి అడిగారు—

"ఈ యువాంతరమేమిటి రాయుడు గారు! యిన్నాళ్ళూ సమాధిలో వుండటం యివళ అదృశ్యం కాంటు కారణం యెవరికీ తెలిసేటం ఇదింతా యేదై వా అవచారం ఎల్లా "కోగిన ఫలితమా?" ఆయన కంతం గడ్డదికమయింది.

ప్రసాదరాయుడుగారు కొంచెం కొకకువడ్డాడు.

తనం నిర్వహించే మతంలో అవచారం ప్రవక్త?

"ఇక. అవచార మేమిటి? మీరే యింనా చేతరా అవచారం?.. మరెందుకలా అంటారు? ఆయ చెందుకు వెళ్లిపోయారో మనకెలా తెలుస్తుంది?"

ఈ మాటలు కొంచెం కఠినంగానే వున్నయి.

"అదికాదు—మీరూ ఆశ్రమం వున్నకుంటారని తమనాటి నేను కూడా ఆశ్రమ స్వకారం చేద్దామని ఉద్దేశించాను. అలాగే స్వామిని మనం ప్రార్థించాం

కూడ. వారి తోట ర్యావాన్ని ప్రసాదించి అలా కొన్నాము. ఇంత విశ్వయ ఎందుకు జరిగిందో మన మీద."

రామకోటిగారి కళ్ళు చురుగైనయి. అవును మరి. మిత్రుల టెండ్ తనను అపార్థం చేసేవా డవుప్పుడే మనిషయనవాడు మనసుతో యేడ్చిపోతాడు. ఏడు గడే ననుకొన్న స్వామి అల్పత్యాన్ని ప్రాంచుకొని వెళ్లి పోయారంటే ఏదవటానికి అబ్బురమేమిటి?

రాయుడు కఠినంగానే అన్నాడు— "ఇప్పుడు మాత్రమే ఆయన మళ్ళీ రాలి మిత్రులయినా చెప్పారా?.. ఆయన యెవరోనయినా చెప్పారా?"

రామకోటి గారన్నారు "ఏమోమరి ఆయన వాళ్ళేటప్పుడు యెవరన్నారక్కడ. విద్య యొక్కదో అప్పులు పోవువోలో వుండి వుంటుంది."

విద్య తలుపు ప్రక్కన వుండి ఎంటోంది యీ సభాషణ. అందుకని శిష్యు ిద్దిరూ సార్థ కంగా తలపు వయస్సుచూశారు.

విద్య అప్పుడి: తాల్ల వాంకముందే వాళ్ళిల్ల ముగ్గు వడ్డామని వచ్చి ఆయనకు ముప్పరించాని చూశా వలు. ఆయన లేరు. ముద్ది చాలించారో అను కొంటూ దిగ్భ్రమతో నాలుగువైపులా చూశాను. దండ కమండలూరూ లేవు. వాకు హృదయంలో అదిట ఒట్టు కొచ్చి మిక్కు కురంపాను మాటేత. ఏటూర్ని రామకోటి గారన్నారు రాయులు గారితో, "ఇక తమరే భార్యత సహించి యికవేం చెయ్యారో అలోచించాలి. ఇవళ జ్వారావస్థామివారు కాకి మంచి వహించి కురుల వచ్చింది గదా! ఏడురు వెళ్లి తీసికొని రావో యేనా! ఏం చేయటానికి తోచలేదు."

రాయుడుగారు "భూ" అన్నారు.

* * *

రాయుడు గారికి స్వామనం యిప్పించకుండా స్వామిజీ వెళ్లిపోటానికి ఎవరు కారణం అనే సమస్యకు కీలకం తెలియబుల్లేదు. యెవరికీ కూడ. అంతా పూర్వం జరిగిన సంగతులు మనసుల్లో తిర్మ వేస్తూనే వున్నారు.

విద్యగారి విధన. కన్యాశుల్కమనే అధర్మ కారణంగా అమె రోగగ్రస్తుడైన ఒక ముసలివానికి భార్యగా కట్టబడింది. ఆ జరిగారు అమె భ్రష్టవతి కాకముందే భార్య వింటికి చెప్పకొన్నాడు. ఇతే కావశ్యాత్తు అరువెంతే చూసోయాడు. తరువాత యెప్పుడో విద్యగారి భ్రష్టవతి అయింది. అమె శిరిగి బుట్టింటికి వెళ్ళింది. భర్త వడలి నిల్చిన యింటల్లో కొన్నాళ్ళు వివసించింది. తరువాత కొన్నాళ్ళు ఎవరో అదంచే అధువుల యింటల్లో వుండి అనుకూలంగా మెలిగింది. అక్కడి భార్య భర్తలకేనా స్వర్గం రావటంతో ఆపూరు వడలి వచ్చింది.

రామకోటి గారికి అమె దూరం భువు.

ఈ వూళ్ళో యొక్కడయినా చాకిరీయటమో తిదా భిక్షం అడుక్కోటమో చేసి శ్రేతకాలని వచ్చింది. అందుకని రామకోటిగారు రాయుడు గారితో సంప్ర తించారు ముందు. ఇద్దిరూ కలిసి స్వామితో చెప్పారు.

అమెను వంటకాలకు అధికారిణిగా అనుగ్రహించ లసిందిని కోరారు. తప్ప వంటవాడు

వెళ్లిపోటం చేత వంటకాలో అమెను యొక్కాన్ని చేస్తే మతం నడక కుంతితం కాకుండా వుంటుందని చెప్పిరి. అమెకు సహ్యార్థం చూపిన వాళ్ళనువూ మన్నారు.

స్వామిజీ మాట్లాడలేదు. అంటే స్వామిజీ తన్ను తం శిష్యుల కందరినూ. శిష్యులూ మాట్లాడలేదు. ఒక క్రమానికి స్వామిజీయే అన్నారు:

"ఒకరి కోసం ఒకరు దోస తయారు చేయటానికెవరికీ హక్కులేదు. ఎవరికి వారు స్వయంగా దోస చూసుకోవాలి. ఎవరి ఆధ్వరీ కోస్తాని కోసం వారు పాటవదారి గాని యింకొకరు సాటువడ్డ ప్రయోజనంలేదు. అని అలవోకగా నవ్వుడు.

"మనం అందర్నీ ప్రేమించాలి అంటే—అది మన వున్నత కోమె. 'అత నన్ను కావాలి' గర్వం ప్రయా భ తి అనేది అండుకవే" స్వామిజీ మళ్ళీ నవ్వురు.

శిష్యులకు అప్రయం కాదు చెప్పిన మీయం. అందుకని స్వామిజీ మళ్ళీ అన్నారు:

"అవిద్వీ మనం యొక్కడికి చెప్పకోవటం అవిజి మీది శాలితోనా లేక మన మతం నడక కోసమా? మళ్ళీ నవ్వురు. "అమె తన దోస కోసరం తమే చెయ్యారో మనక్కళ్లేదు."

అప్పటికి స్ఫురించి రాయుడిగారికి.. అన్నా డిలగా: "అవును. అమె మీది శాలితో కాదు అమె విక్కడి చేర్చటం. వంట యింటి విరహానా అమె సూకా పాటవం అప్రసరం కనక అనామి యొక్కడి చెప్పవలసి నంకల్లం.

స్వామిజీ కండ్లు మాసికొని, "ఏం మగవాడెవరూ దొరకడూ?" అన్నారు.

రాయుడు అన్నాడు. "స్వామి! అయితే.. ప్రీతక.. మతంలో స్వామం.. వడ్డంటారా?"

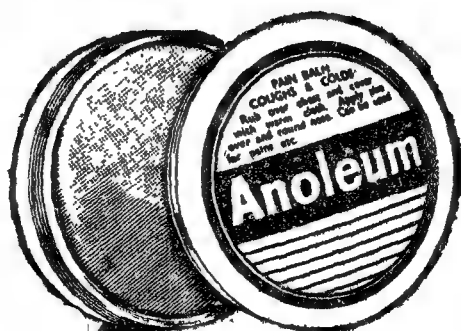
అనున. ప్రీతి మతంలో చేస్తే మనం ఆధ్యాత్మికా కాని కేమీ భంగంరాదు. కాని గుడ్డి ప్రవచనం అనేక వూహాల్ని చెప్పింది కించదోశానువేది దొరికతే. అలాటి పీకావా విషమైన వూహలు అలా వూహించిన వాళ్ళకు దుస్సరబద్ధాన్ని సంతరించి వెట్టులయి. వాళ్ళ ఆధ్యాత్మికాస్థితే అడ్డు వస్తయి. వాళ్ళని అధోగతికి దింపేస్తయి. చిల్ల కుద్దిని వాళ్ళకు కలుగోయవు. ఎవళ్ళ చేత వాళ్ళ రాలి యెవళ్ళ వూహ వాళ్ళ యిహమని మనం పాతం చదువుకోవల్లా?

"ఏది ను మతంలో ప్రవేశపెట్టుటం చేత ప్రజల్ని గోచరం దింపిన వాళ్ళ మవుతాము. వాళ్ళలా దిగితే మనకేమని మతస్థులమైన మనం అనుకోతే అధికారం మనకులేదు. మనకు మనమే ప్రసన్న చేతనులుగ వుండటంగాక ప్రజలను కూడా ప్రసన్న చేతనులుగా చెయ్యాలైన వాళ్ళం మనం. అందుకే మతాల్లో కొన్ని పదాల్ని నిపునిసరిగా అనువదించాలి. మన అప్రసరానసరాలతో విమిత్తంలేదు.

రాయుడు గారికి రామకోటి గారికి యేంచెప్పారో తెలిలేదు. చివరకు రామకోటిగారన్నారు:

'జితే దియులైన నీను ప్రభావం వివస్యం అని విలా ప్రకాశిస్తున్నంతసేపూ ప్రజలూ మాత్రం తమని దురర్థంతో కళ్ళెత్తి చూడగలరా? విద్యా ధరికి యొక్కడిన ప్రవేశం లేకపోతే యింకెక్కడి స్థానం దొరుకుతుంది?'

జలుబులను నేవారించే మరో దీవ్యమైన శక్తి

అనోలియం

ఇతర ఔషధాలకంటే బహుధా ప్రయోజనకరమైనది.

శిశుగణన నిమిత్త
అధికంగా వేగంగా ప్రవేశిస్తుంది.
బాధాకరం కాదు
ఎక్కువగా అంటుంది.
మెత్తనిది

(వెన్నెల పురి పెద్దది వ్యాధికారక
ఉపకరిస్తుంది.

అనోలియం ఎలా వాడాలి ?

1. గుండెమీద రాయుట
2. ముక్కును అమూ, ఐటూ రాయుట
3. మెడమీద రాయుట
4. అనోలియంపై నేదీపిటితో కలపించి,
దాని అదిరి ఏర్పజూ.

జలుబు చేసేవరకు ఆగకండి. నేడే అనోలియం కొనండి

స్వమీజీ కందు మూసికొని నారాయణ అన్నాడు.
అంటే అర్థం సరే మీ యిష్టం అన్నమాట.
అవిధంగా విద్య మత ప్రవేశం చేసింది.
అమె చేరి తరవాత మతపదవ పరిసరానికి విద్య
పాఠం యెంతో చాకచక్యంగా ఆమె విద్యార్థినులచేత
పుంది. స్వమీజీ వ్యయంగా వంట ప్రత్యేకంగా
చేస్తుంది. ఆయనకు వడ్డించి యినవారికి వచ్చే
స్తుంది. స్వమీ ఒక్కడూ వారాయణ వర్ణం
చెస్తూ ఆరగించేవారు.

సాయంత్రం స్వమీజీ ఉపవాసం అయింది
తరవాత విద్య పాఠానంతర్వాత స్వమీజీ సమస్తాన
పుంది సమస్తానంది వెళ్ళుతుంది. తరవాత విద్య
ర్థం భోజనాలు. విద్య రాత్రి భోజనం
చేయదు. వళ్ళు మాత్రం తీసికొంటుంది.

ఉదయం సాయంత్రం విద్య సమస్తానంది
నవ్వులు ఆమెకు వివరాలున్న స్వమీజీ వారాయణ
వర్ణం చేయటం అప్పు విద్య స్వమీజీతో మాట్లాడు
టం అనేది వుండేదికాదు.

రాత్రి భోజనం యెట్లుగా వున్న రాత్రి వేదిక
మీద స్వమీజీగాభాసం చెస్తూ కన్నుమూస్తారు.
విద్యుడు విద్య పోతాలో మరి.

రాయుడుగారు వంటయింటి విద్యపాఠకు యేం
భావన విషయం విద్యతో వంటపెట్టారు. రాను
కోటిగారు విద్య యోగక్షేమాలు అప్పుడప్పుడూ
అడిగి శోధించుట వుంటారు.

ఒకనాడు కానమంచి జవార్జనస్వమీ వస్తారని
కలుగు వచ్చింది. అనాడు వ్యయంగా విద్యను పిలిచి
చేయించిన యేర్పాట్లు వోకొచ్చి చెప్పారు. తరువాత
రాయుడుగారు వచ్చి తరవాత చదివి వివరాలు
పలాని యేర్పాట్లు చేయించారు. విద్య తనది
వరకే చేసిన యేర్పాట్లు చూపించింది. రాయుడు
గానికి విషయం తోచింది. స్వమీజీ విద్యతో
మాట్లాడడన్న విషయం తెలిసింది.

జవార్జనస్వమీ అప్పుడు వచ్చి వాల్కర్ల
అన్నాడు. ఆయన ఉత్తరదేశీయుడు కాటం వెళ్ళ
టోజన సదుపాయం విషయంలో రాయుడుగారు
రానుకోటిగా కూడా ఎక్కువ ప్రయత్నం విద్యకు
విషయంగా వుండి మత విద్యపాఠాన్ని భుజిస్తుందా
మీద వదిలారు.

స్వమీ ఆ తరువాత అన్నాడు రాయుడు విద్య
భుజన సమయాన.. "జవార్జనస్వమీ వున్న వాటాను
లోకాలా విద్య చాలా ప్రభువంది. అమూల
జవార్జనస్వమీ అన్నాడు" అని అన్నాడు. విద్య
కుమార్తెని పూరుకొన్నది.

స్వమీ వెళ్ళిపోయినారు. పూర్వము అను
తాస్తూ. రాయుడుగారు తనకు చేసిన సహాయానికి
విద్య కృతజ్ఞుల చెప్పి రాయుడుగారికి సమస్తానం
దింది.

"నాకేందుకూ ముస్సారం స్వమీచారికి
తెయ్యాతిగానీ" అన్నాడు రాయుడు.

"ఆయన భగవంతుడు. ఎలాగయినా తుంటి
పైరు. మీలాటి పెద్దరికే ముస్సారం తెయ్యాతి.
మేము పుణ్యాన్ని కదా!" అన్నది విద్య.

రాయుడుగారు మేజిస్ట్రేటు చేసి రిటయరు
యారు. మేము చిన్నదాన్ని కదా! అనే మాటకు ఆయన
మనసు అడగలేదని. చిరువన్నె వచ్చి "మమ

చిన్న స్వామి

మాత్రం చిన్నవాళ్ళే కాదా యేం?" అని ఫలోక్తి
మీరారు.

ఈ సమయాన స్వామీజీ తిరిగివస్తూ యామాట
విన్నారు. కాని యెరగనట్లుగా కుక్కన్నారు. అలాంటి
ఫలోక్తులీ ప్రదేశంలో అనరదని చెప్పలేదు.
రాయుడు వాటక కొరుక్కొన్నాడు, అలా ఫలోక్తి
అవటం స్వామీజీ విన్నందుకు.

స్వామీజీ వారాయణ వర్ణం చేసికొంటూ,
మొక్కిలూ పూవులూ చూస్తూ పెరడు చుట్టూ
తిరిగి లోనలకు వెళ్ళిపోయారు. వెళ్ళటమే తదివ
ధ్యానంలో కూర్చున్నారు. అప్పటికి మామూలుగా
విశ్రాంతి తీసికొనే సమయం పూర్తికాలేదు. ఆధ్యానం
ధ్యానం ఇదింటి దాకా మీ మీద వద్దాననంలో
వుండేపోయారు. ఇదింటికిగాని లేచి స్నానానికి వెళ్ళ
లేదు.

దొడ్డిలో నుంచి వచ్చి రాయుడుగారు స్వామి
ఎదుట నిలచారు, నెలపు తీసికొందామని. చాలసేపు
కూర్చుని యిక తాళలేదని యింటికి వెళ్ళి స్నానం
చేసి మళ్ళీ ఉపవాసానికి రావాలి కదా అని వెళ్ళి
పోయాడు స్వామీజీ కళ్ళు తెరువకముందే.

వీడయినా అవచారం జరిగితే స్వామీజీ ధ్యానంలో
కూర్చుంటారనే విషయం రాయుడికి తెలిసింది.
అవిధంగా.

ఇప్పుడీ పదిహేనురోజులుగా స్వామీజీ ధ్యానంలో
కూర్చుని లేవమనేదే లేని పరిస్థితి ఎందుకు
కలిగింది అనే విషయాలు రాయుడు గారు ఆలో
చిస్తూనే వున్నారు. అది ఎవరు చేసిన అవచారమో
అర్థంకాక సతమతమవుతున్నాడు. ఈ ఆలోచ
నల్లో మనసుకు చిత్తుతుద్ది లేని కారణాన అనుమాన
ఏకాచారతో మనసును ఆవిష్కరించే బాధనడు
తున్నాడు రాయుడుగారు. ఆ చిత్తుతుద్ది అనేది
కలగటానికి పాపం ఆయనకు భగవదనుగ్రహం
ప్రాప్తించాలి. అందాకా అది కలగదు.

స్వామి సమాధిలో కూర్చోలానికి ముందు

కొన్నిసంఘటనలు జరిగినయి.

విద్యకు యేదో అవారోగ్యం ప్రవేశించింది.
శ్రమ చేయలేక పోతోంది. నడుం లావెక్కింది.
ఒకనాడు స్వామీజీకి భోజనం వడ్డించి వస్తుంటే
స్వామీజీ తేలిపిర చూశారమే వంక.

ఆలాటి సాయంత్రమే యుడుగారు విద్యను
ప్రశ్నించాడు. విద్యార్థులై కన్నుల పడుకొంటారని,
మాత్రం మతంలోనే ఉంటున్నాడో లేదో అనినా.
చివరకు రహస్యంగానూ, గంభీరంగానూ అన్నాడు
"స్వామీజీ పరమాత్ముడు. ఆయన విష్ణుకేమీ
భంగం వాటిల్లకుండా నివుండాలి. సుమా" అని.
ఇలా చెప్పటం విద్య ముఖం జేవురించటం, హాయి
వాకిట్లో నిలబడి స్వామీజీ చూశారు. రాయుడుగారు
కాని విద్యకాని యీ సంగతి తెరగదు.

స్వామీజీ తన స్థలంలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు.
"విద్య వీడ్చింది. ఆ యేడ్పు స్వామీజీకి కూడా వివ
వడింది. స్వామీజీ ఆలోచించారు— విద్యవేమిటి
చీవాట్లు పెడుతున్నాడీరాయుడు?" అని.
"వారాయణ" అంటూ కణతలు పట్టుకొన్నాడు.
రాయుడు లోనలకు వచ్చి స్వామీజీ సమస్తానంది
వెళ్ళిపోయాడు.

దొడ్డి విద్య దోక్కున్నది. స్వామీజీ వివి అదిరి
వద్దారు. గజగజా దొడ్డికి వెళ్ళి వంటయింటిలో
నుంచి మంచినిరు ముంచి తెచ్చి ఆమె కిచ్చారు.
ఆమె నిర్భంతరమైంది.

అంతే. స్వామీజీ వారాయణ వర్ణం చేస్తూ
లోనికి వెళ్ళి ధ్యానంలో కూర్చున్నారు. అనాడు
ఇదయినా ధ్యానం మంచి లేవలేదు. శిష్యులంతా
వచ్చి కూర్చున్నా అనాడు వంకారం నలకలేదు.
అనాడు ఉపవాసం లేదు. ఆ తరువాత కూడా లేవ
లేదు.

మరవా డుదయం తిరిగి శిష్యులు వచ్చేటప్పటికి
కూడా స్వామి అలానే కూర్చున్నారు. రాత్రి వుంచిన
పండ్లు పాలా అలానే వుండిపోయినయి.

ఇదంతా యిలా యెందుకు జరుగుతోందో
యెవరికీ అర్థంకాలేదు. రాయుడుగారిని యెవ

మీ అభిమాన నటుడు తన అభిమాన

మర్ఫీ ట్రాన్సిస్టర్ తో

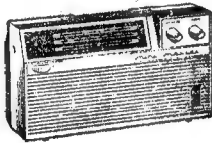
నీ నటుడు ధర్మేంద్ర తన మర్ఫీ మోడల్ 816 తో యింట్లో విశ్రాంతి తీసుకుంటాడు, తన రంగంలో అత్యుత్తమంగా పనిచేసే మోడల్ 816 కేవలం అత్యధిక శ్రవణానందం కోసం డిజైన్ చేయబడింది.

ఈ మోడల్ ను మీకు అతి సమీపంలోని మర్ఫీ డిలరు వద్ద యీ రోజే చూడండి. ఎన్నుకోవడానికి మీకు ఎన్నో మర్ఫీ ట్రాన్సిస్టర్లున్నాయి కూడా.

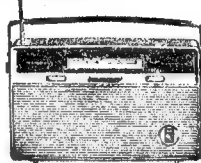
MURPHY

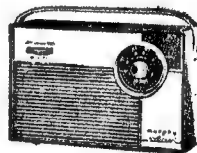
మోడల్ నెం 0579

మోడల్ నెం 0581

మోడల్ నెం 0816

మోడల్ నెం 0509

మర్ఫీ ట్రాన్సిస్టర్

Murphy sets the standard

శ్రీనా ఆదిగా ఆయనకి తెలిక ఏదో విసుక్కుంటు
బాటు. అంతకుపూర్వం స్వామిజీ విషయం అలా
త్రోసి వేసేవాడు కాదు. ఆయన ముఖం ముటముట
లాడుట ఆరంభించింది. కాబోయే మతాధిపతి అవి,
స్వామిజీకి 'వేద' అని అనిపించుకొనుటం చేత ఆయన
ముఖం బాబ్బల బరువును సూచిస్తోందా—విమో
చి.

పదిహేనురోజుల సమాధి తరవాత స్వామిజీ
ఋషాభ అద్వైత్యుడై వెళ్లిపోయారు. కరణం
యెవరికీ తెలిలేదు.

రాయుడుగారి అనుమానం యేమిటంటే విద్య
దోక్త బానికి స్వామి సమాధిలో వుండి యిప్పుడు
వెళ్లిపోవటానికి సంబంధం వుండి వుంటుందీ అని.
మామూలు మనుష్యుల కయిన ప్రమాణమే వేల్పు
లయిన వారికి కూడ అన్వయించరాదని ఆయనకు
తెలిదు. అలాటి పూజారు రచటం అతడి గ్రహ
చారం.

ఆ పూజా మనసులోకి రాగానే రాయుడుగారు,
రామకోటి గారిని దగ్గరకు పిల్చి విద్య అవార్గ్య
లక్షణాలూ తన అనుమానం రెండో ఆయన చెప్పి
నేరారు. రామకోటిగారు కంపించిపోయారు.
విద్యకు అని రోగ్యమంటే అది అవార్గ్యంగానే
యోండుకు అర్థం చేసుకోవలెల్లేదీ రాయుడుగారు
చెప్పి! విద్యను పిరిచి పరికరించాడు రామకోటిగారు.

జనార్దనస్వామి వారు వస్తారని రోజులకు
పిండి తిడిపి పెట్టుతున్నది విద్య. రాయుడు గారికి
రామకోటి గారికి కూడ పాతాత్ముగా 'స్వామి'
సంగతి జ్ఞాపకానికి వచ్చింది.

రామకోటి గారన్నారు: "విద్య విషయం పదిలేసి,
ముందు జనార్దనస్వామి వారి ఆవృతం విషయం
చూడండి రాయుడుగారూ."

రాయుడు వెంటనే అందుకున్నాడు: "ఆయన
పిచ్చేరోవల యీ మనిషి విక్రణ్ణులని సంపదేస్తేనే
గని శాంతి వుండడమో."

"ఏమిటి?... అవిష్ట ఎక్కడకు వంపుతాం?"

"ఇంతెక్కడకు? మీ బంధువేగా. మీ యిం
టికి తీసికొనిపోయి పురుడు పోయ్యి, ఏం చేస్తాన్?"

"రాయుడు గారూ! విద్యను అనుమానిస్తు
న్నారు నరే,—మరి స్వామిజీని కూడ అనుమానిస్తు
న్నారా?"

"మరి యీ వెళ్లిపోవటానికి అర్థమేమిటి?"

రామకోటి తల తిరిగిపోతోంది. చాలా విక్రచ్చి
గనే అన్నాడు: "ఆయన వెళ్లిపోవటానికి అర్థ
మేమిటి? ఆయన యిందంతా తన స్వర్థానికి కావా
లని యెప్పుడప్పు ఆశించారు కనక ఉండాలని
యీ భవనపు చూరునట్టుకొని వేళ్లాడు తార!..
మీరు ఆయన్ని అనుమానించిన క్షణాన మీచే
విగ్రహించబడే యీ మతంలో ఆయన ఒక్కక్షణం
కూడ వుండరు... ఇంతవరకూ ఆయన వెళ్లిన
కారణం తెలిక బాధపడుతున్నాను. ఇప్పుడు తెలిపి
పోయింది. దీనికి కారణం మీకు కలిగిన అనుమాన
వీశానవేనని."

ఇంతలో ఒకాయన యేదో పిట్ట తెచ్చి రాయుడు
గారికిచ్చారు. దాని ప్రకారం జనార్దనస్వామి
పూజోక్తి వచ్చారుట. మతపదనానికి రారుట.
శ్రీయోలాల్ నత్రంలో వున్నారు. ప్రసాదర యుడు
గారు పచ్చి మాట్లాడసలపింది వుంది ఇంతలో.

చిన్న స్వామి

రాయుడు రామకోటిగారికి ఆ పిట్ట చూపించి
"జనార్దనస్వామి కూడ యిక్కడకు రరుట. ఆయన
దివ్యదృష్టికి అప్పుడే అంతా అర్థమయి వుంటుంది.
ఇప్పుడేంటావు?" అన్నాడు. "వేనక్కడికి, భోజనం
అయితరవాత వెళ్తాను." అన్నాడు.

రామకోటిగారు తోవలికి వెళ్లి విద్యతో జనార్దన
స్వామి మతానికి రాదని శ్రీయోలాల్ నత్రంలో
పువ్వురాసి చెప్పి ఆమె కళ్లలో శాంతి తిరిగిపోయిందనీ,
అది అవార్గ్య కారణమని సాయంత్రం దాక్తరు
దగ్గరకు వెళ్ల బానికి సిద్ధంగా వుండమని చెప్పి
వెళ్లాడు.

ప్రసాదర యుడు భోజనంచేసి శ్రీయోలాల్
భర్తాశలకు వెళ్లిటప్పటికి రామకోటిగా రక్కడే
వున్నారు. స్వామిజీ దిర్ఘసం చేసికొనుటం కూడ
అయింది. అయినా మళ్లి యిద్దరూ కలిసి స్వామి
దిర్ఘసం చేసికొన్నారు.

జనార్దనస్వామి అడిగారు: మీ స్వామిజీ కళి
యాత్రకు వెళ్లారటగా! ఆయన రాత్రి వాళ్ల
యామంతో యీ పతాపి వచ్చారట. ఎవరినో
పిద్రలేసి, జనార్దనస్వామి వస్తున్నారు. ఎదురు
వెళ్లి తీసికొని వచ్చి యీ నత్రంలోనే బస చేయించ
బిందింది చెప్పి కాశి యాత్రకు వెళ్లిపోయారట.
అతను పిద్రలే మాట్లాడుటకు స్వామిజీ వెళ్లి
పోటం కూడ అయిపోయింది. ఈ శ్రీయోలాల్
ఆ నాతి తిరిగికొని వస్తు యిక్కడకు తీసికొని
వచ్చారు.

రాయుడు గారన్నారు: "స్వామిజీ కాశియాత్ర
విషయం మాత్రాల్లకి తెలిదు స్వామి. మరి వారెం
డుకు యింత అన్యాయం చేశారో మమ్మల్ని!"

"ఆయన వెళ్లాడని వెళ్లితే మీకు చెప్పవలసిన
అవునవేముంది? మీరంతా కూడ జయలుదేరి
వెంట బడతారనేమా?"

'అయ్యో వెంటపడేలో నాత్రం ఆయన సుఖం
కోసరమ. మేం ప్రాకులాడతామూ గాని,—ఆ
పిటవానాన్ని ఆశించేళ్లం.."

జనార్దనస్వామి పెద్దగా వచ్చారు. "ఆయన
కోసరం మీరు ప్రాకులాడడ మేమిటయ్య!"

అన్నారు.
రామకోటిగారు సెలవు తీసికొని వెళ్లిపోయారు.
రాయుడుగారు మాటల సందర్భంలో, విద్యకు
రెండుమూడు నెలల మంచి అవార్గ్యంగా వుందనీ
కోకులనీ ఏదోఅనుమానాన్నుండగా వుందనీచెప్పాడు.
స్వామి రాయుడి వంక క్షణం మాసి చిరునవ్వు

మీరు తులం తో— "దాక్తరుకు చూపిస్తే నన్నూ
అలా పికావాల్సి దగ్గరకు రావెస్తేరా! తివరి
వ్యర్థయి వుంటుంది?" అన్నాడు.

ఆయన చేతి నర్తతో రాయుడుగారికి యేదో
మనమతో వ్యోలి వెలిగిసలుస్తుంది. వెంటనే స్వామిజీని
తలచి భావంతుడ్చి స్వరించి నమస్కరించారా
మనమతో. అది విజంగా వట్టి తిరుగు వ్యధి
మాత్రమే కాకాని మనసార ప్రార్థించారు. అవి
అప్పడానికి నాలుక కొరుక్కున్నారు. కాని అసాను
డక్తరుకు చూపించాలి ముందర. స్వామి దగ్గర
సెలవు తీసికొని మతానికి బయలుదేరారు.

మతం తెరింతరవాత తెలిసింది రామకోటిగారు
విద్యను అప్పుడే దాక్తరు దగ్గరకు తీసికొని వెళ్లారని.

రాయుడి మనసు, జనార్దనస్వామి అనుగ్రహం
వల్ల ఆర్థం కాటం ఆరంభించింది. రామకోటి
పిట్ట త్రోవలికితనకు లేదన్న విషయం అతడి
క్రొత్తగా తెలిసిన విషయం. చివ మనసు వట్టి
బారడ గుంటలో డెవుళ్లా కుటించుచు యిన్నాళ్లన్నా,
రామకోటిగారు తనకంటే కొన్ని రెట్లు కుర్చు
నట్లు డు.

తను మతాధిపతియ్యం పొందవచ్చుననే పూజా
వట్టి పాపపుం బాతలాపిడి అనిపించింది. ఆ పూజా
తోనే బహుళ తన మన స్థితి అనుమానానికి తాపిస్తోం
డేమా. అరుగు మీద కూర్చోని కళ్లు పూజారు
రాయుడుగారు.

రామకోటిగారూ విద్య తిరిగి వచ్చారు మతానికి.
చేతుల్లో ముందు సీసాలున్నాయి. అమెకు కడుపులో
ఇల్ల పెరిగిందివి డక్తరు చెప్పాడట. ఈ అవార్గ్యం
అవిడకు వుందన్న సంగతి తెలిసిన రామకోటి
గారి ముఖం ఎంత సంతోషాన్ని వెబుచ్చుతోందో
అది చెప్పటానికి ఏడ్వారం. రాయుడు యీ విష
యం తెలిసికొని అనూహ్యమైన శంఖిరి పొందాడు.
విద్య తోవలకు వెళ్లింది.

రామకోటిగా రన్నారు— "జనార్దనస్వామి తనకు
సన్యాస మిష్టిస్తానని అన్నారని స్వామిజీ అనుమతి
రలేదని తనే సందేహించాడనీ, అందుకు స్వామి,
స్వామిజీ అనుమతికేం అది మాడురోజుల్లో
రాదా?" అని అన్నారని చెప్పాడు. ఆ సందర్భంలో
రామకోటిగారు స్వామిజీ అనుమతి అదివరకే
యిచ్చారు కనక రాయుడుగారికి సన్యాసాశ్రమం
యిప్పించవచ్చని చెప్పారు కూడను. జనార్దనస్వామి
మాట్లాడలేదట. మళ్లి అదంతే స్వామిజీ అనుమతి
రాని అన్నారుట.

రాయుడి పుద్ధయం యిది విని ఎక్కుత్తాని
పరిపూరితమయింది. రామకోటిగారి కళ్లకు వసు
స్కరించి కళ్ల కదుక్కున్నాడు.

మగాడురోజులకు స్వామిజీ నుంచి జనార్దన
స్వామికి ఉత్తరం వచ్చింది. రాయుడుగారికి, రామ
కోటి గారికి యిద్దరికీ ఆశ్రమం యిప్పించసలసిందనీ
ఒకరు మతాన్ని కనిపెట్టుకొని వుంటే రెండవవారు
కాశియాత్ర చేయవలసిందనీ ప్రకారం.

ఆశ్రమం యివ్వటం జరిగిన నాటిరాత్రి వాళ్ల
యామాన ఒక స్వామి కాశి వెళ్లిపోటం ఎవరికీ
తెలిదు. మిగిలిన వారు పీతాధిపతి అయినారు.

మతంలో భుక్తులు స్వామిజీ వెళ్లిపోయారా
అని అభ్యర్థిపోయారు.

SENSON2/NGB-104 A TEL

నాయనా సుఖీభవ!

"ప్రతి రోజూ ఉదయం పొడు చై కట్టుకుంటావుంటే, వాడు చిన్నతనంలో మర్రి లాగాయి వేసుకొని వెళ్తున్నావుంటే సంగతి నాకు జ్ఞాపకం వస్తూ వుంటుంది. ఇప్పుడు వాడిని చూడండి ఎం.ఎ. వట్టిబ్బడుడు. కాలేజీ లెక్చరర్ కూడా. తొన్నక్కక్రికం నా కళ్లతోడు కొత్త చదువు తీసుకు చక్కా వచ్చాడు. నిజంగా ఎంతో కాలంనుంచి వుంటే దాగుంటు వసుకుంటున్నాను. దాన్ని వాడెలా కొనగలిగాడంటావు? నేషనల్ అండ్ గ్రండ్లెస్ బ్యాంక్ లో క్రమం తప్పకుండా చదువు దాని పెట్టుకోవడంవల్లనే. నిజంగా అందరి ఏర్పాటు పూ వాడిబాబునే వుండాలని నా కోరిక. అప్పుడు చాలావుంటి తల్లులు నావలెనే ఎంతో ఫంక్షన్లు వుంటారు."

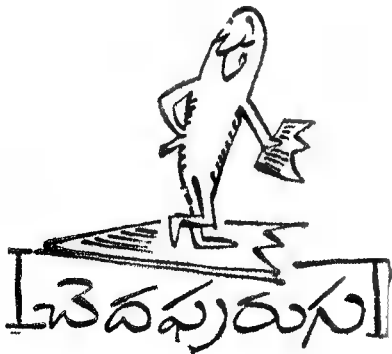
మీరూ, నేషనల్ అండ్ గ్రండ్లెస్ బ్యాంక్ నుంచి స్నేహితులవుతారే
నేషనల్ అండ్ గ్రండ్లెస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్.

యునైటెడ్ కింగ్డమ్ లో ఇన్ కార్పొరేట్ చేయబడినది & సభ్యుల నిర్వహణ పరిమితం
అధిపతియైన బ్యాంక్ & బాండ్స్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్. నేషనల్ ప్రొవిడెన్షియల్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్.

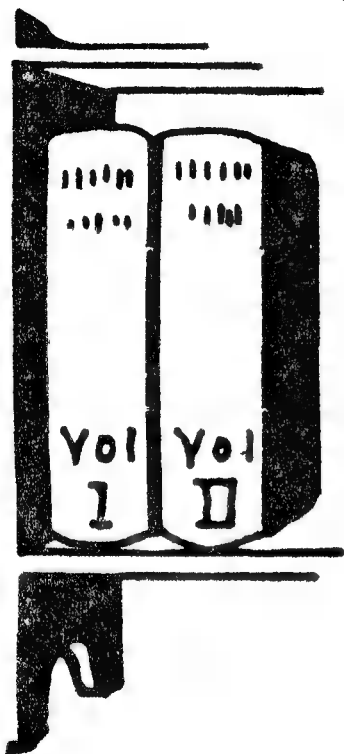
కార్యాలయం: మద్రాసు: 3, నార్త్ చీఫ్ రోడ్: 378, వేలాజి సుతాన చంద్రబోస్ రోడ్డు. (అయిడ్స్ క్రాస్రూ)
ఓరిజినియల్ స్టోర్: 158, మాండ్ రోడ్డు. హైదరాబాద్: జబీద్ రోడ్.

(క) ఇద్దరు వందేతులు గుర్రాంబూరి ప్యరి చేర్చి కొండవారల వెంట పోతున్నారు. వారిలో చిన్నవాడు పెద్దవ్యక్తికి కొడుకు అవుతాడు. కానీ, పెద్దమనిషి చిన్నవాడికి తండ్రీకాదు. మరి వారిమధ్య వాంఛవ్యం ఏమిటి?

(చ) అలమారులో రెండుబ్లెండు వున్నకాలు ఒకదాని వెక్కన ఒకటి ఉన్నాయి. అవి హిందూదేశ చరిత్ర మొదటి భాగమూ, రెండో భాగమూనూ. వాటి అట్టు

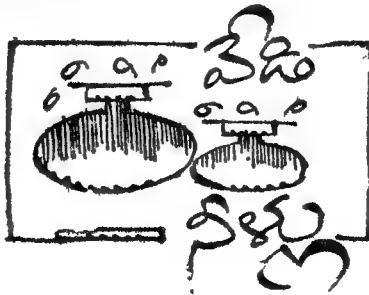
మెదడుకి మెద

డెడ్లర్ మహాధరకళానామోహన్.

శ్రీ అంగుళం మందమూ, అట్టులేని పున కాలు ఒక్కొక్కటి రెండు అంగుళాలమందమూ ఉన్నాయి.

చరిత్ర పుస్తకాలంటే ప్రత్యేకించి మోజుఉన్న చెట్లపురుగుకంటే మొదటిభాగపు మొదటి పేజీ దిగ్గర బయలుదేరి, దారి దొలుచుకుంటూ రెండవభాగం అఖరిపేజీ వరకూ వచ్చింది. అప్పుడు మొత్తం ఎంతదూరం దొలుచుకుంటూ వెళ్లింది?

(బ) “ఒక్కచీర ఆరదానికి గంటపేపునడితే, రెండు చీరలు ఆరదానికి ఎంతపేపు పడుతుంది?” అనికొంటే అనానికి ప్రశ్నకేస్తే, “రెండుగంటలు పడుతుంది” అని పిల్లలు చటుక్కున సమాధానం ఇవ్వడమూ, పెద్ద వాళ్ళు పవ్వకొనడమూ మనకు తెలిసినదే. అలానవ్వే పెద్దలకు ఈవసువ్య ఇచ్చి చూడండి, ఏం సమాధానం ఇస్తారో.

రెండురాగి బిందెలు— ఒకటి పెద్దదీ, మరొకటి చిన్నదీమా—ఉన్నాయి. వాటిందా మరుగుతున్న నీళ్ళుపోసి, మూలచేసారు. ఒక అరగంట పోయాక వచ్చిచూస్తే చిందెలో నీళ్ళు ఎక్కువవేడిగా ఉంటాయి? (కారణం కూడా తెల్పండి)

(ఊ) గంటకు 10 మైళ్ళవేగంతో సైకిలు తొక్కతే నరిగ్గా మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు ఒకడు అడంగు చేరగలడు. గంటకు 15 మైళ్ళ వేగంతో తొక్కితే ఉదయం 11గంటలకే చేరుకోగలడు. నరిగ్గా 12 గంటలకు చేరుకోగలగాలంటే ఎంత వేగంగా సైకిలు తొక్కాలి?

అ వా అ అ

(ఇ) వారిద్దరూ అళ్ళీ, కొడుకు కావచ్చుతారు.

(ఛ) చెదపురుగు దోచిపెట్టిన దూరం $\frac{1}{2}$ అంగుళం మాత్రమే. నమ్మకం లేకపోతే బొమ్మ మరోసారి చూడండి కాగితంగా. మొదటిభాగం మొదటి పుటకీ, రెండవభాగం అఖరి పుటకీ మధ్యన రెండు అట్టులు మాత్రమే ఉన్నాయి. వాటి మొత్తం పొడవి $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = 1$ అంగుళమేకదా.

(బి) రెండు బిందెలలోనీ నీళ్ళూ సమానమైన ఉష్ణోగ్రతలోనే ఉంటాయని మీ సమాధానమైతే, అది తప్పు. పెద్ద బిందెలోనీ నీళ్ళు ఎక్కువ వేడిగా ఉంటాయి. ఎందుచేతనో సరిశీలిద్దాం:

బిందెలు గుండ్రంగా బంటుల ఆకారంలో ఉన్నాయనుకుందాం మానవరునకి. (ఇల్లా అనుకోవడం మనలెక్కను సులభంగా అర్థం చేసుకోవడానికిమాత్రమేనుమా. బిందెలు ఏ ఆకారంలో ఉన్నా ఈతర్కం సరిపోతుంది) పెద్దబిందె వ్యాసార్థం చిన్నబిందె రెట్టింపు అనుకుందాం. వీటి ఉపరితల వైశాల్యములు ములు 4:1 నిష్పత్తిలో ఉంటాయి. వాటి ఘనసరిమాణములు 8:1 నిష్పత్తిలో ఉంటాయి. ఘనసరిమాణం ఎక్కువ అయినదీకాద్దీ నీళ్ళు ఎక్కువనడతాయి, అంటే నెలువఉన్న ఉష్ణశక్తి ఎక్కువఅన్న మాట. బిందెకి అన్నివైపుల నుంచీ వేడిమి బయటికి పోతూ ఉంటుంది. అంటే బిందెనుంచి బయటికి పోయే ఉష్ణశక్తి దాని ఉపరితల వైశాల్యవిభజి ఉంటుంది. పెద్ద బిందెకి ఘనసరిమాణం 8, ఉపరితల వైశాల్యం 4. అంటే నెలువఉన్న వేడిమి 8 అయితే, నవ్వపోయే వేడిమి 4. అదే చిన్నబిందెకు ఘనసరిమాణము 1, ఉపరితల వైశాల్యంకూడా 1. కనుక చిన్న బిందెలోనీ నీళ్ళు, పెద్ద బిందెలోనీ నీళ్ళకన్నా రెట్టింపు వేగంతో చల్లారి పోతాయి.

(బి) 10 మైళ్ళకీ, 15 మైళ్ళకీ సరాసరి కట్టి, ప్రయాణం చేయవలసిన వేగం గంటకి 12మైళ్ళు అని మీ సమాధానం అయితే పొరబడ్డారన్నమాటే. ప్రయాణం చేయవలసిన దూరం X మైళ్ళు అనుకో. వేగం 10 మైళ్ళు అయితే $X/10$ గంటలలో అడంగు చేరుకుంటాడు. అంటే గడియారంలో $13 - \frac{X}{10}$ గంటలు అయినప్పుడు అతడు ఇంటి దగ్గర బయలుదేరి ఉండాలి.

15 మైళ్ళ వేగంతో ఇదేదూరం ప్రయాణం చేయడానికి $X/15$ గంటలు పడుతుంది. అతడు $11 - \frac{X}{15}$ గంటలవేళ ఇంట్లో బయలుదేరడమైతే, బయలుదేరిన సమయం ఒకటే కనుక:

$$13 - \frac{X}{10} = 11 - \frac{X}{15}$$

ఈసమీకరణాన్ని పొదిస్తే $X=60$ మైళ్ళు వస్తుంది. అతడు బయలుదేరినది ఉదయం 7 గంటలకి. నరిగ్గా 12 గంటలకు చేరుకోవాలంటే 5 గంటల పేపు ప్రయాణం చేయాలి. కనుక $60 \div 5 = 12$ మైళ్ళ వేగంతో సైకిలు తొక్కాలి. ●

సత్యం రాక్షసులపై వి.ఎస్.సుక్తాంకర్.

(జరిగిన కథ: మరాఠా సామ్రాజ్యం పేష్కర్ వారసులైన రఘోబా (లేక దాదాసాహెబ్) హత్య చేయించి తమ పేష్కర్ కావాలాడు. అతని నేరాలకి వంసాడీ, క్యామాల నపోయం ద్వారా, రుజువు నంపా దించిన ప్రధానవ్యాయమూర్తి రామ్ కౌప్రి విందు నభలో వేరొపణ చేస్తారు. రుజువు ఉన్నది కబట్టి రఘోబా ఆరోపణని తోసి వెయ్యలేక ఇదింతా రాజ సీతికి సంబంధించినదేనని, ప్రాయశ్చిత్తం ఏదయినా ఉంటే చేసుకుని పాప విముక్తి పొందటానికి పిద్దింగా ఉన్నానని అంటాడు. రామ్ కౌప్రి అతని వైఖరిని ఆమోదించలేకపోతాడు. ప్రధానవ్యాయమూర్తి వదిలికి రాజీనామా ఇచ్చి వెళ్లిపోతాడు.)

13

వర్షం కుండపోతగా కురుస్తూ ఉంది. ఈడురు గాలికి ఆ వల్లెలోని ఇళ్లు విలుస్తాయా అనే సందేహం కలిగేట్లుగా ఉంది. ఆ ఇళ్లలో మరీ పేదగా కనిపిస్తూ ఉంది ఒక చిన్న మట్టి ఇల్లు. కప్పులోని చిరుగుల ద్వారా వాన నీరు లోపలికి దారలుగా ప్రవహిస్తూ ఉంది. గృహవాసులూ ముగ్గురూ పూర్తిగా తడిసి పోయారు. వారు రామ్ కౌప్రి, అతని భార్య సీతా బాయి, అయిదేళ్ల కొడుకు గోపాల్. రఘోబా నితీ రాజ్యంలోనే ఉండటానికి ఇష్టపడని రామ్ కౌప్రి రాజ్యం బయట ఉన్న ఈ కుగ్రామంలో తన నివాసం ఏర్పరచుకున్నాడు. ఇంతకన్నా మంచి ఇంట్లో ఉండే అర్హిక స్థానం అతనికి లేదు.

ఉన్నట్లుండి వడగిళ్లు పడటం మొదలుపెట్టాయి. విరిగిపోయిన కిటికీలలో నుంచి, ఇంటి కప్పులోని చిరుగుల ద్వారా వడగిళ్లు పెద్ద పెద్ద చుప్పులు చేసు కుంటూ వచ్చి పడటంతో చిన్ని పిల్లవాడయిన గోపాల్ భయపడిపోయాడు. తల్లికి అటుక్కునోయి పడనటం ప్రారంభించాడు. సీతాబాయి అతన్ని ఓదార్చటానికి ప్రయత్నించింది. రామ్ కౌప్రి గోపాల్ ని విడిచి అతన వళ్లో కూర్చోపెట్టాడు.

కున్నాడు.

“బాబూ గోపాల్, ఒక కథ చెప్తాను వింటావా? మంచి కథ, తెలుసా?” అంటూ సీతాబాయి వంక కూడా చూసి ఇలా చెప్పుకుపోయాడు.

“ఈ కథ నువ్వేకాదు మీ అమ్మ కూడా బాగుం దంటుంది చూసుకో. ఇదొక వెర్రిబ్రాహ్మడి కథ... ఈ బ్రాహ్మడు ఒక పెద్ద పూజ్లో ఒక పెద్ద ఇంట్లో ఉండేవాడు. అతనిక పెద్ద ఆధికారి. అందరూ అతన్ని ‘ప్రధానవ్యాయమూర్తి’ అనేవారు... పూజ్లో వాళ్లందరూ అతనికి వంగి దిబ్బం పెట్టేవారు. తనూ, భార్య, చిన్నకొడుకు ముగ్గురికీ వారివంత భోజనం, బట్టలూ దొరకేవి అతనికి. వాయిగా కాలం గడుపుతూ ఎద్యాడు. కానీ నట్టి పిచ్చివాడేమో, పని కాస్తా వదులుకున్నాడు.

“పని వదులుకున్నాడా, అంతటితో పూరుకోకుండా పూరు కూడా వదులుకున్నాడు! పెద్ద పూరు వదిలి చిన్న వల్లెటూరికి వెళ్లిపోయాడు. ఆ వల్లె టూరిలో ఒక చిన్న పూరిగుడిపెలాంటి ఇల్లు తీసు కున్నాడు. అతని పూజ్లో ఇంత చిన్న ఇంట్లో ఉంటున్న సంగతి ఎవరికీ తెలియ! అందుకోసమే అతని సంగతి ఎవరూ పట్టించుకోలేదు..

“అతనూ, భార్య చిన్న పిల్లవాడూ ముగ్గురూ తప్పుడు భజనాడు. అంతకన్నా మంచి భోజనం వాళ్లకి దొరకేది కాదు. వాన కురిసినప్పుడు ఇల్లంతా నీళ్లే! వాళ్లెవళ్లకీ మంచిబట్టలు ఉండేవికావు. వాన కురిస్తే వానిన బట్టంతో ఉండి పోవటందే! తన అబ్బాయి కప్పలు చూసి పాపం వాళ్లమ్మ ఎంతో ఏడ్చేది. ఇవన్నీ అబ్బాయి నాన్న తీసుకువచ్చిన కప్ప లే కదా అనుకునేవి!”

సీతాబాయి చిరునవ్వుని ఆపుకుని అమాంతంగా లేచి గోపాల్ ని తండ్రి చేతుల్లో నుంచి తీసుకుంది. తన వళ్లో కూర్చోపెట్టుకుని, “గోపాల్, చిట్టి తండ్రి! నేనూ ఇదే కథని చెప్తానుకానీ, ఎంత బాగా చెప్తానో చూడు. మీవాన్ని గారి కన్నా ఇంకా ఎంతో బాగా చెప్తాను!

“ఆ బ్రాహ్మడు నిజంగా వెర్రి బ్రాహ్మడే! ఎందుకూ? తనంత పెద్ద ప్రధానవ్యాయమూర్తిగా ఉంటూ అలా బీదగా బతకటం ఏమిటి? అంత పెద్ద ఇంట్లో ఉంటూ? కానీ అతని వెర్రికాస్తా వదిలి పోయింది! పెద్ద ఊరు వదిలి చిన్న వల్లెటూరికి మారిపోయాడు. చిన్న గుడిపెలాంటి ఇంట్లో కాపురం పెట్టాడు. ఆ పెద్ద పూజ్లో పెద్ద ఇంట్లో కన్నా ఈ చిన్న వల్లెలో చిన్న గుడిపే తన భార్యకి బాపుండని ఆ వెర్రిబ్రాహ్మడికి తెలియ పాపం! ఏం చేస్తాము?” అన్నది.

సీతాబాయి కథ విన్న రామ్ కౌప్రి విరగబడి నవ్వాడు. ఆమె కోపం వచ్చినట్లు ముఖంపెట్టి “ఎందుకా చచ్చు? నేనేమన్నా పరిహాసం ఆడావా? ఉన్న నిజం చెప్పినంతే. దేవుడే నాకు సాక్షి. నిజంగా ఆ భవనంలో ఉన్నప్పుడు మీకు ఇంట్లో భార్య, కొడుకు ఉన్నారనే దృఢపడేదా అసలు? ఎప్పుడు చూసినా వ్యాయస్థానం పనితోనే సరిపెయ్యేది? అప్పుడు మీరు పేష్కర్ వారికి, వారి రాజ్యానికి సాక్షు. మీ మీద అధికారం అంతా వారిదే. అసలు మీకు దూరంగా ఉండిపోయిందెవరో? ఇంట్లో భార్య, కొడుకూ —వీరిద్దరే....

“ఇప్పుడు మాత్రమే మాలోనే ఎక్కువ కాలం గడుపుతున్నారు. ఇన్నాళ్లు నగరంలో మీతో కాపురం చేశాను కదా, ఎప్పుడయినా ఇలా తేలికగా కూచుని కబుర్లు చెప్పుకున్నామా? భర్తగా, తండ్రిగా మీ పాత్ర ఏమిటో తెలుసుకునే అవకాశమే ఉండేదోకాదు మునునయితే.. నిజంగా చెప్తున్నాను. మీరు పేష్కర్ వారి సాక్షుకాదు, వారి ప్రజల సాక్షుకాదు— ఈ ఇంటి యజమానులు, అంతే.”

“వహినీ. క్షమించండి. మీతో ఏకీభవించలేను.” (“వహినీ అంటే మరాఠీలో ‘వదిలె’.” కొంచెం పరిచ యం ఉన్న స్త్రీలని బంధ పులు కానీ వారు కూడా గౌరవంగా ఈ సంబోధన చేస్తూ ఉంటారు—రచ యిత.) అంటూ ఆ ఇంట్లోకి ఎద్యాడు అజాను బాహునయిన ఒకవ్యక్తి. అతని వేషం చూస్తే

మరకా ప్రభువైనా ఉన్నాడు. మారణంలో గొర్రె భావం కలిగించేట్లు ఉన్నాయి అలాంటి ఆకలి, నైతిక, కంఠస్వరం. అతనివల్లే కాదు. బాల్ బాయిల వారుకుడు నాన పడ్డవీన్. రామ్ కృష్ణ రాజీవామా తర్వాత మరి వదిలకుండు మందితో కలిసి రహ్మాబాని చేస్తూ వదిలి మంచి తొలగించాడు. రహ్మాబా దేశం వదిలి పారిపోయాడు. వన్నెండుగురూ గణపాయ కులుగా దేశాన్ని ఏలుతూ వచ్చారు. ఇదింతా రామ్ కృష్ణ కి తెలియదు.

“మారా. రండి దయచేయండి.” అంటూ బానాపడ్డవీన్ ని అవ్వనించాడు.

నానాపడ్డవీన్ వెంట నభారమ్ బాబూ కూడా లోపలికి వచ్చాడు. అప్పటికి బయట గాలివాన బాగా తగ్గిపోయాయి. వాతావరణం కొంచెం నిర్మల మయింది.

రామ్ కృష్ణ, నీలాబాయిలు ఇంకా మర్యాద చేసేందుకు అవకాశం ఇవ్వకుండానే నానాపడ్డవీన్ ఇలా అన్నాడు: “పహినీ. మారంటి అల్పమనస్కులే కదా ఈ లోకంలోని ఐశ్వర్య సంపదలని ఆశించేది? రామ్ కృష్ణుల వారు వాటి అతీతులు! మానవాని ఉద్ధరించటానికే కదా భగవంతుడు అటువంటి వారిని ఈ భూమి మీదికి పంపిస్తాడు. అందుకనే సమయం వచ్చినప్పుడు వారి శుంఖం చొచ్చే వాక్కు అందరికీ ఉంది..”

అతి గంభీర స్వరంతో చెప్పిన ఈ మాటలు విని రామ్ కృష్ణ, నీలాబాయిలు ఇద్దరూ నిరుత్తరులయి పోయారు. నానాపడ్డవీన్ విప్లవమయి ఇంకా ఇలా అన్నాడు: “అయ్యా. తమరు మరకా సామ్రాజ్యానికి భగవంతుడు ప్రసాదించిన రత్నం వంటివారు. ఈ లుభ వార్త తమకి చెప్పుకోక చేసేవరికి చెప్పుకుంటాము?”

“తమరు అనాడు నభ వదిలి వెళ్లిపోయిన తర్వాత మాకు ఒక హంతకుడిని పేష్వాగా స్వీకరించలేమని పించింది. రహ్మాబాని వదిలమృతుడిని చేసే ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాము. అతన్ని దేశంనుంచి బహిష్కరించాము.

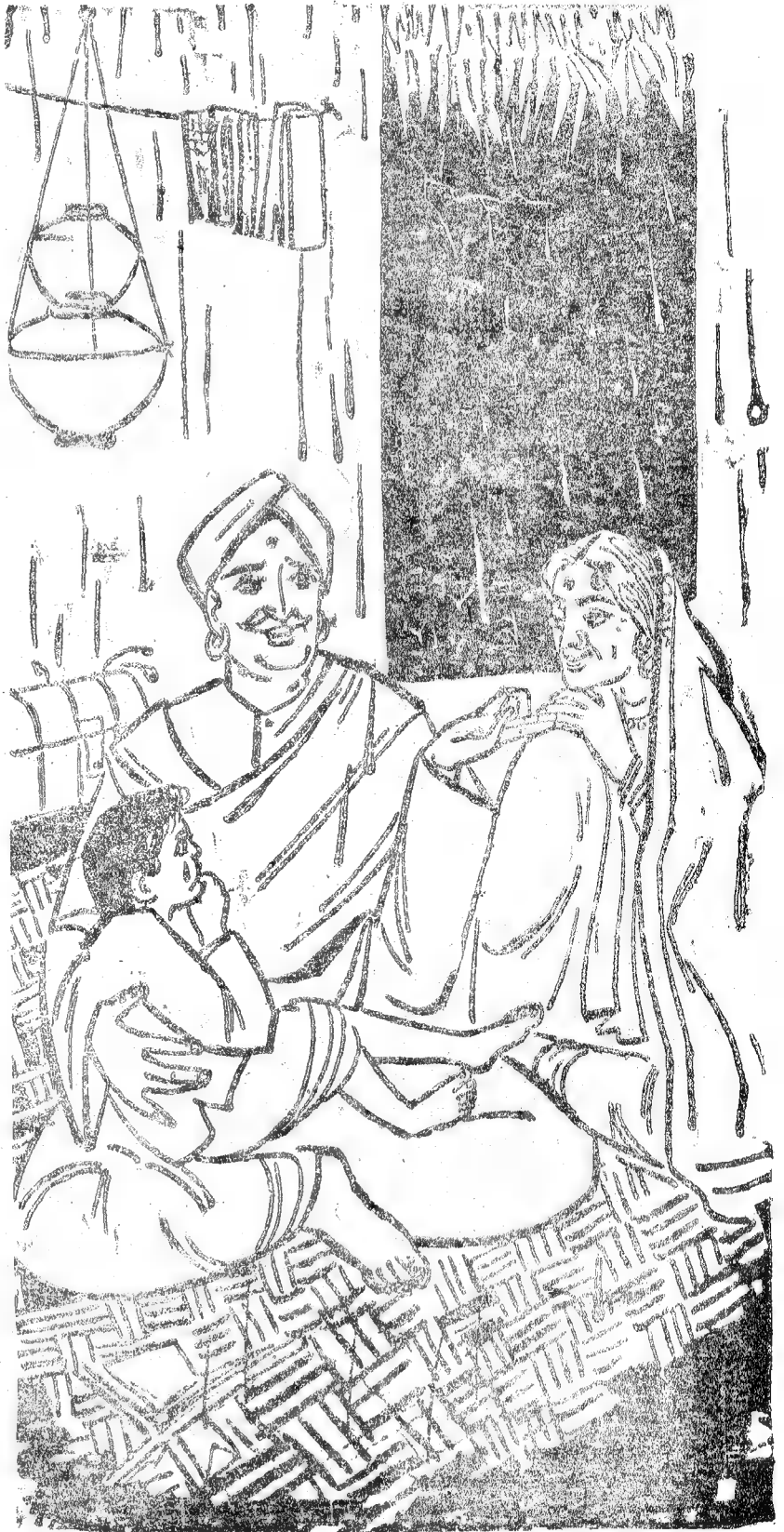
“నారాయణరావ్ పేష్వావారి సలీమణికి అంతకు ముందే జన్మించిన వారి మగబిడ్డ నవాయి మాథు రావ్ ని సంహారం మీది అధిష్టించాము.

“ఇప్పుడు మేము తమర్ని కోరేదేమిటంటే, తమరు తక్షణమే రజధానికి వచ్చి తిరిగి ప్రధాన వ్యాయమూర్తి పదవిని అలంకరించాలి.

“తమ వ్యాయ నిర్వహణ కన్నా మా అయిదే బలం గొప్పదికాదు. తమరు మా కోరికని మన్నించాలి.”

రామ్ కృష్ణ ప్రశ్నార్థకంగా నీలాబాయి వంక కూశాడు. ఆమె ముఖంలో వెలిసిన చిరునవ్వు అతనికి సమాధానం అయింది.

(సశేషం)

కొంతిరిరణం

గంజి నెంకటరమణ

కొంతిరి మంచం కట్టిన మెట్లమీదు కప్పు కుంది. పెంటువావన గది వింత ముప్పుమంటోంది. అగడ వత్తుంది పొగలో, అత్తరూ, పూవుల వరి మెళాలలో దేదీప్యమానంగా వెలిగే దీపాలతో దేవేంద్ర భవనంలా వుంది నవ వర్షపు క్యమలకోసం అలంకరించిన గది. రాజారావు మంచానికి వెనక్కు వారి మెత్తని వరుపుమీద మృదువుగా కాలితో తాళం వేస్తూ నవ్వుని రాగాలానలో గతాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నాడు. అతనికి యిది రెండో రాత్రి

జీవితంలో. అయినా ఎటు...టి చలనమూ కలిగడం లేదు రాగానికి, మనసుకీ యిక్కడ పొక్తు కుదరడం లేదు. వుత్తర దిక్కిలి భీమాల్లా రెండూ చెరో దారిగా రెవరెవో కొట్టుకుంటున్నాయి. మూడే దీపాలే అయినా అతని ప్రాణానికి కంచు కాగడాల్లా కళ్ళలో దూరి భగ్గుమనిషివచ్చాయి. పక్కనే చిన్న మ్హల్ మోది రకరకాల తినుబండాలూ, పానీయాల్లా అమర్చి తనకున్న రాజసానికి యెటువంటి అలంకారమూ కలిగించడం లేదు యీ

రెండో అత్తవారు. తనవంటే కాగి చల్లారిన పాలు. కానీ..... కానీ క్యమల పొంగే యివ్వనంలో తన జీవిత ప్రాంగణంలో అడుగుపెడుతోంది. తనకు యిప్పుడు..... యిప్పుడు పెళ్ళియేపటి? యిది తనకు పుట్టిన బుద్ధేనా? కాదు..... తన చుట్టూ తనని ప్రతి పుడియూ పరికిస్తున్న యీ సంఘాది యీ ప్రాద్విలం. 'అంటాకు యిరవై పిండ్ల అడవిల్ల గొంతు కోస్తావా?' చిత్రంగా పరిహాసం పుట్టించింది మనసు. సిగ్గుతో చితికి పోలేడు రాజారావు. చాలిమీద చేయి మేసుకుని అతెత్తుకుని నువసారా నవ్వుకున్నాడు.

కోరికలు కొటలు దాటుతూంటే ఆ కోటలను చేరుకోలేక అన్యాయం అయిపోతున్న ఆడబల్లల్ని ఎంతమందిని ఎరుగడం తన నలభై సంవత్సరాల జీవితంలో. తన దగ్గరికి పాతం నేర్పుకోవడానికి ఎంతోమంది పిల్లలు వచ్చేవాళ్ళు. అలాంటి వాళ్ళలో కొందరు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. కొందరు నామరూపాలు లేకుండా మట్టిలో కొట్టుకు పోయారు ఇందుకు..... ఇందుకు కారణం అంతిముల్లు కొంత అయితే కిట్నాలు మరి కొంత కారణం అయ్యాయి.

తనాది రాజారావు మనసు మంగిపోలేదు. 'నీది త్యాగం కాదు స్వర్గం. పొంగే రక్తంతో తననుతానూ అర్పించుకుంటున్న పిల్లమోద నీకు సానుభూతి ఎందుకు వుంటుంది?'

తల అడ్డంగా పదిలించాడు రాజారావు. 'కాదు' నేను అలాంటి వాడిని కాను. నా అప్పపూర్ణుని..... నేను పెద్ద పెట్టినట్టేనే అయినా కానీ కట్టం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాను మళ్ళా దీనికి 'నేను' అని పేరుపెడతే అప్పుకోలేను. నేను పెళ్ళి చేసు కున్నాకే ప్రాణం పెట్టాను. అన్నపూర్ణుని ఆరేళ్ళు కళ్ళలో నింపుకున్నాను. ఆ కళ్ళని భగవంతుడు పొడవేశాడు, ఆరాతంగా చిప్ప గుడ్డి దీపాన్ని అంత రాతల్లా వెలిగించి. రాజారావు కళ్ళు చెమ్మి గిల్లాయి. వన్నెండేళ్ళ రామం అతని మెదడులో గిరిగిరా తిరుగుతున్నాడు. వచ్చిరాని మాటలతో వున్న యేళ్ళకీ ఆరేళ్ళు తక్కువగా మానసిక ఎయను పెంచుకుని. వాడికోసమే యివ్వేళ్ళూ తను పెళ్ళి చేసు అలపెట్టలేదు. వాడి మాపుకో, నడకలో ప్రతికదరికలో అన్నపూర్ణ ప్రత్యక్షం కాగానే తను తాత్కాలికంగా కలుగుతున్న 'వివాహం' అనే అభిప్రాయాన్ని పూర్తిగా తుడిచేసుకున్నాడు. వచ్చే ట్లకీ వాడు మెంటల్ హాస్పటల్ నించి యింటికి రాగానే ఆలంబన లేని తన జీవితానికి వో తోడు కావాలనే, ఆ తోడు తన జీవితం పొడుగునా నీడలా వెంటాడినా లేకపోయినా స్త్రీలో స్వతః సిద్ధంగా పెరిగే మాతృపేమకు తన కొడుకు రామం పెట్టే పుట్టాని మాతృపేమ తను కోరుకున్నాడు. బి.యస్.సి 7000 నేనైన క్యమల కుటుంబానికి భారం అయిపోతే ఆవిడ తలితండ్రులు తనని అడిగివస్తున్నాడు క్యమలని కలుసుకున్నాడు.

ఆ రోజు..... 'మీవాళ్ళు నీ గురించి పడుతున్న బాధని గ్రహించాను. నీకూ తెలుసు వాళ్ళ అభిప్రాయం. నేను ఒకటి, రెండేళ్ళు తక్కువగా నలభైలో వడోడిన. నన్ను చేసుకోవడం నీకు యిష్టమో, కాదో తెలుసు కోవలసిన వాళ్ళు నామీద వుంది. ఇందుకు నువ్వు

జీవితానీయే,' కృమలని అతను యెప్పుడూ అలాగే అంటాడు. చాపమీద కూర్చుని గోడకు చేరగల బిడ్డ కృమల తం దించుకుని అంది: "మా వాళ్ళకి నేను చేరగల నహాయం అంటూ వుంటే యింతకు మించి మరేవీ కనిపించడం లేదు మాపైరూ. అక్కయ్యలు అరుగురూ ప్రనేక పెట్టిన యీ రివాజ వాలో అంతం కావాలి. వా చెల్లెళ్ళు పుట్టించి తిండికి కొట్టకు లాడ కూడదు. మంకక్క మాట. మీరు బాధపడకండి. మా చెల్లెళ్ళు ముగ్గురూ రెండో పెళ్లి వాడిని చేసుకోకూడదని మా నాన్నగారు నన్ను అడుగు తున్నారు. అంటే ఆర్థికంగా 'మీ సహాయం కోరు తున్నాం' అని చేరే చెప్పనవసరం లేదనుకుంటాను. మీ దయా భిక్ష కో మమ్మర్ని పునీతం చెయ్యండి!" కృమల రెండు చేతులూ రాజారావు కాళ్ళ దగ్గర అగిడియాయి. భంగురగా అన్నాడు: "అదే అయితే చూడు కృమలా మీకు అండగా నేను వుంటాను. వాకోసం నువ్వు చేయగలేదీ యేదో వుంటుంది" మాత్రం అనుకున్నాను. కానీ యిలా..... అతని మాటని పూర్తిచేయ నివ్వలేదు కృమల: "క్షమించండి మిమ్మల్ని రోషించాను. మేము పేద వాళ్ళం. కానీ మీరు దయతో యిచ్చే ధనాన్ని తీసు కోలేం. మీకు పుణ్యంవుంటుంది. మీ నయనతోనాకు నంబంధం లేదు వా కళ్ళకి మీరు యువకులకన్నా తీసికట్టుగా కనిపించటం లేదు. వాకు అవకాశాన్ని యిచ్చండి. మీ రామానికి తగ్గని అయ్యేందుకు ప్రయత్నం చేస్తాను. మీ భార్యగా పేద చేసేందుకు నాకు అనుమతి యివ్వండి."

రాజారావు కళ్ళ మీద చేతులు రెండు అతినాజా కుగా వచ్చి అతన్ని కుదీసి కుదీసి ఆలోచనలోంచి లేపాయి. రాజారావు తల్లిపదాడు. అతని పూహగానం చెదిరి పోయింది. వచ్చిన శరీరంతో మన మన లాడే లావణ్యంతో మనసు నిండా నింపుకున్న తెల్ల దనాన్ని వీరతో కప్పివచ్చుతూ రెట్టించు అందాన్ని పుణికి వుచ్చుకుని అతని పాదాల దగ్గర కూర్చుండి పోయింది కృమల. రాజారావు లేచి నిలుచుని భార్యను లేవదీసి రెండు చేతుల్తో బంధించి గుండె లకి అరుముకున్నాడు. కృమల అతని చెవిలో గునగున లాడింది. చదువుకుని, విజ్ఞానాన్ని సంపా దించుకున్న కృమలకి అతిగాపోయే సిగ్గు బిడియా అంటే నవ్వు వస్తుంది.

"నేను చాలా పెద్దవాడినోయ్. ముసలివాడినని నలుగురూ అంటారు" రాజారావు చమత్కారంగా అన్నాడు.

కృమల ముక్కు పుటాలు యెగరేస్తూ నవ్వింది: "పాతకేళ్ళు పై నడ్డె ఆడసిల్లని ఈ రోజుల్లో అనిభీ చేసి పెళ్లి చేసుకుంటున్నారా చాలా మంది యువకులు. మరి మీరు అలా చేయనందుకు ఆ యువ కుల కన్నా మీకు పెద్ద వయసు ముదిరిపోయిందని అనుకోను" రాజారావు తృప్తిగా కళ్ళు మూసు కున్నాడు. అతని కళ్ళలో అన్నపూర్ణ దీపం వెలి గిస్తూ కనిపించింది. ఆ చిరు జ్యోతిలో వక్క వక్కగా కృమలా, రామం కనిపిస్తున్నారు. రామం తల కృమల ఒళ్ళో వుంది. రాజారావు మనసు దూదిపంజలా తేలిపోతోంది. అతని చేతులు చిగును కుచి అందులో కృమల యిడిదపోయి యే మహా త్తర కత్తి విడదీయనంత అనురగంలో మునిగి

పోయింది.

తృప్తిపడి లేచాడు రాజారావు. అతని పిచ్చిమీద కమ్మితో ఎవరో కొడుతున్నారు బలంగా. కళ్ళ నులుముకుని వక్కకి తిరిగాడు. "రామం" తనకే కృమలకి మధ్యగా యెప్పుడు ఏచాడో నవ్వుతూ తండ్రి పేదచుట్టూ చేతులు మేసి కాళ్ళని అతని మీద మేసి 'నాన్నా నేను పారిపోయి వచ్చేశాను. ఆ దెయ్యం నన్ను పోనీలే."

రాజారావు నిర్మలం పోయాడు. అత్తగారిని ముద్దుగా 'దెయ్యం' అంటున్న కొడుకును ఏమి అనాలో అర్థం కలేదు. కృమల మంచి విద్రలో వుంది.

'నాన్నా ఆవులలోలో రాక్షసుడున్నాడు...' కృమల అన్నగారిని యెలా అంటున్నాడు. రాజారావు పూహగానం వెళ్ళా వెదకై పోయింది. వాస్తవానికి పరుగులు పెడుతున్నాడు. 'చూడు బాబూ మనం అక్కడ పడుకుందాం పద'

రామం మాట్లాడలేదు. రాజారావు బుజ్జగిస్తూ అడిగాడు మళ్ళీ. రామం కళ్ళ యెరబడిపోయాయి. కృమలని చేతో కుమ్ముతూ అన్నాడు: 'దీన్ని యీ దయ్యాన్ని పామ్మను' వాడి కళ్ళకి 'పిన్ని అలా కనిపిస్తోందా? రాజారావు మనసు క్షణం ఆలోచించి రామాన్ని తనిభీ చేయడంతో తీసం అయిపోయింది. కృమల అప్పటికే లేచివచ్చింది.

రాజారావు తప్పు చేసిన వాడిలా తలదించు కున్నాడు. కృమల నవ్వుతూ అతని భుజం మీద చేయి వేసింది. 'మరేం బాధ పడకండి' అని వెళ్ళి చావ పరుచుకుంది. రాజారావు యిక ఆ రాత్రి విద్ర పోలేమి ఈ రభసకి కారకుడైన రామం ఎప్పుడో విద్రా దేవత ఒడిలో వారిపోయాడు.

రాజారావు అతని తను తిట్టుకోలేని క్షణంలేదు. ఈ వయసులో తను యెంత అవ్వాడుంగా ప్రవ ర్తించాడు. దబ్బుతో ఆ కుటుంబాన్ని కొనుక్కుంటే దానికి తగిన ప్రతిఫలం అదరణ రూపంలో అయినా యివ్వలేక పోతున్నాడు. కృమల మనసారి ప్రేమిం చేయకు అవకాశం యివ్వడం లేదు రామం.

వచ్చేందేళ్ళ రామం తండ్రి తననా, పినతల్లి వేదన అర్థం చేసుకోగలిగితే అతను 'చిల్లెన్స్ మెంట్ హాస్పిల్' లో వుండటానికి అవసరం రకపోయేది.

'చూడు బాబూ కొంచెం తలకి మానె రానిస్తాను. గాలికి యెలా యెగురుతున్నదో చూడు మట్టి కొట్టుకుపోయి!' కృమల చేతిలో కొబ్బరి నూనె రామం తలకి పూర్తిగా అంటుకోవేలేదు. గోలి విసిరేయడంతో కృమల కణతకి మంచి దెబ్బ తగి రింది. మెట్టమీద నుంచి పరుగున వచ్చాడు రాజా రావు. రామాన్ని దగ్గరికి తీసుకు కృమలని చుర చురా చూస్తూ అన్నాడు: 'నీకు బుద్ధిలేదు కృమలా నీదు నిన్ను కొట్టి నవ్వుడు యేం చెయ్యున్నావు? పోనీ చేసి హాస్పిటల్ వాన్ వందమని ఇచ్చమని చెప్ప లేదు' కృమల నవ్వుకుంది. రామం యెదుట కృమలని కనురుకుంటే వాడికి చాలా యివ్వం. పిన్ని వాస్త చేత దెబ్బలు తినడం అతనికి భరే సరదా. అందుకే రాజారావు కృమలకి పూర్తిగా పిన్ని చెప్పి రామం యెదుట బద్ధి విరోధిలా వ్యవహరిస్తాడు.

రామం మొహం క్షణంలో రంగులు మారి పోయింది. 'నాన్నా నన్ను ఆవులలోకి వంపకు' అంటూనే యెద్దేశాడు.

నందు చూసుకుని రాజారావు అన్నాడు: 'మతి మేమి చెప్పినట్లు వింటావా?'

'ఓ.....' రామం హాస్పిటల్కి దూరంగా వుండాలని యెప్పుడూ అనుకుంటూనే వుంటాడు.

'పిన్ని పాపం మంచిది బాబూ. కొట్ట కూడదు నిన్ను యెప్పుడైనా తిట్టించా? నువ్వే యిన్ని పొన్ను కొట్టావు. మన పిన్నికదా, నిన్ను యెంత ప్రేమగా చూస్తుండని' రామం వినవట్టు పటించాడు.

'నిన్నే బాబూ' రాజారావు రెట్టిస్తూ అడిగాడు.

రామం చూపులు కృమల మీదికి వాలాయి. వీడిలా వెన్నాడుతూనే వున్నాడు. కృమల రాగానే తండ్రి గది తలుపులు మూసుకు పోవడం. అతని ఒడిలో కృమల చల అస్తి, అతని గుండెల్లో కడి లదం అతన్ని నిలుపునా ఈర్ష్యతో ముంచెత్తడం ప్రారంభించింది. కృమల రాగానే తండ్రి మొహం వికసించడం ఆవిడతో గంటల తరబడి కాలక్షేపం చేయడం తన తాలాకు బొమ్మని యెవరో బల వంతంగా గుంజుకు పోతున్నట్లు బాధపడుతూనే వున్నాడు. ఆ మంటల్లో మిడతలా కృమల దిగ్ధం అయిపోతోంది. రామం కళ్ళ గర్భంగా మెరిశాయి. కృమల చేతిమీద అంటుళం మేర గాని చూసి విద్రలో వున్న కృమలని తనే..... తనే బ్లేడు పెట్టి గీశాడు. అప్పుడు మాత్రం యెద్దించా? వాస్త రాగానే అతనికి చెప్పేస్తోందను కున్నాడు. తనని తిడితే తండ్రికి ఫిర్యాదు చేద్దాం అనుకున్నాడు. కానీ ఆ రాక్షసి చెప్పలేదు. తన నాన్నని అది..... 'అది రామం ఈ మాటని పైకి అనేశాడు. 'నిన్ను అది నాది అంటుంది' కృమలని వేరేతో చూసేస్తూ అంటూంటే రాజారావు మాట్లాడలేక పోయాడు. తన కొడుకు మానసికంగా దెబ్బతిన్నాడని, మాట్లా ప్రేమకు లోంగి పోలాడని అనుకున్నాడే గాని యిలా అణువణువునా స్వర్గం పెంచుకో కృమలని 'బూచి'ని చూసినట్లు చూస్తున్నాడని యిప్పటికి గాని గ్రహించ లేక పోయాడు.

ఆ రాత్రి మెల్లగా కృమలతో అన్నాడు: "నీదు మరీ యింత దారుణంగా ప్రవర్తిస్తాడని అనుకో లేదు కృమలా. విన్నేదో సుఖపట్టాలనే ధృవ లే పోయినా, నీ కుప్ప సుఖాన్ని వాళం ఎట్టించి పట్టున్నాను."

కృమల తలదించుకుంది: తనకూ మానవత్వం వుంది. ఆ మానవత్వంలోనే ఒక తండ్రికి యిష్టా లిగా, ఒక కొడుక్కి భర్తగా ఆ యింటో అడుగు పెట్టి అతని తాలాకు బుణ భారాన్ని కొలి తిగ్గించు కోవాలని అనుకుంది. తీరా యిక్కడికి వచ్చాక ప్రేమ అనేచోట యింత బాపినవ్వం మిగిలి పోయిందని, బాపినవ్వోక కట్టుబడి పోయితే భర్తని తను అర్థం చేసుకుని జాలిపడటం అన్ని మరొకటి చేయలేనని, పొందలేనని కూడా గ్రహించింది. రాగాన్ని తలుసుకుంటే పొందయం కన్న మనడం లేదు. తన భర్త మరొకరిని కన్నెత్తి తనాస్తే ప్రీతి నూజం అయిన ఆ ఈర్ష్య యెటు వంటిదో గ్రహించ గలిగింది. అదే శమద్య రామంతో మరో రూపం దాల్చి పరచుపు త్రొక్కుతోంది

అలా అర్థం చేసుకుంది. తన దుర్మనస్సుమో, అబ్బి
 స్వమో తేల్చుకోలేని స్థితిలో విరాళంగా వచ్చుకుంది.
 అబ్బి విధాన రామం జీవితంలో గడిచిన ఏమిమిది
 వెంటనే వారధిలా నిలుచున్నా 'విధి'కి మాత్రం
 కట్టలేక పోయాడు యిసుక గోడల్ని. శ్యామల తల్లి
 వచ్చింది. రాజారావుకి రెండోసారి జరుగుతున్న
 వన్యానాశే కావచ్చు. శ్యామలకి ప్రతిది మొదటిసారి
 వేడుకే. ఏదో నెలన గాజాలు పెట్టించి వూళ్లో
 ముల్తైడునల్ని పిట్టే యేర్పాటు రాజారావు
 యింటల్లోనే జరిగాయి. పిల్లకి అబ్బిరకాం అహు
 మరులు యెందుకు వస్తున్నాయో అర్థంకాలేదు
 రామానికి. 'అది' అంటే పిల్లి తల్లి వచ్చి దీన్ని
 అంటే శ్యామలని పింగాణిస్తోంది మాత్రం గ్రహిం
 చాడు.

'నీకు తమ్ముడు వుండరాదు. మీ పిల్లకి వుట్టే
 పిల్లడిని చూచుకు యిస్తావా?' పేరంటానికి వచ్చి
 అదిక ఎవరో గొప్పగా అంది. ఎంతైనా గొప్పంటే

కాంతికిరణం

దీర్ఘ కామాన్ని ఏదోరకంగా మరలించి ఉంచునది
 వేదాంతం అనుకుని.

రామం కళ్ళు చిన్నవి అయిపోయి కనుబొమ్మలు
 ముడుచుకు పోయాయి. "పిల్లిని కూడా తీసుకో
 వీ..... అదేం పద్ధతి....." గట్టిగా అమే యిస
 కలో అడుకుంటూ ఆ మట్టిని చేతుల్నించా చేసు
 కున్నాడు. రాజారావు మామకికాగా పురీ కృంగి
 పోయాడు.

ఆ రాత్రి అదేమాట అన్నాడు రామం గురించి.
 శ్యామల కంట తడి పెట్టింది: "ఘ్న మిరు
 అవర్థం చేసుకోకండి. చచ్చిపోయిన అక్కయ్య
 అత్తకుకాంతి కావాలంటే వాడు యీ యింటల్లోనే
 మన యిద్దరి మధ్య వుండక తప్పదు. వా కోసం
 వాడిని తూరించేసుకోవడంలో మీరు తొంగి
 యేమాత్రం చేయడం లేదు. మీ స్వార్థం కోసం

ఒక అమాయకుడిని చిత్రపథ చేస్తున్నారని అను
 కుంటున్నాను. కాం కలిపి రావాలి! యింతకన్నా
 మీకు వేసేం చెప్పాలను. మేమి ఎందుకు బాధ
 పడుతున్నామంటే....." శ్యామల గొంతులో
 నీళ్లు గరిగి రాలాయి. అక్కయ్య పోయి మిమ్మల్ని
 యేకాకిని చేసింది. భగవంతుడు మీకు చూపించిన
 ఈ దారిలో కొంచెం కాంతివంతం అయిన దీపం
 వుండి వుంటే మీరు యెంత త్వస్తి పొందేవారు?
 మీరు చేసుకున్న పాపం యేమిటో యిప్పుడే అనుభ
 వించమని యిలా జేపుడు అన్యాయంగా రాతరా
 రానీ తన వునికిని యెంత విచిత్రంగా చిత్రించు
 కుంటున్నాడు. మీరు నే మిద్దరింతరకూ బాధ
 పడ మనరం లేదు." అంది.

రాజారావు దీర్ఘంగా నిల్చున్నాడు: వ్యాయం
 అన్యాయం భార్య, కొడుకూ యిద్దరి మధ్య
 త్రాసులా నిలుచుని వెలిగి మామస్తున్నాడు.

* * *

బండి యొక్కటూ ఒంగి ముప్పారం చేసింది
 శ్యామల భర్త కాళ్ళకి. రాజారావు కళ్ళతో ప్రేమని
 పంపిస్తున్నాడు భార్య నరనరార్లకి. రామం
 చిత్రంగా చూస్తున్నాడు యింతలా.

"మరి వెడుతున్నా" కామం బండి యొక్కంది.
 రామం చిక్క మొహం వేశాడు తండ్రి మొహం
 చూశాక. ఆ రోజు అబ్బివూర్చని యిలాగే వంపాడు.
 అందుకే అతని కళ్ళు నీళ్లు పెంపుకున్నాయి. 'మీరు
 బెంగిపెట్టుకోకండి. జేపుడు లేదని చేసు అడను.
 వాడికి దొంగరా మేమి మీకు దూరం అయివుంది
 లేదు. వాడు వో దారికి వస్తే తప్పకుండా పుల్లరిం
 రాయండి. నేను మీ దగ్గరకి వస్తాను. కాని పక్కందో
 మీరు వంపే డబ్బుతో మీ కోసం యెదురుచూస్తూ
 వుంటాను.' శ్యామల ఒంగిలమీద నీళ్లు విరిచాయి.

"అంటే..... అంటే యింక రావా శ్యామూ!"
 రాజారావు గొంతు పెగల్పుకుంటూ అన్నాడు.
 శ్యామల ముపుసంగా బండిలో కూర్చుంది. తల్లి
 రంకో కొన్ని రామం తాలూకు గుర్తులూ, రాజా
 రావు తాలూకు ప్రతిబింబం కడులుటాంటే

అయోమయంతో రామం రూపానికి జడుసుకుని
 ముపుసంగా వుండడంలో తన అర్థాన్ని భర్తకి
 చూపించి అకుసచ్చని చీరతో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ
 తన జీవితం కుళం కావాలే కోరుకుంది. రాజా
 రావు కళ్ళు దారాపాతంగా పర్లిస్తున్నాయి.

రామం చిత్రంగా చూస్తున్నాడు. తన వాళ్ళు,
 యింత పెద్ద వాళ్ళు. దాని కోసం..... ఏమో
 ఎందుకో ఏడుస్తున్నాడు. ఈ మాట భరింక
 లేక పోతోంది వాడి మనసు. ఖంగారుతో గట్టిగా
 అరుస్తున్నాడు.

"పిల్లి మళ్ళీ త్వరగా రావాలి..... వాన్నా
 పిల్లిని అమ్మకండి." అంటూ. శ్యామల పిల్లి
 మీద కలది పట్టుకుంది. అవును తనకి మంచి
 రోజులు వున్నాయి ముందు. రాజారావు కళ్ళు
 ఆనందంగా శ్యామల వైపు నడుగులు తీస్తూంటే
 తెలుసు ప్రేమగా రామంవైపు మళ్ళాయి

ఉగాది పండుగకు నవీనమైన పట్టు చీరలు

వివాహాది శుభ కార్యములకు, పండుగ పర్వ దినములకు

★ కాంచీపురం ★ బెనారస్ ★ ధర్మవరం

వట్టు చీరలు మరియు చోలి పీనులు మావద్ద సరసమైన ధరలకు అభింఘను

దక్షిణ ఇండియాలో సరిక్రొత్త దిజైనులకు పేరుపొందిన

నల్లి చిన్నస్వామి చెట్టి

పనగల్ పొర్లు ఎదురుగ

టి. నగర్ 444115 & 44411 మద్రాసు -17

అవనితం (నీరయే) రంగధామ

రామదాసును హత్యచేసి ఆయన దాసుకొన్న డొలా ఎవరో దోచుకు పోయారు. అంతక్రితమే నత్యమూర్తితో తన కథ కొంత చెప్పారు రామదాసు. ప్రకాశం తన సుగర్ ప్రిక్షరీలో నత్యమూర్తికి ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. ఆ చుట్టూ ప్రకాశానికి చాలా పరవతి వుంది. అతనికి దామోదరం నమ్మిన బంటు. భానుమతిని ఎళవరచుకుంటే కావలసినంత అన్న డక్కుతుందని అందుకు దామోదరం ప్రయత్నిస్తున్నాడు. నత్యమూర్తి భానుమతి వరస్థరం ఆకర్షించుకున్నారు. భంగవడిన డెనర్లీ, దామోదరం కొడుకు గోపాలన్ ఇద్దరూ భానుమతి మీద మక్కువ చూపిస్తున్నారు. ప్రకాశం ప్రమాదానికి గురి అయ్యాడు. ఉను అతనికి నేన చేస్తుంది.

22

“ఒక వేళ ఆమె ఇప్పుడు కన్పిస్తే ఆమెను వివాహం చేసుకుంటారా?” అని ఉను అడిగేసరికి ప్రకాశం ఆమె వైపు అనుమానంగా చూశాడు. “ఈ ప్రశ్నలు ఎందు కడుగు తున్నారు?” “నా ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పండి. ఎవరాలూ తిర్యక పడ్డాయి.”

“ఆమె కూడా ఇష్టపడలే కదా.” “అది నిజమే. మేము ఒప్పించడానికి వేసు ప్రయత్నిస్తున్నా.”

“ఆమెను మీకెలా తెలుసు?” “ఆమె నత్యమూర్తిగారి చెల్లెలు కళ్యాణికదూ?” “అవును. మీ కామె కన్పించిందా? ఎక్కడ ఉంది?” అని అత్యంత ప్రకాశం అడిగాడు. అతని మొహంలోని భావాన్ని బట్టి, అతనికి నిజంగా కళ్యాణి యందు అభిమానం వున్నట్లు గ్రహించింది.

“కళ్యాణి ప్రస్తుతం మద్రాసులో ఆంధ్ర సుపాళా సంఘంలో ఉద్యోగం చేస్తోంది. ఆమెను వేసు మద్రాసు వెళ్ళివస్తుడు, మహిళా సంఘానికి వెళ్ళి నా స్నేహితు రాధాకర్ణి కలుసుకుని మాట్లాడుతూంటే, కలి యుడిం జరిగింది. అకస్మాత్తుగా ఒకరి వోకరం వరికయం చేసుకున్నాం. తరువాత వారం రోజుల పాటు రోజూ ఆమెను కలుసుకుంటూ వచ్చాను. ఆమె గురించి నత్యమూర్తిగారు చాలా బారవడు తున్నారని, తిరిగి రానువరం వెళ్ళమని చెప్పాను. ఆమె అందుకు నిరకరించింది. బాగా ఒత్తిడిచేసి అడగ్గా, మీరు ఆమెను నమ్మించి మోసం చేశారని చెప్పింది. వివాహం చేసుకుంటానని భ్రమపెట్టి, చివరకు ‘నువ్వు బీదపిల్లవు. నిన్ను వేసు పెళ్ళి చేసుకోనని’ అచ్చరని చెప్పింది.”

“అందుకు నేను చాలా విచారిస్తున్నాను. అని వేసు రాజకీయాలలో ప్రవేశించిన మొదటిరోజులు. కళ్యాణికి నీ కూ అనుబంధం అంతకు ముందు మూడేళ్ళ నుండి వుంది. ఆ రోజుల్లో నాకు డబ్బు మీద చాలా ఆశ వుండేది. కళ్యాణితో వేసు డబ్బున్న పిల్లను పెళ్ళి చేసుకుంటా నన్నాను. కని తిరువాత వేసు చర డబ్బు సంపాదించాను. చాలా మంది డబ్బు అం వాళ్ళ తను పిల్లల్ని వా కిస్తామని వచ్చారు.

కని వాళ్ళెవరూ వాకునచ్చలేదు. వా కళ్యాణి ఎప్పుడూ నా మనసులో మెదులుతూ వుండేది. అమెను వచ్చి నా దానిగా చేసే కోవాలే వుండేంతోనే నత్యమూర్తికి రామవరంలో వుద్యోగం ఇస్తానని పిల్వాను. నత్య మూర్తి వచ్చాడు గాని, కళ్యాణి రాలేదు. ఆమె పీరుషంలో నాకు కన్పించకుండా, ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయింది. ఇప్పుడు మీరు చెప్పేదాకా ఆమె ఎక్కడుంది నాకు తెలియదు. నత్యమూర్తికి కూడా ఈ విషయం తెలియదు.”

“అయితే ఇప్పుడేం చేస్తారో చెప్పండి.” “వెంటనే మద్రాసు వెళ్ళి ఆమెను కలుసుకొని, విషయమంతా ఆమెకు చెప్పి, ఆమె కోపం పోగొ ల్తాను. కళ్యాణికి నాయందింకా ప్రేమ పోలేదను కుంటాను. లేకపోతే మీ కి విషయం చెప్పదు.” “అవును. ఆమె ప్రస్తుతం ఇక్కడే వుంది.” “అ! ఎక్కడుంది? వెళ్ళి ఆమెను కలుసు కుంటాను.” అని లేవాడు.

“ఇనాళ ప్రాప్తిచే కొందరు స్నేహితురండ్రతో తిరువతి వచ్చింది. వాళ్ళు వేరొక రోజు తీసు కున్నారు. సాయంకాలం ఇక్కడికి వస్తుంది.” “ఎన్నాళ్ళకు మళ్ళీ ఆమెను చూడగలుగు న్నాను! నిజంగా మీ మేలు ఎప్పటికీ మర్చి పోలేను. అని ప్రకాశం అంటూంటే బయట కారగిన వచ్చు డైంది. అనంతరాపుగారు లోపలికి వచ్చారు. ఆయన చాలా ఆందోళనతో వున్నట్లున్నారు. “మనం ఈ రక్త తిరిగి వెళ్ళిపోదాం. ప్రకాశం కారు బాగు పడలేదు. మన కారులో వెళ్ళిపోదాం. రజాక్తో పోనుతో మాట్లాడాను. పరిస్థితి చాలా ప్రమాద కరంగా వుందని చెప్పాడు. వాళ్ళు భానుమతిని బం వంతంగా లోంగిడియ్యాలని చూస్తున్నారు.” అన్నా రాయన.

“అయ్యో! అయితే వెంటనే బయల్పడాలి.” అంది ఉను.

“భానుమతి ఎవరు?” అని అడిగాడు ప్రకాశం. “నీకు ఇన్నాళ్ళనుంచి ఆమె ఎవరో తెలియదా?” “ఉవ్వా!”

“నువ్వు ఎవరికోసం ఇన్నేళ్ళనుండి గాలిస్తున్నావో ఎవరివల్ల నీవు అనుభవిస్తున్న అస్థిలో నగ భాగానికి ప్రమాదం వస్తుందని భావిస్తున్నావో, ఆ— పెద బాబుగారి మనవర లే భానుమతి.” అన్నా రాయన. “అ! ఎక్కడుంది?” అన్నీ వృద్ధకంతో లేచాడు క్రికాశం.

“కూర్చో. నీతో చాలా విషయాలు మాట్లాడాలి. మనకు అయిదు గంటల వ్యవధి వుంది.” అన్నా రాయన తన వాచి చూసుకుంటూ.

“కళ్యాణిని కూడా మనతో తీసుకు వెళ్దాం.” అంది ఉను.

“అలాగే. తప్పకుండా.” అని ఆయన అనగానే,

తన కళ్యాణికోసం బయల్పడింది. అనంతరాపు గారు ప్రకాశంలో మాట్లాడి పోగాడు.

“మీకు బ్రాన్స్ ఫరయిందని తెలిసి చాలా విచా రిస్తున్నాను.” అన్నాడు సూర్యం, కుమారస్వామిలో. ప్రొద్దున్నే తొమ్మిది గంటలకు వచ్చిన ఆపాలో వెంటనే కుమారస్వామిని బెజవాడ బ్రాన్స్ ఫరం చేస్తూ ఆర్డర్లు వచ్చాయి. మరొక గంటలో సూర్య వికే, మరి కొందరికీ ఆ విషయం ఆయన ద్వారానే తెలిసింది. ముందర అందరికన్న ఎక్కువగా విచా రించిన వాడు సూర్యం. “ఈ బ్రాన్స్ ఫరం నైజా స్నేహితులు దొరకన దొరకరు. మీరున్నవ్వాళ్ళూ మాకెంతో సరదాగా గడిచింది. మీరు వెళ్ళిపోతే మళ్ళీ మా కిక్కడేం తోచదు.”

“నాకూ ఇక్కడ బాగానే గడిచి పోయింది. మీ అందరి సహచర్యం న కెంతో ఆనందిం కలి గించింది.” అన్నారు కుమారస్వామిగారు, మాలయ్య తెచ్చిన రెండు కాఫీ గ్లాసులలోనూ, ఒక గ్లాసు సూర్యం కందించి, తనొకగ్లాసు తీసుకుని. ఆయనకు తన పని తను చేసుకుంటూనే, ఎదుటి వారితో మాట్లాడడం అలవాటు. ఇద్దరూ కాఫీ త్రాగారు. సూర్యం, “మీకేం. మీరెక్కడికి వెళ్ళినా మంచి పూళ్ళు వెళ్తారు, సరదాగా గడవ గలుగుతారు. కాని ఈ పూరి లాంటి వెడ పూరెక్కడా వుండదు.” అన్నాడు చిరకుగా.

“అలా అనకండి. ఈ గూరులో నా కెక్కువ లోపాలేవి కన్పించలేదు. మీరూ, తదితరులూ మంచి స్నేహితులు దొరికారు. మొదట్లో ఈ పూరి వాతా వరణం కొద్దిగా విచిత్రమని పించింది గాని, రాను రాను వ్యక్తుల్ని అర్థం చేసుకున్న కొద్దీ, ఇక్కడి వ్యక్తులకూ, తదితర ప్రదేశాలలోని వ్యక్తులకూ ఏమీ తేడా లేనివి పించింది.”

“అలా అనకండి. ఇక్కడ ఉన్నవ్వి రాజకీయాలు మరెక్కడా లేవు. మనుషులలో ఇంత మోసం, దగా, మరో చోటెక్కడా వుండవు.”

“ఈ రోజుల్లో రాజకీయాలు లేని పూరే లేదు. స్వతంత్రం వచ్చిన దగ్గర్నుండి, దేశ స్వరూపమే మారింది. మునుపు అగ్రస్థితిల నలకరించిన వారంతా పతనమై పోయారు. జమీందారులు నశించి పోయారు. కొత్తరకం శ్రీమంతులు బయల్ పడ్డారు. వీరికి అవకాశాలు కలిసినవ్వి, నడిమంత్రపు పీరి వట్టయింది. తరతరాలుగా వీరికి భాగ్యం లేక పోబట్టి, వీరికి సంస్కారం, విద్యా, విశా దృక్పథం లేదు. అందుకని వాళ్ళకు ఏ విధంగా ప్రపరించాలో తెలియకుండా వుంది. కొన్నాళ్ళకి పరిస్థితులు సర్దు కుంటాయి.”

“అయినా బొత్తిగా పాపభీతి లేదండి. మరే మన్నా అనండి. ఈ పూరు నదిలి వెళ్తున్నారంటే మీరెంతో అధృష్టవంతు లిస్తున్నాటా. పోయినా బెజవాడలో జీవితం ఎంతో దర్జాగా వుంటుంది. ఈ ప్రకాశం, దామోదరం గొడవలతో రోజూ చిరాకెల్లి పోయంటుంది. ఇక్కడ అంతకన్న మరో వ్యాసకమే లేదు.”

“అక్కడ మాత్రం ప్రకాశంబూ, దామో దరలూ లేరంటారా? అయితే పూరు పెద్దదైతే కొద్ది, ఒక మనిషికి మరొక మనిషికి దూరం ఎక్కు వవుతుంది. ఒక రంగానికి మరొక రంగానికి అంత

అత్యంత తిరుగు గజిస్తానని "పెప్పేసిజం" అలో తనలో కాంం గడుపుతాడు భర్త.

వల్లెటూళ్లో జీవించబట్టి, జీవితాన్ని అన్ని అంతస్తులలోనూ నవ్విపాతంగా చూడ గలిగాడు. వట్టు వాసంలో అయితే, తన లాంటి వాళ్లే మధ్య తరగతి ఉద్యోగిస్తుల మధ్య, సాయంకాలం ఏ క్లబ్బులోనో కాలం గడుపుతూ, వేసరులోని చిట్టెలు చర్చించుకుంటూ వుండేవాడు, అదే సంస్కార జీవితం అనుకుంటూ. ఆదివారం వాడు ఇంగ్లీషు పీలులూ, క్లబ్బులో (బిడ్డీ, వీటా జరిగే టెన్నిస్, క్రికెట్, ఫుట్ బాల్ పోటీలూ, అప్పుడప్పుడు రవి కంకర్ సెలార్ కచ్చేరీయో, యామినీ కృష్ణమూర్తి భరత వాట్సమో, కాలాన్ని ఇట్టే తిప్పేస్తాయి. కానీ వల్లెటూళ్లో కాలం అలా గడవదు. ఎంత తప్పించుకుందామన్న లంఘ్యత్తు దరి గురించి తెలిసి తీరుతుంది. కాలం గడవడానికి ఒకరి మీద ఒకరు వేరాలు చెప్తూనే వుంటారు. ఆయన అలా అలో చిన్నాంటే, చేతికర వూపుకుంటూ (ప్రాసెరరు గోపాలరవుగారు వచ్చారు. "మీకు ట్రాన్స్ ఫరయిం దతి తెలిసింది. ఏమైనా 'ప్రామోషన్' కూడా అయిందా?" అన్నారు.

"చిన్న ప్రామోషన్ కూడా లభించిన మాట వాస్తవమే." అన్నాడు కుమారస్వామి, చిరునవ్వుతో.

"బాగుంది. ప్రస్తుత మీ గ్రహస్థి బాగుంది కాబట్టి ప్రామోషన్ వస్తుందని మేము మునుపే చెప్పాముగా."

"వేసు చాలా సార్లనుండి మిమ్మల్ని ఒక విషయం అడుగుదా మునుకుంటున్నాను గాని అదిగి లేక పోతున్నాను. ఈ వూళ్ళో సుమారు మీరెంత కాలం నుంచి వుంటున్నారు."

"ముప్పై ఏళ్ల నుండి వుంటున్నాను.

"అప్పటికిది బోత్తిగా పల్లెటూరిలా వుండి తిందాటి మీలాంటి చదువుకున్న వర్గ కి విజ్ఞాన పంతులకు ఇక్కడలా వుండ బుద్ధిస్తుంది? నై గా ఇన్నిళ్ళలా వుండ తిగారు?"

"అదా. ఒక్క, ముక్కలో చాప్పలంటే, ఈ ప్రకాంశ వాలావరణం నాకు సరిపోయింది. పట్టణాల్లో ఇలా ప్రకృతికి దగ్గరగా వుండి గలగడం సాధ్యం కాదు. ఈ స్వచ్ఛమైన గాలి, చుట్టూ పొలాలూ, చిన్నవూనూ నాకెంతో వచ్చింది.

"మరి వూళ్ళోని రాజకీయాలతో మీకేమి

ను ప్రభా తం

నంబందం లేదా?"

"లేదు. నేనెప్పుడూ వున్నకాలు చదవడంలో కాలం గడుపుతారు. ఎవరి విషయాలలోనూ జోక్యం కలుగంజేసుకోరు. నా విషయంలో గాంధీ గారు సత్యాగ్రహ ఉద్యమంలో పాల్గొని జైలుకు కూడా వెళ్ళాను. జైలునుంచి వచ్చాక ఏదైనా ఒక చిన్న పల్లెటూరులో గాంధీగారి అదర్శాలతో ఒక ఆశ్రమం ఏర్పించాలని ఇకా. డకు వచ్చాను. కానీ నేనను కున్నట్లు ఆశ్రమం ఏర్పించ లేక పోయాను. ఉన్నత అదర్శాల గురించి మాట్లాడితే, పిప్పివాడి (కింద జనుకట్టారు ఇకా డ వాళ్ళు. ఈ మను సుల కన్నా ప్రకృతి నాకు బాగా వచ్చింది. అందు కు ఈ ప్రకృతికే, ఈ ప్రకృతికేకూ ఆకర్షించ బడి, సెలమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ కాల్వైవం చేస్తున్నాను. నాకు చేజిక్కిలే ఎవరికైనా ఉపకరిం చేస్తాను. అదే నా ఉద్దేశి."

"బాగానే వుంది. కానీ మీరు గాంధీజీ అను యాయులు కూడా, స్వతంత్రం వచ్చాక, ప్రజలలో అవినీతి ప్రబలిపోతుంటే ఏమిస్తూ వూరు కుంటారా? అందుకు తగిన చర్య తీసుకోవాలని పించ లేదా?"

"అదంతా జక మీలాంటి యువకులు నాయ్య త్తిన పని. మేము రయంలోంచి తప్పుకున్నాము. ఇక జీవితకేమి భగవద్దానంలో గడువ దిల్పాం"

"అలాంటి ఎలాగ? మీరు బోత్తిగా వూరుకో కూడదు."

"చూ దృష్టిలో భారతీయులంతా ఒకటే. మునుపు నాకు తీతువు విదేశీయుడు కాబట్టి, అంతా ఏకమై వాడివి వెళ్లగొట్టాం. కాని ఇప్పుడు మనలో మనకే అంతా కలవాలి పెరిగిపోయాయి. తప్పు చెప్పేస్తూ వాళ్ళూ మనవాళ్ళే. గట్టిగా వాళ్ళని కేక తెయ్యాలన్న మనకే కష్టంగా వుంటుంది. కాని త్వరలోనే అప్పీ సర్దుకుంటాయి. మంచికి వారు లేదు. దానికి ఓర్పు ఏక్కున. భరించినంత కాలం అత్యాచారాల్ని భరిస్తుంది. కాని ఒక్కసారి అది మేలుకుని విప్లవభింపించంటే దుష్ట శక్తులన్నీ పరాకై పోతాయి. అందుకే శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ" "యథా యథాహి ధర్మస్యగ్లనిర్భవతి భారతా,

అత్యంత మిథ్యవ్యవృత్తి రదాత్మానా వ్యవహరిం పాన్." అని చెప్పారు అందువల్ల త్వరలోనే ప్రజల లోని మంచితనం మేల్కొని దుష్ట శక్తుల్ని ఖండి స్తుంది.

"అలాగే అశిద్ధం. ఈ పల్లెటూళ్ళోనా అనుభ వాల్ని ఎన్నటికీ మర్చిపోలేము పల్లెటూళ్ళు అభి వృద్ధి చెందుకున్నాయి. కొత్త కొత్త ఫ్యాక్టరీలూ, హై స్కూళ్ళూ, హాస్పిటల్స్, అఫీసులూ వస్తు న్నాయి. కాని ప్రజలలో ఐకమత్యంగా వుండి, అందరం కలిసి సంఘ శ్రేయస్సు కోసం పాటు పడుదామనే ఆలోచన లేదు. ఎవడి స్వార్థం వాడు చూసుకోవాలని తాపత్రయ పడుతున్నాడు. అందరూ బాంబంటేనే తమ కూడా బాంబంటానని స్పృహ ప్రతివాడూ (గిహిస్తాడో, అన్నదే దేశం బాగు పడుతుంది."

"అవును" అన్నా రాయన తన మెల్ల కన్నును అశని వైపుంచి.

కొద్దికొద్ది ఇద్దరూ సోపంగా ఆలోచించారు. తరవాత ప్రాసెరరు గోపాలరాధగారు లేచి, "చెల్లీ వస్తా." నని చెప్పి పెరిగిగా చేతికర నూగించు కుంటూ వెళ్ళిపోయారు. ఆయన కళ్ళిన దిక్కు చూస్తూ కుమారస్వామి కొద్దికొద్ది పోయాక, జేబులోంచి ఒక కాగితం తీసి చదువుకుంటూ, చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు. అందులో ఇలా వుండి: "డియర్ స్వామీ,

ఈ రెండేళ్లనుండి రామవరంలో వుండి, అవసరమైన వ్యక్తులనందగ్నీ కలుసుకుంటూ, నాకు కావలసిన సమాచారం అందిచ్చి పండుకు చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి. రామదాసుగారి వాల్తానేరం చాలావరకూ మన మునుమానిస్తున్న వ్యక్తి నై (ధువ పడినట్లే. ఇంక త్వరలో అతన్ని అరెస్టు చేసిన ఖభవార్త వింటావు. ప్రాణ స్నేహితుడవై సువ్వు, నా ఉద్యోగి ధర్మం విర్వర్తించడంతో వేరక, ఒక ఎరసు దుర్మార్గుడిని శిక్షించడంలో తోడు పడినందుకు నెవెంతో అసందిస్తున్నాను. త్వరలోనే కలుసుకుందాం. ఇల్లు, నీ లజాకో."

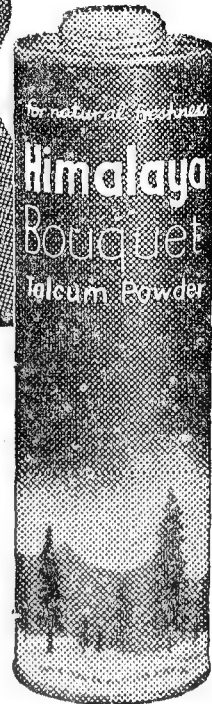
అది మరొక్కసారి చదువుకుని ఏ వ్యక్తి రామ వరం గ్రామ వాలావరణం కలుషితం చేసి అతను ఇంక ఆ వాలావరణం నుండి తప్పుకుంటా డనీ, ఇన్నాళ్ళూ అక్కోషనీ హిస్తాల్లాంటి అశని దుర్మార్గప్రారాలోనూ దుర్మార్గ చరణతోనూ అవ రించ బ న రామవరం గ్రామం ఇకముందు అశని ప్రభావం నుండి విముక్తి పొందుతుందని ఆలోచించి సంతుష్టిగా విట్టారు విడిచాడు. ఇక మిగిలినట్లా మంజికి మేలు కొలుపు! 'స్వర్గం' లేదే మళ్ళీలో పడివున్నా— మంచి— ఒక్కసారిగా కళ్ళు తెరి మెలుకోవాలి. "కానల్యా ముజ్జారామా." లేదే మేలుకొలుపుతో ఏడు కొండల వెంకటేశ్వరుణ్ణి వేల కొలసలమీ కాక మన హృదయంలోని దైవాల్ని మేలుకోల్పాలి. ప్రతి మానవని హృదయంలోనూ 'మంచి' అనే అంశతోదాగివున్న దైవాల్ని, మేల కొడిచి, "ఉత్తిష్ట తిష్టంతి గోవిందా, ఉత్తిష్ట గరుడధ్వజా ఉత్తిష్ట కమలాకాంతా, త్రైలోక్యం మయ శం కురు!" అని సర్వజనులకూ మంగళం కలిగించి మని ప్రార్థించాలి—అనుకున్నాడు కుమారస్వామి.

(వశేషం)

వీడు తుమ్మవ్వ వనిమోదాటల్లా

పుష్పం వంటి తాజాగా
సువాసనగా...

వృండుటకు హిమాలయా బుకే టాల్కమ్

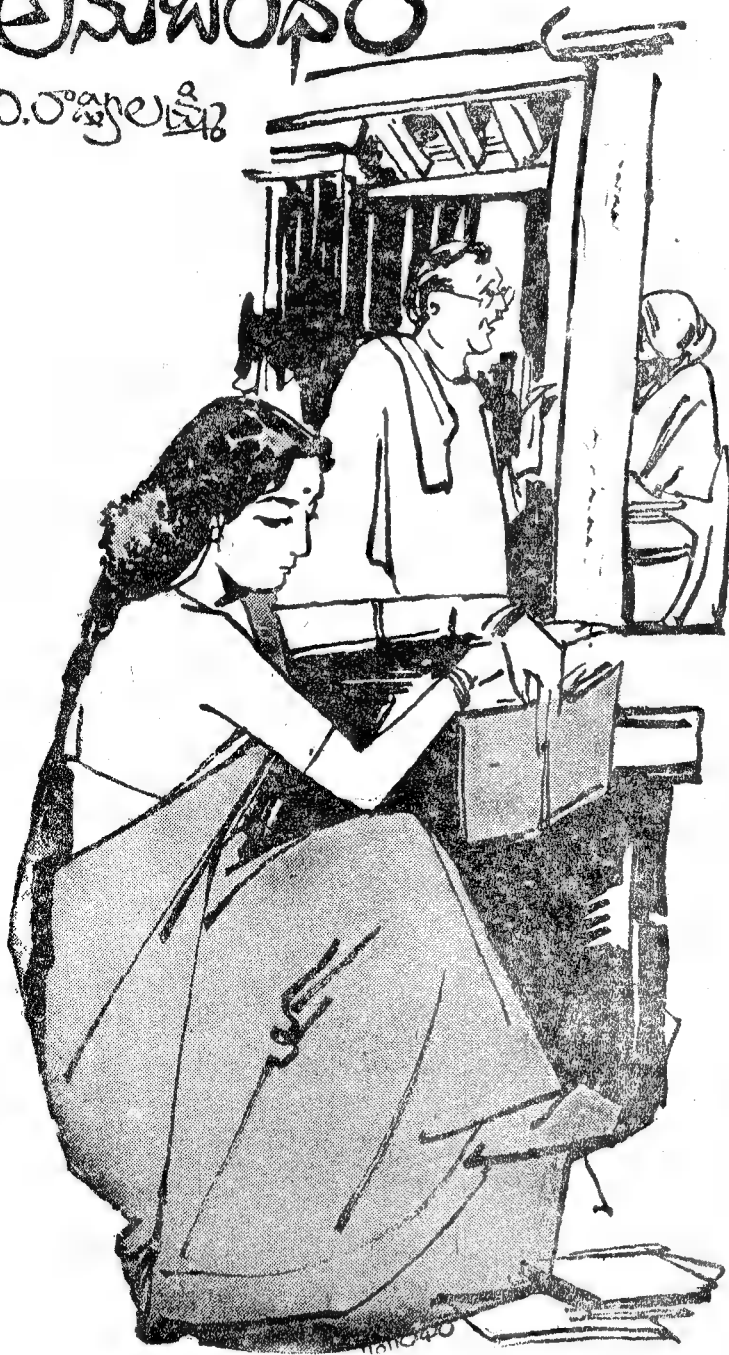
చేష్ట-చరిమణం, గంబం కొండి, అలాగే మీరు వుండగోరుదురు. సహజం! కాబట్టి? మీకు అత్యుత్తమ టాల్కమ్ పొడర్ కావలెను. పట్ట వంటి వుండవలెనది. మరియు ఎన్నుకొనుటకు 5 అక్షరణియై ఘోష సువాసనతో వున్నది. ప్రతీది మనోహరమైన రంగుల డబ్బీలో గలదు. కాబట్టి? హిమాలయా బుకే టాల్కమ్ అదగండి. సహజమే!

5 వివిధ సువాసనలలోగల టాల్కమ్ ఇది ఒక్కటే

...ప్రతీది వేర్వేరు ప్రత్యేక డబ్బీలో గలదు

హిమాలయా రివల్యూషన్ టాల్కమ్ పౌడర్

வி.ரஹ்மான்

అనుబంధం క్రింద తాను వేసిన
 కట్ట, చెవులూ కూడా పుంజును. (నేను, అను
 తాం, మనతా యిదే దానికి అర్థమవుతుంది. అను
 బంధంలో బంధించబడిన తరువాత కష్టమవుతుంది
 అనుమానాలు సహించటం అలవాటు అవుతుంది.
 ఇంటికి కట్టిన అనుబంధం కూడా ఎదుటివారి
 కిచ్చిన (వస్త్రానకు తాళేక విన్నానని) అన్నా
 క్రింద సమయమేనని అన్నాడు ఆ వ్యక్తికి (వ్రం
 దంతో) పనికిలే కలుగుతుంది! వ్యాధులు పనికి
 కలుగు వా కలుగుతా!

అందుకు బాధ్యునిని పట్టుకుంటామని.

“అమ్మో బామ్మ ఏదో?” అని పరంధాల
కూర్పుని పైతిక వదపుకొంటున్న మూలూరు రాజే
శ్వరిని అడిగాడు.

రోజూ సాయంత్రం అంటిపేటి వాగ్భాషణం
 అంటిపేటిచేబుట్టపేటి అంటి పిడతల్లో రథమ్మ
 వరండాలో నులకంపంపిడ కూర్చుని రహ
 యణం చదువుకొంటుంది. ఇప్పుడ అంటి పక్కడ
 లేదు.

రాజేంద్రుని ప్రతికూలనందో పూర్తిగా లేనదే
 బోధించింది. తండ్రి (పర్వ) అబాదు దీక్షాపాత్రంగా
 కీర్తినిపించింది. అంతేకే ప్రభుత్వము అందరి

అంటే "నీకా నాన్నా తెలుసు. ఇంకా ఇంకా వెళ్ళింది" అన్నది.

కూతురు చెప్పిన విషయం నుండి సమాధి వారికి
పొగడూ వెళ్ళావో లెక్కచేసుకోండి. అలాంటి కష్ట
కూడా నరిగా కనబడుతుందా? హాసాని చెప్పినది
రాత్రులాయ్యావా? ఎప్పుడిదో, నిజమే!”
అన్నాడు.

“బాబుండి. అపిదొక్కుడికెప్పుందో నేనూ పను
కాలేవల్లి వెలికేడా? మరేం ఫరవాలేదు. అమ్మ
దిత” అన్నది రాజేశ్వరి విమగుత.

నాగభూషణం చెప్పటా విధిని, తోపబెట్టారు. నదినుండి పిల్లలు వచ్చి చివరికి అందరూ నాగ మిగిలిన ఒక్క కుటుంబం, ఒక కుటుంబం అయిన ఏమీ అవరేదు. ఇదే నాగభూషణం అని పేరు తోవం.

భర్త గొంతు విని వంటింటో డిల్లీ పురాలం
 తిరుగుతున్న సరస్వతి యివతలితో వచ్చింది. నా
 భూతాని ఏమోని నీవుకావచ్చునని తెలుసుకున్నాను
 నీవునువి ఆయన ననకాలే గదిలోకి వచ్చింది.
 తిన్నప్పుడు ఆత్మగరు డొరింటే ఆయన లదుగు
 తాడని సరస్వతికి తెలుసు. అందుకు తానేమిందుకు
 "పండ్లకామగ అత్తయ్య ఎటో చెప్పారు. పండ్ల
 తాడేమి." అని అన్నది.

“మునుగుకూడ పట్టింది. అసలే ఎవరైనా కళ్ళ కవచిద్దు. అబ్బాయి యింటికి రాగానే మరీ పోయిందా పంపు” అన్నాడు నాగభూషణుడు.

“అట్లాగే, మరళి దాగానే పంపిస్తానులే.
మీరు స్నోవాపి వదండి మాండు”—అంటూ సర
నాటి రెండు ఊర్వాశను భర్తకు అందింింబి.

నాగభూషణం వీళ్ళ పోసుకొంటుండగా సర
వ్వది, "ఈపూట అబ్బోకు గోళుమ పండిగాని
బియ్యం రవ్వనాన లేపింది. అంటాకు ట్టిపారా
మీనానల్లు పోసు వ్యాదు. సపోనా?" అప్పుటి

అట్లే ఇప్పటికీ శాస్త్రీ చెప్పినట్లుగానే నాగభూషణం సోమవారం సాయంత్రం ఛోరం చూసేటట్టి టిఫిన్ తిలుగువాడు. అతడు చూసేవాళ్ళు అప్పు ఏమీ తినడు. అందుకని ఏమో రెండింటాలో తీసువారం సాయంత్రం ఏదో ఒకటి ఉండాలి.

నరహరి ప్రభు వివాహం "పెద్ది గోధుమలమ్మ
కోనరం ఏదో యింటకిన్నా వెళ్ళలేదుకదా?"
అనుమానం నాగభూషణునికి తలగింది. ఆమాయ
పెకె అప్పుడు.

“మరి వాడన్నా మిమివంకి. నువ్వులా? నువ్వులా? అంటూ అప్పుకోసం యింటికి తిరిగిపోతేనే? లేదు అంటూ గోమహిళ కోసం వస్తుందామో. ఈ పూటకు వెళ్ళి నర్మకవితే పండిస్తా? ” అన్నది సరసానది.

“మీ చెడుంటే నాకిది బావో అది లేదు” అంటూ తోడుకుంటున్నాను. చివరకు అలా చెప్పాను నేను. ఒకసారి నీవైతం అంటున్నావ్ నా 1925లో అమెరికాలో. కానీ నీకులే కాదు నేను మహానా జరుగుతుంది. నువ్వైతానాది అప్పుడు. ఎక్కడ నానలే వెళ్ళాను నేను మొదటకు వచ్చాను. అప్పుడు ముప్పాడ కాపురానికి రావడం. నేను ఒకటిన్నర అయ్యే వందల ఏనుగులతో

అది పిచ్చిగొడవలో గయలుదేరి వాస్తూన్నది. వెంటనే పిచ్చి అంత అపేక్ష. విజంగా అప్పుడంత అంటూ ఏదో నన్ను అంటిపెట్టుకుని వున్నది కాబట్టి అమ్మతోయినా, నాన్న వ్యరజ్యం అంటూ, కంఠం అంటూ దేశం పట్టిపోయినా పిచ్చి వచ్చి చెబింది పెంచింది. పిచ్చి శత్రుతే యీపాటికి నే వెళ్ళు డుండేవాడినో? ఏమై పోయ్యేవ దివో."

"అమ్మాయ్. నువ్వకపోవెళ్ళి తెలిసిన నాలుగిళ్ళు. చూసారే. అప్పుడే ఎలా ముసురుపటి ందో చూడు ఇంకా చీకటి వడితే అవిడ యింటికి రాలేదు గూడాను" అన్నాడు నాగభూషణం రాజేశ్వరితో.

"అవి డెక్కడి కెడుతుంది నన్నా? అంత తేలిపయితే అనలు వెళ్ళొద్దని చెప్పరదూ?" అంటూ విసుగుతో రాజేశ్వరి చేతిలోని వస్త్రీక తపి మని నేలమీద వడిసి తేలింది.

ఇంతలో గేటు తీసుకుని రాజేశ్వరి రావేవచ్చింది. నాగభూషణం వూహించింది అక్షరాలా విజం. చేతిలో గోధుమపిండి పొట్లంతో అవిడ తోవలి కొచ్చింది.

నాగభూషణం యాభియ్యోపదేశోపద్రాదు. కళ్ళు జోడులేదే ఏదీ అతడికి వున్నంగా కప్పించడు. అటువంటప్పుడు తల ముగ్గుబుట్ట లాగా తయారై నతోంతా ముడతలనుడుతున్న రాజేశ్వరి నంగతి ఎందుకు? దగ్గరగావస్తేనేగాని ముసుపులను పోయ్యకో లేదు. అట్లాగే ఒకచోటనుండి యింకో చోటికి వెళ్ళుడిగా వెడుతుంటుంది.

ముసలావిడను చూడగానే రాజేశ్వరి వళ్ళు మండి పోయింది. ఈవిడవల్లేగా తాను తండ్రి చేతులో టెట్టు తిన్నది? "ఏక్కడి కెప్పానో? బామ్మా? ఇండాకటినుంచి నాన్న మమ్మల్నిందర్చి కేటా వేస్తున్నారు. అయిన ముసలిదానిని నీ కేందుకు చెప్పు యివన్నీ, ఒక మూల కృష్ణా రామా అంటూ కూర్చోరాదూ?" అన్నది తీక్షణంగా.

"అమ్మాయ్ ఏం మాటలే అవి? పెద్దవాళ్ళతో అట్లాగేనా మాట్లాడేది? ఎన్నిసార్లు చెప్పాను? పెళ్ళయినదానిని? అక్కడకూడ యిట్లాగే మాట్లా డితే అయినట్లే....." అన్నాడు వరందలో నిల్చున్న నాగభూషణం.

"అంటే అన్నదిలేరా? దాన్ని కేకలేస్తానెందుకు? చిన్నపిల్ల. ఏదో అంటుంటుంది.....అమ్మాయ్ నరస్థలి యీపిండి తీసికెళ్ళి అడవవే" అన్నది రాజేశ్వరి. "చిన్నపిల్ల ఏమిటి పిచ్చి. పెళ్ళయింది. ఎట్లా మాట్లాడాలో యింకా తెలుసుకోవాలే ఎట్లా? ఏళ్ళు రాగానేరా. బుద్ధి, జ్ఞానం వుండొద్దూ?" అన్నాడు నాగభూషణం తీక్షణంగా.

"ఏ ఏ అసలీ ముసలాళ్ళు వున్న యింట్లో యితే. నుఖం, శాంతి వుండవు....." అంటూ రాజేశ్వరి చరచరా తోవలి కెళ్ళింది.

ఇంతలో నరస్థలివచ్చి అత్తగారి చేతులోంచి పొట్లం అందుకోవచ్చింది.

"నువ్వెప్పుడు యింతలా నాగూ. దావైందు కట్టా కుసురుకొంటావో? అత్తగారింటి కెల్లా తిన్న పిల్ల. ఎన్నాళ్ళంటుంది దిక్కడ" అంటూ రాజేశ్వరి వెనక తోవలి కెళ్ళింది.

రాజేశ్వరి కాపురము కొచ్చేటప్పుటికి నాగభూష ణానికి విండా నాలుగోళ్ళు లేవు. అప్పటిరోజుతో

అన్ని నమస్తి కుటుంబాలే కాబట్టి నాగభూషణం తండ్రి, పేనతండ్రి అంటే - రాజేశ్వరి మొగుడు - కలిసే వుండేవారు. రాజేశ్వరికి చిన్నప్పటినుంచి పిల్లలంటే చెప్పలేని మమత. అందుచేత నాగ భూషణం రెండావుం దూడ అయ్యాడు. ఆ తరు వాట కొద్దికాలానికే తల్లి చనిపోవటం, తండ్రి దేశాలు వట్టిపోవటం, రాజేశ్వరి దగ్గరే పెరగటం జరిగిపోయింది. రాజేశ్వరి మొగుడు రెవిన్యూ డిపార్టు మెంటులో పనిచేస్తూ వచ్చిపోయాడు. ఈయిల్లా, గుడివాడ దగ్గర నలుగు ఎకరాల పొలం నంపేయిం నాడు. "ఇవిగాక బిరంగంపేసేలో" పేర్లకొన్నాడు. నాటిమీద సంపత్తురానికో వెయ్యి రూపాయలు వసాయి.

ఇంత ఆదాయమూ ఎవ్వటికప్పుడు నాగభూ షణం చేతుల్లో పోసేస్తుంటుంది రాజేశ్వరి. నాగ భూషణమే బలవంతంచేసి అవిడకు కొంత డబ్బు యిచ్చి దగ్గర ఆట్టే పెట్టుకోమంటాడు. అదంతా అవిడం చేసుకొంటుంది? ఇంటికినం ఇప్పు చేయటమో, లేకపోతే పిల్లల కేదన్నానో చేయి స్తుంది.

నాగభూషణాన్ని ఎట్లా శత్రుల్లోపెట్ట పెంచిందో అతడికి పుట్టిబట్టకట్టిన యీ యిద్దరు పిల్లలను గూడ అట్లాగే శత్రుల్లోపెట్ట పెంచింది.

తనను నాన మాటలూ అవి రాజేశ్వరి తోవలి కెళ్ళినా రాజేశ్వరి మనస్సు తల్లిదగ్గిపోయింది. అమెను రాజేశ్వరి అమె తమ్ముడు మురళి యంతకంటే గూడ యిదివరకు ఎన్నోసార్లు సీనంగాచేసి మాట్లా డారు. కవి మమకారం అనే పొరలోంచి తనకు జరిగే అవమానలను ఎన్నడూ వట్టింతుకోలేదు రాజేశ్వరి.

మాతృహృదయానికి అన్నని పోకనేమో? తనవెనకాలే బామ్మరావటం చూసి రాజేశ్వరి కన్నీళ్ళ కూడ తప్పించు కున్నది.

రాజేశ్వరి వెళ్ళి రాజేశ్వరి భుజంమీద చేయ్యే పిండి. రాజేశ్వరి విసురుగా చేతిని అవతలికి తోసే పిండి. రాజేశ్వరి "పిచ్చిపిల్ల" అంటూ మళ్ళి భుజం వట్టుకుని "ఎందుకే. నావేమన్నాడని? అంటే పుటకు నావేగా?" అంటూ సముదాయించటం మొదలు పెట్టింది.

"అంతలేనే బామ్మా-నేనే అందిరికి లోకువ అయి పోయింది. దగ్గరకొచ్చేసిందిగా వెళ్ళిపోతానులే...." అంటూ వెక్కి-వెక్కి విడవటం మొదలుపెట్టింది రాజేశ్వరి.

రాజేశ్వరి ఏడుపు ఎట్లా మాచ్చించాలో రాధ మ్మకు బాగా తెలుసు. అవిడ అడపా దడపా యిటు వంటి బ్రహ్మాస్త్రాలే ప్రయోగించాల్సిన అవసరం కలుగు తుంటుంది. "వూరుకోవే. మాతల్లిని గదూ! వేవేవేనప్పుడు ఏడుపు మావెయ్యాలి అంతే. ఇంట్లో అడపిల్ల విడవరదు మరి! సీకెందుకు ఈవారి కెండుబ్బు రాగాన అడుగు. ఏదీ కావలో అది యిస్తాను....."

రాజేశ్వరి తపిమని ఏడుపుమావేయలేదు. అయితే అంచెల వరీగా అయిదుపిమ్మలతో మానే సింది! అతరువాత గోమూగా తనకోర్కె బయట పెట్టింది. "బామ్మా మరి అయనేమో మొన్న వచ్చినప్పుడు నన్నొక రిమ్మనాని కొనుక్కొనున్నారు.

ఈ రోజుల్లో అందరూ అదేపెట్టుకొంటున్నారుగా. వంద పెట్టుకు అప్పుతుంది. ...వారి....."

"ఓనో, అంతగా. తీసుకొందువు గానీలే!....."

రాజేశ్వరి కెల్లాగ కొడుకు మేదర్మనం ట్రాన్స్ఫర్ మీద గుంటూరువచ్చి రెండు నెలలయింది. ఈ రెండునెలల్లోనూ అతడు నాలుగు సార్లు విజయ నాడ వచ్చి రాజేశ్వరిను తనతో రమ్మనమని నాలుగు రోజులు తన యింట్లో గడమని బలవంతం చేశాడు. పుట్టింటివేపు దగ్గర బంధువంటూ రాజేశ్వరికి ఎవరైనా వుంటే సుదర్శనం ఒక్కడే. అందుకని రాజేశ్వరికూడ ఒకసారి కెల్లాగ కొడుకు కావరం చూసి వచ్చిమని బయలుదేరి వెళ్ళింది. అవిడ యిట్లా యిల్లా కదిలి వెళ్ళి వెళ్ళేళ్ళయిందో?

రాజేశ్వరి వెళ్ళి ఇప్పటికి వరం రోజులైంది. ఇంట్లో ఎవరికి ఏమీ మార్పు కనిపించటంతేనా. కానీ, నాగభూషణం మాత్రం కాలుగారిన పిల్ల లాగా తిరుగు తున్నాడు. "పిచ్చి లేకపోతే ఏమి తోచటం లేదే.... అవిడ అక్కడం చేస్తోందో ఏమిటో...." అంటూ పిచ్చెత్తి పోసాగాడు.

"అదేమటండీ, మరి పసిపిల్లాడిలాగా విసిల్లాడి పోతున్నారు? ఎవరన్నా వింటే నవ్విపోతారు" అన్నది నరస్థలి నవ్వుతూ.

"ఎకేం తెలుసే? దాదాపు ఏళ్ల సంవత్సరాక అనుభవం....."

ఇంతలో మరళి యింట్లో కొచ్చాడు. కొడు కుని చూడగానే. "మురళి మధ్యాహ్నం గుంటూరు వెళ్ళి బామ్మను వెంట పెట్టుకురా. ఆ సుదర్శనం రాసిన పుత్రరంలో వళ్ళయింత అల్లెమొ వుంది. అది జేబులో పెట్టుకొని వెళ్ళు" అన్నాడు నాగభూషణం.

మధ్యాహ్నం గుంటూరుకు బయలుదేరి బోతూ మురళి ఒక ప్రకటన జారీ చేశాడు. "అనలు నాన్న చెప్పక పోయిన నేనే వెళ్ళినదా మనుకొంటున్నానే అమ్మా....." నరస్థలి, రాజేశ్వరి ప్రశ్నార్థకంగా అతిదీపిక చూశారు.

"అవునమ్మా. బామ్మను యిట్లా వాళ్ళింట్లో వదిలేస్తే యింతమన్నా వుంది? నాళ్ళే మన్నారాగితం మీద ఎవిడ సంతకం చేయించే కొప్పారంటే యీయిల్లా, అపొం, ఆపేర్ల గంగ పాలయ్యాయన్నమాట! ఇన్నాళ్ళూ ఎవిడ అస్తే మీద అశపెట్టుకుని, చివరికి అవిడ యివ్వల్లో రేపే గుటాక్కుమనే అప్పుడు మనం అశ్రద్ధ చేస్తే యీనాగాని నక్కలపాలు చేసేవట్టు కదూ?....." అన్నాడు మురళి.

"నేనూ అదే అనుకొంటున్నారా. ఎవిడనవే పిచ్చిది. వాళ్ళి పొగడ్తలకు వుట్టి ఏ సంతకమన్నా చేపొచ్చిందో యిహ మన పని గోవిందా అన్నమాట. నాన్నతో చెప్పి ఆయిల్లా కొందెం లాయించుకో మనవే. అమ్మతో ఎన్ని సార్లు చెప్పినా నామాట చెవికెక్కించుకోలేదు." అన్నది రాజేశ్వరి.

నరస్థలి మనస్సులోను అప్పుగా యివేబావల వున్నాయి. అయితే వరంపు అనుభవంవచ్చు స్వేచ్ఛ కాబట్టి యింత తేలకగా బయటవడ

అనుబంధం

శుభ వార్త

ముది వ్యాధులకు, కడుపువొప్ప, తలవొప్ప, చర్మవ్యాధులు, వండ్ల వ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స. వాడి పరిశ్రమ

వ్యాధిని నిర్మలం చేయ. ప్రతిరోజు జిల్లా ముఖ్య కేంద్రాలలో మానాడి ప్రెసిడెంట్ పరిచాలి మీ జిల్లా లేది కొరకు వ్రాయండి.

రామాన్ ప్రోడక్టు.

బ్లైండ్ బాద్, హైదరాబాద్-4 (H. O.)

రెండు రత్నాలు

Licensed under M. & T. P.

Act - Rule (83)

విద్యుత్తు విశ్రాంతి - Tonic Pills & Oil

కణుపులకు పైకి మర్చనకు (1) కోర్టు 20

కోర్టు రూ. 20 - పైవర్తనం రూ. 47

పైకి M.O. వంటి - వి. పి. రెడ్డు.

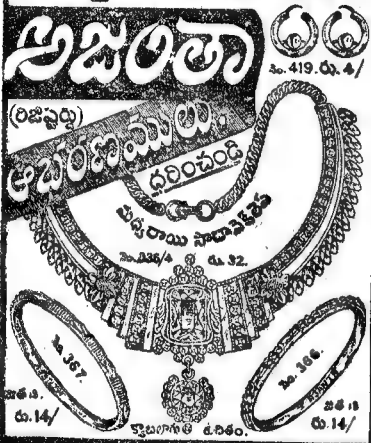
డా. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్స్,

New ఆంధ్రప్రదేశ్ మార్కెట్ వద్ద,

హైదరాబాద్ - 36 అం. (వ.)

అందమైన! అలంకరణకు!

అలంకరణ గోల్డు కవర్ంగ్ వద్ద
చిలకలపల్లి వద్ద మదిలపల్లి వద్ద

లేదు. "మీ నాన్నతో మానాడుగా ఎన్నోసార్లు యాముక్క చెప్పాను. అయినా ఎప్పుడోంటేనే వింటేనే మండిపడు తున్నాడు" అన్నది సరస్వతి.

"అలాంటిది మమ్మల్ని మనందరంకలిసి కట్టుకొని పోయింది. కాని అది వేరే కాగితం మీది నంతకంటే చేయించేటట్లు చేయాలి. నాన్న. ఒక్కమాట అంటే చాలు. అది విన్నామనిది విలునానా రాయించి రిడెంట్ చేయిస్తుంది....." అన్నాడు మురళి.

"అసలు నాన్నే యిదివరకు ఒకటి రెండు సార్లు అంటే నాన్న కేకలేశారు. విల్లునాటవెత్తితే పూర్వకానిది విన్నానా మనం తొందర పడాలిగా? విల్లునాట వీధిలోకి అది కట్టు మూస్తే లక్ష రూపాయల పైకి కోర్టు వెళ్తుంది..." అన్నది సరస్వతి.

"సరే అది అలా తరువాత పంపి. ముందు వేమ గుంటూరు వెళ్లిపోగా అమ్మా నీ దగ్గిలో అయిదు రూపాయలుంటే యిస్తా" అని మురళి తల్లి పడినాడు.

"గుంటూరు వెళ్లిపోతామి అయిదు రూపాయల రెండుకు రెండు రూపాయల రెండు మాడో పన్నాయి. పట్టెత్తు" అంటూ సరస్వతి గదిలో కొచ్చింది.

అట్లాగ్గర ఎట్లాగియినా అయిదు రూపాయలు పేసుకోవాలనే కోర్కెతో అమ్మనంటే మురళిగారు గదిలో కొచ్చాడు...

మురళి గుంటూరు వచ్చి మద్యం యిల్లు తెలుసుకోని అక్కడికి చేరుకోనే అట్లాంటి పాపం త్రం నాలుగైంది. అతడు యింట్లో అడుగు పెట్టెట్లాంటికి వరండాలోంచి రాగమ్మ మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. 'కాదురా అబ్బాయి వేమ ఎట్లా గైనా యివ్వక పాపం త్రం వెళ్లిపోతాను బిచ్చే క్కించు. అక్కడ బిచ్చేదిగి రిక్తా చేసుకోని యింట్లోకి చేరకొంటాను. వాగుని, పిల్లలను విడిచి యీ మధ్యలో యిచ్చిపోతాను. అక్కడ వుండలేదు. పిచ్చేక్కిట్టుగా వుంది. నాకు కోడలు సరేనని. పిల్లలెద్దరూ అసలు నన్ను విడిచి వుండలేరు" మద్యం విడిచి చెప్పిపోతున్నాడు. ఇంతలో మురళి లోపలకు రావడం చూసి చెప్పిపోతున్నది వోల్టేజీ ఆపి "అడుగు" మురళి వచ్చాడు..." అన్నాడు.

అమ్మ వివరం తోపే రాగమ్మ ఒక్కసారిగా మంచంమీద నుంచి లేచింది. "నే చెప్పలేదుట్రా, యీ పిచ్చి నన్నానికి నన్ను మాడందే అసలు తోచదు....."

అలాగే ఇద్దరూ యిక్కడే భోజనం చేయాలని, మర్నాడు వెళ్లాలని మద్యం పట్టుకుని వేరే మురళికి రాగమ్మకు వుండక తప్పింది కాదు. మరునాడు పాదస్త్రే వీధి గంటల బిచ్చుకు బయలుదేరి ముసలమ్మా, మనుమడ వీధి వేరుకున్నారు.

రిక్తా దిగి ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతూనే వరండాలో కూర్చుని తండ్రితో విడి మాట్లాడుతున్న భార్యగారిని - రాజేశ్వరి భర్తను చూసి ఆశ్చర్యంతో -

"గుంటూరుగో బాపగూ! ఎప్పుడురావడం?" అన్నాడు.

అలాగే రాగమ్మగారిని చూసి నవ్వుతూ "రాజేశ్వరిగారూ" అన్నాడు. మురళి వెనకే రాగమ్మ వరండాలోకి రాగానే కూర్చున్న బిచ్చి లోంచి లేచాడు. "అమ్మమ్మగారూ కులాసాగా వున్నారా?" అని పలుకరించాడు.

"నాయన రామా రామా, నువ్వ? అమ్మానన్న గారూ కులాసాగావున్నారా? నన్ను పిచ్చియ్యా వుటగా? రిజిస్ట్రే చూసిన రోజున మారాజమ్మ కలసిందపెట్ట లేదనుకో. మేమాల మీదే నడిచింది. తరువాత నే చూపుకు చదువుతావా?" అన్నది రాగమ్మ.

పిచ్చిని మాడగానే నాగభూషణం ముఖం వికసింపింది. "ఎం. బి. ఎ. కోర్టు అని ఒకటైందిలే పిచ్చి. దానికి అట్లా చేశాడు. పీట వచ్చిందిట." అన్నాడు నాగభూషణం.

"అట్లాగా. మంచిదా నాయన" అంటూ రాగమ్మ మెల్లిగా తోచుకుంది.

ఆ తరువాత అరగంటకే రాజేశ్వరి అసలు సంగతి రాగమ్మగారి బయట పెట్టింది. "....ఎం.బి.ఎ. పీట రావడం చాలా కష్టం బాపమ్మా. అటు వెంటిది ఈయన కొచ్చింది. విశ్రాంతి గుంటలో వుండి చదువులు. వచ్చినా నాగారి దగ్గిలేమో డబ్బులేదుట. ఎంతలేదన్న చదువు పూర్తి అయ్యేటట్లుకే నాలుగైదు వేలన్న అవుతుంది. అదియినా నన్ను తీసికొని పాదుపుగా ఇచ్చిపెట్టు కుంటేనే. కోర్టు పూర్తయితే ఎక్కడనడితే అక్కడ అయి దొందలు జీతంతో వుద్దోం దొరుకుతుంది. కాని డబ్బుకే చిక్కిచ్చి పడింది. అందుకని నన్ను అడిగటానికొచ్చారు. కోర్టు పూర్తయి ఉద్దోం రాగానే వెంటి రెండొందల రూపాయలు ఇచ్చితంగా తీర్చేస్తా నంటున్నాను" అన్నది రాజేశ్వరి.

"అయిదువేలే.... ఇప్పుడు మనదగ్గి రెక్కడున్నాయే?.... అయినా తప్పకుంటాడు?" అడిగింది రాగమ్మ.

అప్పుడే అక్కడి కొచ్చిన సరస్వతి అత్తగారి చివరి మాటలు విన్నది. "అయినేమంటారు అత్తయ్య? కోర్టు చాలా మంచిదే. ఎటు దిరిగి డబ్బు సంగతి పీటని దిగులు పడుతున్నాను..."

"మనస్సు పూసుకుంటేనే గాని పని జరగదు బామ్మా. ఏం బామ్మా యీ ఒక్క నవాయం చేయతా?....."

"సరే చూద్దాంలే. నన్నతో మాట్లాడుతానుగా" అంటూ హామీ యిచ్చింది రాగమ్మ.

అమధ్యాహ్నం రామా రాగ వరండాలో మంచం మీదపడుకొని మురళి తెలుతున్న కబుర్లేవో వింటున్నాడు. ఇంక శార్యం జరగలేదు. కాబట్టి రాజేశ్వరి అందరి యెదుటా మొగుడితో మాట్లాడు. అమె గడప యివరకు కూర్చుని వీడే ప్రతిక తిరగేస్తూ ఆకబుర్లు వింటోంది.

నాగభూషణం అల్లుడొచ్చాడని అసలుకు నెంపుపెట్టి ఇంట్లోనే వున్నాడు.

"ఎం. అబ్బాయి. అల్లుడేదో డబ్బు కావాలని అడిగాడుగా? ఏమాలించావో మరి?" అని అడిగింది రాగమ్మ కొడుకుని.

"అలాంటిదానికేముంది పిచ్చి. ఇప్పుడు డబ్బుక్కడుంది. కోర్టుయితే చాలా మంచిది. అసలు పీట రావడం కష్టం... ఇది పూర్తయితే మీ నవకలం కాబట్టి డబ్బు వుద్దోం ఎక్కడున్నా దొరుకుతుంది."

జలహీనం నరముల సదలింపు

వ్యవస్థాపితమైనపురపత్యంతగ్గియందుటయెల్ల
వెదులు, చెక్కెర న్యాది, రక్తం, నిద, ఆకు
కుండులు, జీవితముపై విరక్తి, భయం, బితి
“నరముల సదలింపు” శరీర మంతయు నొప్పి,
వడలునొప్పి ముల్లవ్యాధులకుచికిత్సచేయబడును.
వివరములకు50పై. స్థాంపుతో వ్రాయవలెను.

ఒక నెలకె న ఔషధముల ధర రూ. 15/-
చిన్నేటి రూ.3/- మొత్తం రూ.18/- M.O.
వంట రిజిస్టర్ ద్వారా పోస్టల్ పొందండి.

ఎ. ఎస్. వెద్యకొల,

వెం. 13, స్టేషన్ పూర్వం,
కోడంబాక్కం, మద్రాసు-24.

చదవడం మరిచిపోకండి!

ఆదానశ్రేణిగా వ్యాపారానికి జారి
పోతారో, ఏ పరిస్థితులు ద్రివి ఉండక పరు
స్థాయీ తన రచనలతో పాఠక లోకాన్ని
అనందపరిచిన ప్రఖ్యాత రచయిత

శ్రీ చౌదేశ్వరీదేవి కొత్త నవలలు

అనూరాధ అదృష్టం

(122 పేజీలు) రూ. 1/-

బలిదానం (128 పేజీలు) రూ. 1/-

గ్రేజుపేరు కార్కుదొర్లు పైట్లో, త్రివర్ణ
ముఖచిత్రం. ఇప్పుడే బైట్లో వచ్చాయి. మా
కానీలకు రక్తపడండి. 10 శస్త్రకాల పైన
తప్పస్తే 25% కమిషన్. రకానికి 20
పుస్తకాలు తెప్పస్తే V. P. చార్మిలు ఉచితం
అర్హులతో 4 వ నుకు పై కం పంపాలి.

-----వివరములకు:-----

తెలుగు పాతెట్ ముక్కు

(వచన రచనలయం.)

వచ్చు బజారు :: విజయవాడ-1.

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

నమ రచనలతో రాక
విడిగా స్థాంపులు చూపే వారి
రచనలు తిప్పి పంపడం సాధ్యం
రాదు. ఈ విషయంలో ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం
కూడా లేదని గుర్తించ ప్రార్థన
నం.

అనుబంధం

య్యాయా రాజేశ్వరికి యిచ్చి కాపు నికే పంపిం
చావి రథం అక. రాజేశ్వరి అచిర కట్టుకోక
పోయినా దగ్గర పెట్టుకొంటే కుభం జరుగు
తుందని రాజేశ్వరి భావం. అందుచేసి పెట్టి
తీసి అచిర బయటకు తీసింది.....

ఇంతలో మధ్యబోలులోని మాటలు వినిపించ
సాగాయి.

“మీ బామ్మగారే? ఎక్కడకెళ్ళింది?” అని రాజా
రావు రాజేశ్వరిని అడిగాడు.

“ఏమో? ఎక్కడకెళ్ళిందో? ఎప్పుడెందుకు?....”

“అదేమిట అనిడలేసిందా చెళ్ళటం ఎలా?....”

“అనిడెందుకుండి ఎదురుగా, వెధవమండ
కుభమా అని వెధుతుంటే ఎదురుగా రావాలా?”
అన్నది రాజేశ్వరి.

పెళ్ళాం మాటలకు రాజారావు తెల్లబోయాడు.

“ఏ ఏంమాటలే అని. అనిదే అనవాయం చేయక
పోతే.....”

“మహా చేసిందిలేండి. అసలు యీ అస్త్రీలంతా
పెత్తనకొట్టుకుంటుందా, కట్టితెలుతుందా? ఇప్పుడే
చేస్తుంది. మర్యాద యిప్పుడేలే బలవంతంగా
లాక్కంటాము. మీకు తెలుసేమోగని అసలు
నాన్న అడ్డంపడిపోతే యీ అస్త్రీ అవనతం పాళ్ళ
చెల్లెలు కొడుకులు ముందో స్నానం చేసుకుంటారు.
అలాపో?.....”

రాజేశ్వరిమాటలు వినితేనా అన్నట్టుగా రాజా
రావు అక్కడనుండే వరండాలో కెల్లాడు.

అక్కడ రాజేశ్వరి, మురళి మిగిలారు. ఇంతలో
సరస్వతికూడా అక్కడికిచ్చింది.

“మిప్పు యీమీ పూరుకొంటే లాభంలేదమ్మా.
మునలావిడచేత నాన్న మిల్లు రాయించుకోవేట్లు
మిప్పే చెయ్యా. నాన్న ఒకటట్టాన వివరముకో.
అయినా పూరుకుంటే అవిది గుటుక్కుమంటే రేపా
ద్దని యీ అస్త్రీకోసం కోర్టునుట్టు తిగిలి.....
ఏరా మిప్పుకూడా నాన్నతో ఏళ్ళప్పుడల్లా చూచా
యగ చెబుతుండరా” అని రాజేశ్వరి అమ్మకితమ్మడి
వలసలు యిచ్చింది.

“నేనూ అదే లోచిస్తున్నా. వెధవది. ఎప్పుడే
మిప్పుతుందో తెప్పలేం. ఏదో నేనం
మిది అవిదను అనుదర్శనం తీసుకువెళ్ళి ఏ దిస్తా
నేజమీదన్నా సంతకం చేయించుకోన్నా చేయించు
కొంటాడు. అందుకే వాడు యీ మధ్య మాటి
మాటికీ రావడం సాగిస్తున్నాడు. నీ కెందుకు
నేను నాన్నతో చెబుతానుగా. అంతగా
అయిన వివరపోతే అవిది తదనంతరమే
మనకు చెండేట్లు రాయించుకోమన్నా గట్టిగా
పోరతాను” అంటూ హామీ యిచ్చింది సరస్వతి.

“నేనూ పూరుకోమనే అక్కా. నాన్నతో చెబు
తాగా” అన్నాడు మురళి.

“అ దిక్కుమాలన చీర ఒకటి యిస్తుందిట
నాకు. అవిడెప్పుడో కట్టుకోవడం. అది నేను
తీసుకుపోవాలి. అవిడలాగానే మిల్లులు తేకుండా
నేను ముందూయ్యలనుకొంటుండో ఏమో?
నేను చచ్చి అచిర తీసుకెళ్ళునన్ను యిప్పుడే చెబు
తున్నాను. అవిడెక్కడి కెల్లందో రాగానే అచిర
తీసియిస్తుంది. ఎక్కడియినా వెళ్ళేటప్పుడు
యిప్పుడే తీసి కెల్లాడు, నీ పాటంట్లంటిందో

తీసిపోతే అమ్మా అన్నది రాజేశ్వరి.

“నరే చూద్దాంతే. వది. అదిగో నాన్నగారొచ్చి
వట్టున్నారు”

సామానుల గదిలో కూర్చున్న రాజేశ్వరికొద్దం
చం అంతా అంధకారమయ్యే వట్టుగానూ, యీ
తాను జీవించటం కేవలం నిష్ప్రయోజనంగానూ
కనిపించింది. చేతిలో చీరతో అట్లాగేపెట్టు
రుగా నిశ్శబ్దతయై కూర్చుంది.....

* * *
ఆ తరువాత పదిహేనురోజులనాటి సంగతి.
గవర్నరుపేటలో ఉత్తరహిందూస్థానం యాత్రా
బస్సు బయలుదేరటానికి సిద్ధంగావుంది. రాజేశ్వరి
బస్సులోఎక్కికూర్చుంది. కిటికీకి యివతల పుట్
పోతేమీద నగభూషణం, సరస్వతి, మురళి నిల్చుని
వున్నారు. నాగభూషణం కళ్ళు చెమ్మిగిళ్ళివున్నాయి.
ఎంత ప్రయత్నం చేస్తున్నా కన్నీళ్ళు ఆపుకోలేక
పోతున్నాడు.

“ఈ వయస్సులోవెళ్ళి ఆ ఆశ్రమంలోవుంటావా
నీప్పి. నేను చచ్చిపోయానా? నేను నీకు ఏం
ద్రోపాం చేశాను?” అన్నాడు. నాగభూషణం
బొంగురు గొంతుతో. అతడు యిట్లా అనటం
యిప్పటికీ యిది నూటదెబ్బలు మూడోసారి.

ఋషిత్వేనువెళ్ళి తేజజీవితం గడపాలని రాజేశ్వరి
రాజేశ్వరి అత్తగారింట కెల్లిన రెండోరోజున శిశు
యింతుకొచ్చింది. ఆ నిశ్చయం ఎందుకు చేసుకొందో
యింట్లో ఎవరికీ తెలియదు. అమ్మ కర్ణదూర్ణి ఎప్పుడూ
ఎంత ప్రయత్నించినా మార్పుకొనలేకపోయారు.
తమ తప్పు ఏదన్నావుంటే చెప్పమని నాగభూషణం,
సరస్వతి, మురళి అడిగారు. ఎవరికీ అమ్మ ఏదీ చెప్ప
లేదు. అప్పనంతా తన తదనంతరం నాగభూష
ణానికి చెండేట్లురాసి రిజిస్టరు చేయించింది. ఋషి
త్వే ఆశ్రమానికి వెలసెలా తన పేరున ఓ ముప్పుయ
రూపాయలు మణిఆర్జును చేయమని నాగభూషణా
నికి చెప్పింది.

సరస్వతి కళ్ళవెంట నీళ్ళు ప్రవాహంగా కారి
పోతోంది. వద్దాలుగేళ్ళ వయస్సులో అమ్మ కాపురాని
కొచ్చింది. మొదటి నాలుగేళ్ళూ రాజేశ్వరి కొం
వట్టుకొని “అత్తయ్యా, అత్తయ్యా” అంటూ
గడిపింది. “ఇప్పటికైనా దిగి వచ్చేయ్యండి.
అత్తయ్య మీరు లేకపోతే.....” అంతకంటే ఎక్కి
వగా మాట్లాడలేకపోయింది సరస్వతి.

“చా పూరుకోవే....” రథమ్మ పొద్దియం
లింగా మారిపోయింది. ఆ సాయంత్రం సంఘటన
తరువాత ఇంకా ఆలిల కరగదు.

యాత్రా బస్సు బయలుదేరే సమయమైంది.
నెమ్మదిగా కదిలింది. బస్సు కదలికతోబాటు
నాగభూషణం హృదయంలోని ధుఃఖంబాది కట్టులు
తెంచుకొన్నది. “ఏన్నీ, పుంటానీప్పి, ఉత్తరంఅయినా
రస్తుంటావా?....” అంటే అంతకంటే ఎక్కివ
మాట్లాడలేకపోయాడు. ఉత్తరీయం వోట్లో
పెట్టుకొని ఏడుపు నపుకొంటున్నాడు.

“నన్నా, నగూ, నీ అంగీకం జాగ్రత్త.
కొలుడమ్మ అది నరగా కల్లమని రెడ్డికి గట్టిగా
చేప్పితే.....” అంతకంటే రాజేశ్వరి వోట్లోని
మాటలు పెగిల్లింది...

అటూ, కెండా—యాత్ర వంతులూ అను
బంధం ఆ అస్త్రీ కొలుకుంది!

పుస్తకాలు

వినిపించని స్వరాలు

రచన: శ్రీ శివకపల్లి లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రి క్రాన్ 1/2 సైజు 154 పేజీలు వెల: రు. 3/- ప్రకాశకులు: రవిప్రకాశ్ పబ్లికేషన్స్ అండ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, చిక్కడపల్లి, మెయిన్ రోడ్, హైదరాబాద్-20.

ఈనంపుటిలో మొట్టమొదట కవి పించే కథ 'వినిపించని స్వరాలు'. అనాధ శకుంతల రంగనాథం పంచవేరు కుంది. "నన్నేమి అడగకండి. నేను ఒక అభాగ్యురాలను," అనే మాటలు తప్పితే ఆమె కథ ఇంకేం తెలియదు. రంగనాథం ఆతని సతి శాంతమ్మా, వాళ్ళమ్మాయి సాన్నిధి కానరాని గురించి బాధపడుతూ వుంటారు. ఇది మిసహా సాన్నిధి సంగతి మరేం తెలియదు.

చివరికి సాన్నిధి, శకుంతలా ఒకవూరి వాళ్ళవుతారు. "మీ సాన్నిధియంకలెదు. బాధపడలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంది" అని చెబుతుంది శకుంతల. "సాన్నిధి వచ్చి పోలేదు, మళ్ళేసాన్నిధిని" అంటూ రంగ నాథం దంచుతుంటు శకుంతలని చేర దీస్తారు. ఈ విధంగా ప్రతి కథలోనూ ఏదో ఒక బాధ, బాధ గాధ చదువరికి ఎదురవుతాయి.

మేనమామను పలచిన మధు కథ రెండోది. తీవ్రతాంధ్రంలోనే కొడుకు వల్ల యమయాతన అనుభవించిన రామ శాస్త్రి దంచుతుల కథ 'పుష్పాచల నరకం'. పెద్దదిక్కు అయిన 'మామ్మ' గుణం తీర్చుకున్న శ్రీవతి-మాతలంకథ తరు వాతిది. 'అఖరి కోరిక'లోరవి చరిత్ర ఎన్.జి. ఓ. ల జీవితానికి ఒక మచ్చుతునక.

"చంద్రకాంత" అప్పర. ఆమెను ఎందరో పలచారు, ప్రేమించారు. కానీ, ఆమె ప్రేమి స్త్రీగా!— తీరా ఆమె పెళ్లికి సిద్దపడే సరికి ఒక్కరూ ముందుకు రాలేదు. 'తప్పుబడుగు'లో మంత, మధుల మనస్తత్వాలు మనోహరంగా చిత్రమయ్యాయి. 'అపిల్ల' కథలో మూడు తరాంబాళ్ళ అగణాల్లు, రెండు పెళ్లిళ్ళు, అంప కొలు, కావలసినన్ని కన్నీళ్ళు నలభై తొమ్మిది పేజీలు నింపాయి.

అత్యస్వరూపం, ఎల్లోరా మందరి, పెళ్లి కావాలి—ఈమూడూ సూక్ష్మంతో ముగిసిన చిన్న కథలు.

వల్లి, మజాత, మధు, శాంతమ్మ: పావని—వంటి పేర్లు ఎన్నోకథల్లో మళ్ళీమళ్ళీ రావటం బాగా లేదు. లెక్కకు మించిన పాతలను కథలో ప్రవేశపెట్టడంతో ఎవరు ఎవరికి ఏమవుతారో మృగన స్ఫురించదు. పడకొండు కథల ఈనంపుటిలో సందర్భబద్ధి ఎంతవరకు పాటించబడింది. అనే దానికి ఒకమచ్చు— (112 వ పేజి.) వల్లి అత్తవారిల్లు. తల్లి శాంతమ్మ వచ్చే సరికి వల్లి సరి తలో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వుంది.

(119 వ పేజి.) వల్లి పుట్టిల్లు. 'సరిత వాళ్ళంటికి వెళ్ళినప్పటి' అంటూ వల్లి పక్కంటి వాళ్ళంటికి వెళ్ళింది.

సరిత—వల్లి అత్తింటా, పుట్టింటా కూడా మనకి ఎలా తారసపడుతుంది అని. తోగడ వ్రతకల్లో పడిన ఈకథ లను పునర్రకంగా కూర్చేముందు ఒక్కసారి రివైజు చేసివుంటే ఎంత బాగుండేది.

పట్టాలు తప్పిన బండి

పాటకం, శ్రీ రావికొండలరావు రచన, క్రాన్ 1/2 సైజు 130 పేజీలు వెల: రు. 2—50 ప్రచురణ: నవోదయ పబ్లిషర్స్, ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2.

"ఇలా— వా కళ్ళలోకి చూడు. మీ కనిపిస్తున్నాయి నీకు?— వా ఇద్దరు పిల్లలూ నా వెరో కంట్రోన్లూ కనిపించడం లేదా?— వాళ్ళు తల్లి లేవి పిల్లలు. మా అబ్బాయికి అమ్మ తెలుసును కాని హేమ?— దానికా ప్రావృతం లేదు."

ఇదే పేరుతో కావాలి వారాయణ మూర్తి గణం.

భార్య కాలం చెయ్యగా, ఇద్దరు బిడ్డలు — హేమ, సీతారామారావులను అతి గారా బంగా పెంచుతూ కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు నారాయణమూర్తి— పాటకంతో ఇంటి యజమాని.

ముద్దు ఎక్కువై, హేమ వెరిబాగుల దయింది. సీతారామారావు ప్రేమాయణంలో పడ్డాడు. అడిగినప్పుడల్లా కొడిక్కి డబ్బు చేస్తూ తండ్రి అప్పులరావయ్యాడు. —ఇలా పట్టాలు తప్పుతున్న నారాయణ మూర్తిని పూర్తిగా తైన్య తప్పించేస్తారు— దూరపు బంధువు రామచంద్రయ్య, పక్కంటి లక్ష్మింపలిన్ని.

సీతారామారావు ప్రేమా పెళ్ళి 'జగమే మాయ!' అవుతాయి. అస్తిసామ్రులు కాస్తా రామచంద్రయ్య స్వాస్థ్యో చేస్తాడు. అక్కా పక్షి అయిపోతాడు నారాయణ మూర్తి.

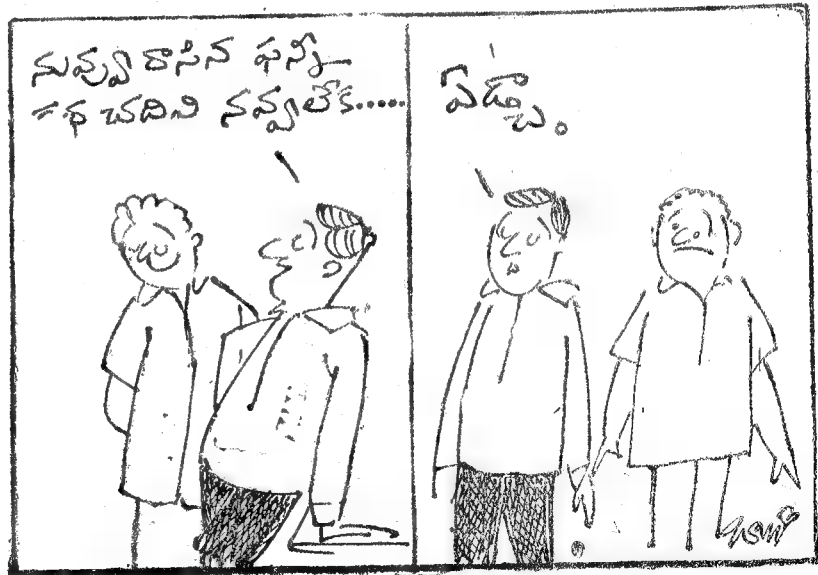
అంతవరకూ తమాషాగా ప్రేక్షకుల్ని నవ్విస్తూ వచ్చిన రోమియో— హేమనో కుమార్ ఒక్కసారిగా రంగంతోకి దూకు తాడు. నారాయణ మూర్తికి అభయ మిస్తాడు—ఆడుకుంటాడు— వెరిబాగుల హేమను కట్టుకుంటాడు!—

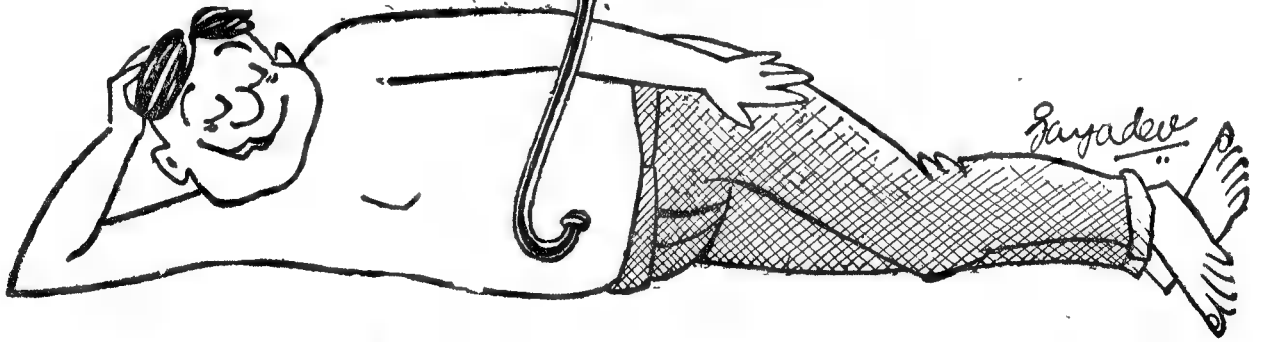
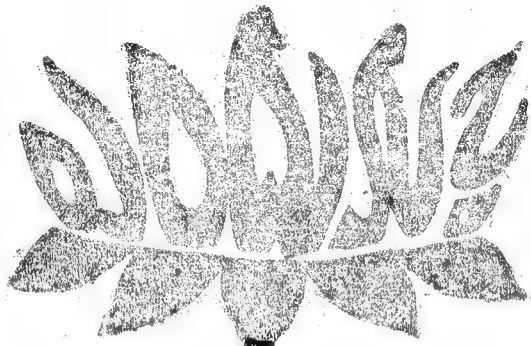
కొన్ని నాటకాలు మూస్తేనే బాగుం టాయి. కొన్ని వింటే సొంపుగా వుంటాయి. కొన్ని చదువు కుందికి ఇంపుగా వుంటాయి.

ఈనాటకం—

ప్రదర్శించినప్పుడు చూట్టానిలేవారు చదవటానికి, ఎవరూ చదువుతుంటే విన్నానికి కూడా కుతూహలంగా ఉంది.

—రివసూమారి

సినిమాలో హీరో ఎన్ని వేషాలు మార్చినా ప్రేక్షకులు వెంటనే గుర్తీస్తారు. కానీ, హీరో గుర్తించ లేడెందుకు?

- యస్. వెంకటేశ్వర్లు, గుంటూరు.

విలన్ ప్రేక్షకుడుకాదు కాబట్టి.

వరకట్ట దగ్గరి కొస్తున్నాయి. వీణలు తాళం విట్టా చెబుదురా?

కె. యస్. కాప్రి, గుంటూరు.

బ్రాహ్మణులు గానం నడిపేసేందుకు ముందే చదువు అడ్డుకుంటుంది!

చిట్టా మీద ఆధార పడితే జట్కాయే! నిద్రాహారాలు మానేసి శ్రద్ధగా రాత్రిం బవళ్ళు కష్టపడి చదువు బ్రదక! పానవ్యధం గ్యాగ్గెంటి!

వాస్తవానికి దూరంగావున్న చిత్రాలకు తక్కిన వాళ్ళు చూసేటట్లు చేసుకోకుండా. కరణం ఏమిటి?

- డి. పుష్పలక్ష్మి, హన్మకొండ.

ఆర్థిక విజయానికి దగ్గరగా వున్నవి కాబట్టి.

ఈ శీర్షికకు మారే వ్యయంగా జవాబులిస్తూన్నావని, మీ కింత తీరుబడి వుంటుందని వాకు నమ్మకం కంగడం లేదు, ఎందుకు?

- డి. కమల, బరంపురం.

తీరుబడిలేని మాట వాస్తవమే! అయినా న్యాయంగా జవాబులిస్తూ న్నాను. ఎందుకంటే మీ అందరి నందేహాలు తీర్చడం కూడా ఒక అనుభవమే?

మా జీవిత ధ్యేయం ఏమిటి?

వై. వి. సుబ్బారావు, జిబిఐపూరు.

మంచికోసం బ్రతికడం, మంచిగానే చావడం.

సినిమారంగంపై మీ అభిప్రాయం?

- పి. ఎల్. సూర్యనారాయణ, నరసాపురం.

సినిమాలు చూసే ప్రజలు బాగా గెడనబారారు. తేలికగా యిప్పుడేవి ఒప్పుకోవటం లేదు. దీనిని గమనించి ప్రేక్షకుల్ని మెప్పించడానికి ప్రొడ్యూసర్లు యింకా గెడనబారాలని నా అభిప్రాయం.

మారు ఏ పార్టీ?

- జి. లక్ష్మణమూర్తి, గుంటూరు.

'హోమ్' పార్టీ, 'స్టూడియో' పార్టీ, అనందంగా 'టీ' పార్టీ.

మాకు జీవితంలో ఏం సాధించ గలిగారు?

- కె. భారతి, బాపట్ల.

యింకా అదిలోనే వున్నాను. ఏం సాధిస్తానో నాకే తెలియక గండరగోళంగా వుంది.

హీరోయిన్ "విడమి" తెలుగు చిత్రం ఏదయినా ఉన్నదా?

- ఎం. వీరభద్రరావు, సేలం.

భారతీయ సినీరంగంలో ముగిసినట్లుగా ఉన్నట్లు చెప్పండి!

అజేమా నాకు తెలియదు. ఏ పిక్చరులో కూడా హీరోయిన్స్ ఏడవదు. చక్కగా గ్లిజరిన్ చేసుకుని తన నటనా శక్తితో ప్రేక్షకుల్ని ఏడ్చిపెన్తుంది.

సినిమాలో హీరోయిన్- హీరోను తప్ప
వింసిన పెళ్లి చేసుకోదు, ఎందుకు?

- కె. రమాదేవి, ప్రొద్దుటూరు.

“మాస్తూ మాస్తూ పులేనోట్లలో
తలదూర్చుంటారా?” అందుకు!

మీరు భార్య విధేయులా?

- పి. లక్ష్మి, రాజమండ్రి.

లేదు! అందిరికి ఓధేయుణ్ణి.

పాత సినిమాలే మంచివి కొందరు ఎందుకు
కంటారండి?

- ఎం. వాగేశ్వరరావు, పాఠశాలపురం.

ఆ మాట నిజమే! అప్పటి
చిత్రాలు వాస్తవ జీతానికి దగ్గరగా
యిండేవి. ఇప్పుడు కొన్ని
చిత్రాలు కేవలం డబ్బుకోసమే
చిత్రీకరింపబడుతున్నయ్య!

మీరు ఎన్ని చిత్రాలలో నటించారు?
అందులో మీ మొదటి చిత్రం ఏది?

- ఎం. వెంకట్రావు, చంపా.

దాదాపు 150- మొదటి చిత్రం
“మాయాలోకం.”

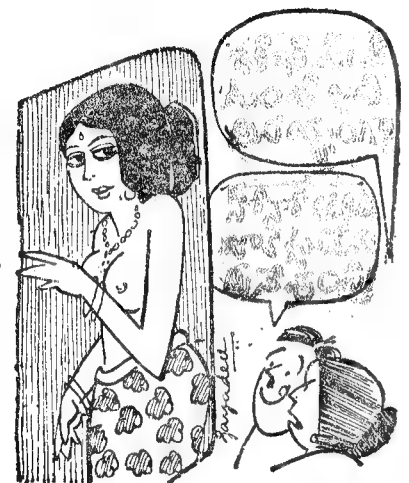
వీరియల్ నవలలు ప్రచురించినట్లు వీరి
యల్స్ గా చిత్రాలు ఎందుకు తీయకూడదు?

- యం. సూర్యకాంతం, శ్రీకాకుళం.

యీ విడియూ రావాలంటే
యంకా కొంత టైమ్ పడుతుంది.

ఇటీవల ఏడుదల అవుతున్న ప్రతి చిత్రం
లోను తారలు జాకెట్లు చేసుకోవడం లేదు, ఎందుకు?

- బి. సి. రత్నం, వారేరు.

శివ! శివా! ఎంతమాట! నావం
శాంతి చుగాకి. యీ నైతెక్కు
గుడ్డలు వచ్చిన తర్వాత జాకెట్లు
వున్నాయా? లేవా? అని తెలిసి
కోవడం కూడా చాల కష్టంగా
వుంది.

బహుమతిపొందిన ప్రశ్న
ఏడుపుతో ప్రారంభించే జీవితాన్ని ఎప్పుడూ
(బతకని వంశస్థులు ఎందుకండి?)
- ఇబ్రహీమ్ ఖాన్, రేపల్లె.

జీవితం ప్రారంభం ఏడుపుతో,
జీవితం అంతమయ్యేది ఏడుపుతో,
దానికీ దీనికీ వున్న మధ్య జీవితంలో
సవ్యక- ఏడిస్తే బ్రతుకెందుకు?

మీరు వృద్ధులై పినిమారంగం విడిచిన
తర్వాత మీ జీవితం గురించి ఏం ఆలోచిస్తారు?

- యస్. జయరామరెడ్డి, తాడేపల్లి.

జీవితం గురించి ఆలోచించేదేదో
యిప్పుడే గట్టిగా, దిట్టగా, పట్టు
దలగా ఆలోచిస్తున్నాను. వృద్ధుణ్ణి
అయిన తర్వాత నా గురించి
యింకొకరి ఆలోచించ మంటాను.
మీరే మంటారు?—

మేమి గుడ్డిది అని తెలిసినాడా ప్రతి నిమిషం
ప్రేమతో మొదలు పెడతారు, ఎందుకు?

- పురిణి రేపల్లి, గూడూరు.

గుడ్డి తనమెలా వస్తుందో తెలుసుకో
డానికి!

ప్రస్తుతం రాజకీయ, మత, వైజ్ఞానిక
సమస్యలతో నిండివున్న మన దేశంలో— సీనియర్
మాత్రం నటీనటుల తనూ నిరాపరాధిత్వ పూరి
నట్లులేదు, ఎందుకో చెప్పారా?

- టి. మధురపు, నరసిరావుపేట.

కథా తనన్ను చేస్తూ! శరీర
భారాన్ని తగ్గించుకోని అందంగా
వుండటానికి తారలు 'డైట్' చేస్తు
న్నారు. యిదికూడా ఒక విధంగా
నిరాపరాధిత్వం!

సినిమాలో హీరోను ఎప్పుడూ ఒక
జాక్యరుగానో, తాయరుగానో, బామిందారుగానో
చిత్రీకరిస్తారే కాని, ఒక రాజకీయ నాయకునిగా
నృప్తిని దేశసేవ చేస్తున్నట్లుగా తీయరా,
ఎందుకు?

- కె. సరోజలక్ష్మి, కరంపూడి.

ఎక్కువ రాజకీయాల గురించి
మాకు తెలనొప్పి. ఆ తానొప్పి మీ
కందించి 'అమృతాంజనం' భిక్షు
పెట్టించడం మొదలుకు?

మీకు బాగా నచ్చిన పాత్ర ఏది?

- యస్. ఆదివారాచారి, రావినూరి.

‘లేత మనసులు’ చిత్రంలోని
“నుందరం” మామ.

పినిరంగం ప్రవేశించి చివ్వు చేతబట్టి
మహాభావుల తనై నాన్నారా, సునామా!

- యస్. ఉదయశంకర్, విజయవాడ.

ఎంతోమంది వున్నారని మహాను
భావ!

తొలిసారి నమ్మే చేస్తే ఎలా వుంటుంది?
—డి.కె. శ్రీధర్, అనంతపురం.

తెచ్చలు చెయ్యనివారికి కష్టంగా, కష్టలు చేసేవారికి సుఖంగా వుంటుంది.

మన తెలుగు తాతల్లో చాలామంది మేము ఇంగ్లీషు, హిందీ, తమిళ చిత్రాలవే మూస్తూంటామని, మా తిరిక వేళ్ళు" అంటూంటారు. బరి మీరు తెలుగు చిత్రాలు చూడకపోవటానికి కరణం ఏమిటి?

—కె. రామాద్రాపు, హైదరాబాద్.

ఎందుకు?

తిరిక లేకుండా చిత్రాల్లో నటిస్తూ, ఒకే లోకంలో వుంటున్నారు. కనీసం "తిరిక సమయంలో నైనా యాకో లోకంను చూచి ఆనందం పొందుతున్నామని" మీతో అంటున్నారు.

మా శ్రీమతి వేదవంతు తంజి నతి పోతుంది మా వేదవంతు బ్రహ్మాండుని "లేక మనసులు" ద్వారా తెలుసుకున్నాను. మీ దగ్గరకు ద్వారక వికే వద్దామనుకుంటున్నాను రమ్మంటారా!

—బి. మాహేశ్వరన్, శ్రీకాకుళం

శివ్యరిక మెందుకు? కాఫీ హోటల్ పెట్టిన తర్వాత, కాకితో కబురంపుతాను. వచ్చి కమ్మగా తినండి.

మీరు ఒకవేళ స్త్రీగా వుట్టతంజి యీ పివిమూరంగంకోకి ప్రవేశించేవారా? ప్రవేశించివా మీరాయనగారా? లేక కమెడీ వీక్షేని గారా?

—వై. హరి ప్రసాద్, నదిగుంటపాడు.

'నిరర్థి 12 గంటలు'లో మకెస్సా, వడ్డూరి, ఇయ్యకప్పయ్య

చాకి సమాధానం యీ చిత్రాలు చూచి మీరే నిర్ణయించండి...

ఏ. వి. ఎం వారి "అవేకళ్ళు", విజయా వారి "డమాచండి గారి శంకరుల కథ".

ఎలక్షను నీజన్ ఎచ్చేసిరికి రోడ్డు మొదలై నవి చాలా శ్రద్ధగా వుంతుంది కదా మన కంగ్రెసు ప్రభుత్వం, ప్రతి ఏడాది ఎలక్షన్ జరిగేటట్లు చేస్తే ప్రజలకు పోకర్తగా వుంటుందని ప్రభుత్వానికి నలవోయిందామా? మీ అభిప్రాయం?

—ఏ. పి. కోటయ్య, తాడేపల్లి

ఆలశ్య మెందుకు లేవ్వకుండా!

నిర్, మా తామ్మ నమ్మ ఒకోసారి 'మగాడివి ఏ కెందుకురా నిర్గా?' అని అడిగేది ఇంకోసారి 'నిరా, ఏకే మధ్య బొత్తిగా నిర్గా లేకుండా పోయింది' అని అడుగుతేంది అలా ఎందుకంటుంటారు?

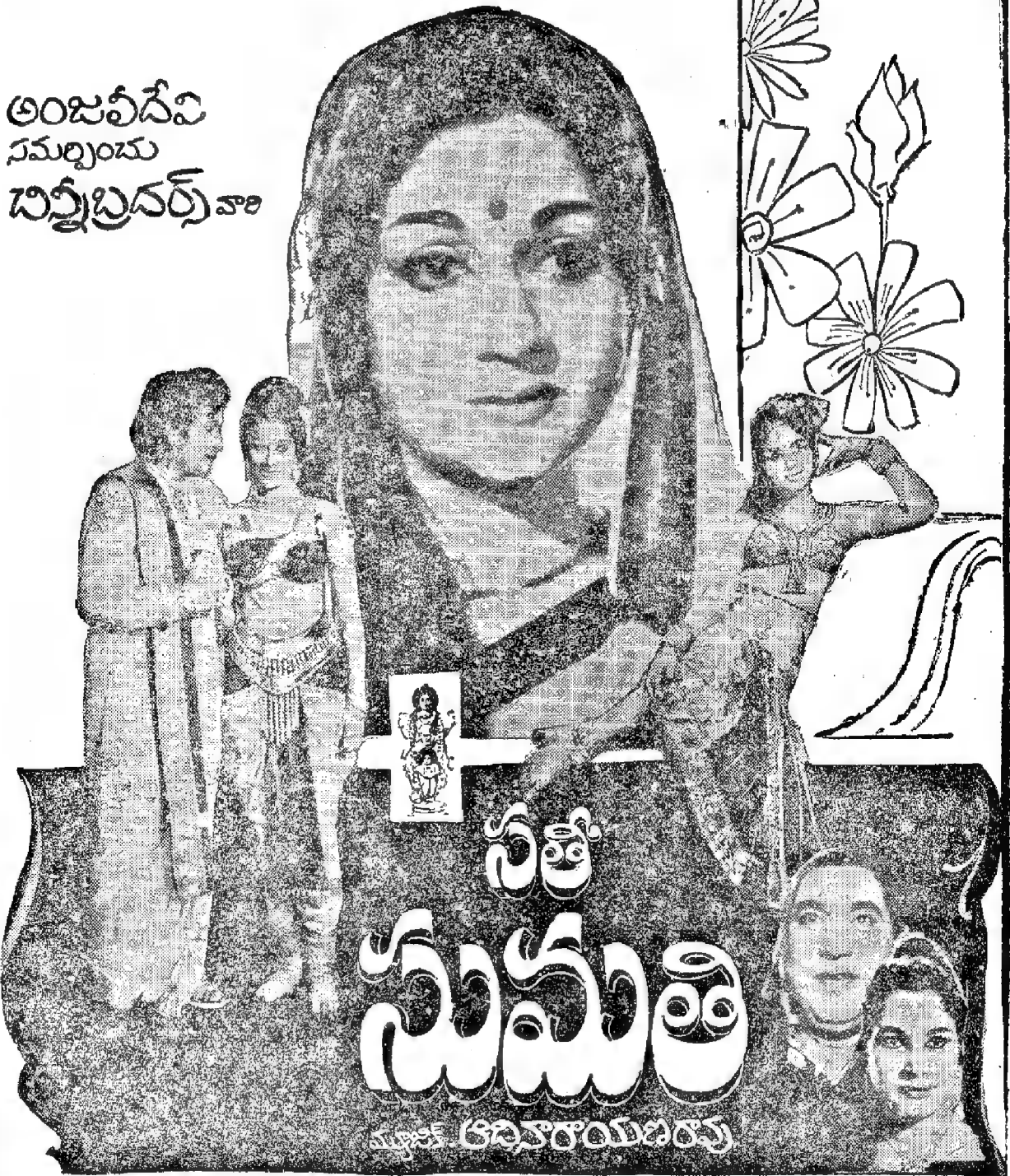
— జి. శ్రీనివాసరావు, అనకాపల్లి

మీ బామ్మకు కోవింవచ్చేటట్లు ఒక పారి మొగాడిలా! ఒక పారి అడదానిలా నిటిస్తున్నారేమో? ●

అర్జునానందం

STUDIO
SURYA

అంజలీదేవి
సమర్పించు
దిన్నెబ్రదర్స్ వారి

నీతే
నీదీతి

నటించి ఆదివారంబురవు

హైక్వక్.వేదాంతంఝవయ్య
ప్రాధ్యునక...దిన్నెబ్రదర్స్

వాణిరవీంద్ర్.

'నిర్దోషి'లో అంజలిదేవి, యన్. టి. కామారావు,

చిత్రనమి

నిర్దోషి

తెలుగులో క్రయిన్ చిత్రాలలో ముఖ్య పాత్ర పోషించి ప్రముఖ నిర్మాతలు ముందుకు వస్తున్నందుకు సంతోషం

వరుణ ముని 'నిర్దోషి' చిత్రానికి తీవ్ర ముఖ్యత, చక్కని సంబంధాలు, చక్కని సంగీతం ఈ చిత్రానికి అనుకరణగా ఉన్నాయి. ఒకే పాత్ర గా ఇద్దరు నటనలలో అవగాహన ఉన్నట్లు, అమ్మలు పట్టించుకుంటున్నట్లు చూపించి దోషి అని ఆ సరళం తప్పని నెట్టి తెలుగు అను సంపాదకులు తెలుగు మంచి అభివృద్ధి వచ్చి అటు పోయిన అమ్మల్ని సంపాదించు అను మనోహరమైన అవగాహన చేసిన సరళం వర్ణనలతో అక్కడ కోర్కె కోర్కె అను కథ చెప్పి న్నది. మొదట్నుంచి అనుమానించిన భార్య చివరలో అతన్ని 'నిర్దోషి'ని చేస్తుంది. సుఖంతో

ద్విపాత్రాధిపత్యం చేసిన యన్. టి. కామారావు అను ప్రభుత్వం ద్వారా ఉంది. అభివృద్ధి

నిర్దోషి భారతదేశం ఉత్తంగా ఉంది. అవకాశం కల్గింది భార్యగా అంజలిదేవి తన పాత్రను ప్రాణం పోసింది ఇతర ముఖ్య పాత్రలలో వర్ణనలకు, ముక్కామల, మిక్కిలిదేవి, వజ్రవారాధ, సి. హెచ్. కృష్ణమూర్తి, రావికొండరావు, గిలాంజలి, జేబీ. శాంతికళ మొదలైనవారున్నారు.

'అన్నగారిలో' అమ్మ' (వనితల అక్కడ క్కడ అనుమానాల్పదంగా తున్నా—నటుని చాతుర్యాన్ని, దర్శకుడి చాతుర్యాన్ని చాటుచేయవలసి అలా అనిపించిన నిన్నుడు తెలుగు వాళ్ళు మరెంతో జాగ్రత్త తీసుకుని వుంటే బాగుండు ఎనిమిదు

ఈ దర్శకత్వం శ్రీ దాదాసాగర్ సుబ్బారావు: క్రిడి ఏ వర్ణనలతో నటిం. మునిపా. నిర్మాత శ్రీ యన్. రమణారావు.

సి. కనకరాంజనరావు

చిత్రప్రసూరి

తెలుగులో యంతరకు నాలుగు కత్త చిత్రాల మాటలు గులు ప్రారంభమయినవి. 12 న గారి ఆర్ట్ ఫిలిమ్స్ వారి కత్త చిత్రం 13 న శ్రీ లక్ష్మీవారాయణ ప్రొడక్షన్స్ వారి "చిక్కడు—దొరకడు", 16 న టైగర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి మాడ

'సుప్రేమ'లో అమలకత.

చిత్రం—అదేరోజున బి. ఆర్. ఫిలిమ్స్ వారి తొలి మ్యూజికల్ మిస్టరీ చిత్ర అను అరంభించారు నీటిలో మొదటివి రెండూ జానపదాలు.

* గారి ఆర్ట్ ఫిలిమ్స్ వారి కత్త చిత్రంలో వాణిశ్రీ, కాంచారావు నాయుడి నాయకులు. రాజనార, వరం, ప్రభాకర రెడ్డి, మిక్కిలిదేవి, గిలాంజలి, భార్యదేవి, ఇతర ముఖ్యపాత్రలు, ప్రకంభానుభవ

హిందూమిత్త రాజా, కంగీరీ రాజా
వాగ్గేర, కెవేరా: చంద్రు, దర్మకుడు
హున్నూరి కృష్ణమూర్తి, నిర్మాత: వె.వి.
రావ్, నిర్వహణ: యన్. భావనారాయణ.

* * *
శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ ప్రాజెక్షన్స్ వారి
"చిక్కడు—దొరకడు"లో యన్. టి.
రామారావు, కాంతారావు, జయలలిత, కృష్ణ
కుమారి, విజయలలిత, బాలకృష్ణ ముఖ్య
నాటకధారులు. రచన: పీటూరి, సంగీతం:
టి. వి. రాజా, కెవేరా: హెచ్. ఎన్. వేణు,
దర్మకుడు నికలాచార్య, నిర్మాతలు: పాటూరి

'కంచుకోట'లో నేవిత,

కెంకట నారాయణరావు, బుదరవల్లి పీట
రామయ్య శూరీశ్రం మొదటి షూటింగ్
షెడ్యూలులో యన్ - టి రామారావు,
విజయలలితపై ఒకపాట—కోర్ని పోరాట
దృశ్యాలు రామారావు తదితరులతో చిత్రీక
రించారు.

* * *
టైగర్ ప్రాజెక్షన్స్ వారి మూడవ
చిత్రంలో కృష్ణ, కెఆర్ విజయ ముఖ్య
నాటకధారులు సుధారాణి, వాణీశ్రీ, శశి
శేఖ, కుం, రావికోండారావు, కవకం,

'చిక్కడు'లో పద్మభాళం, గీతాంజలి.

'ముక్కతిరిక్కు'లో కాంతి.

"కంచుకోట"లో డేవిడ్.

ప్రసిద్ధ హిందీ, తమిళ చిత్రాల దర్శకుడు శ్రీ పి. వివేక్ కెమరా ప్రిజ్ అనే చేశారు. మొదటిసారి వెంకటేశ్వరస్వామిపై తీశారు.. యస్. పి. రంగారావు ద్వితీయావసరం యాచిత్రంలో పోషించాడు. పలుక మైన కథ, మాటలు ప్రసాదరావు యొక్క మ్యూజికల్ మిస్టరీకి యస్. రాజ్ కృరరావు-ఆయన తనయుడు యస్. రామలింగేశ్వరరావు కలసి తొలిసారిగా సంగీతం సమకూర్చుతున్నారు. కెమరా: యస్. యస్. లాల్, దర్శకుడు: కె. శ్రీనివాసరావు నిర్మాణ నిర్వహణ: 'చిత్ర' సరసింహారావు, నిర్మాత, పి. రామారావు. న్యూటన్ స్టూడియోలో యాచిత్రం శీఘ్రగతిన నిర్మించబడుతున్నది.

అనంతరం ప్రాడక్షన్స్ వారు రచన పత్రంగా రూపొందిస్తున్న "కాంభోజి రాజా కథ" చిత్రానికిగాను గతవారం ఒక పోటీ నృత్యాన్ని చిత్రీకరించారు. "ఏదీ యిక మానగి.....ఈ మంజుల మంజుల హధురగానమం మరిచిర మహిత మయూరి నృత్యముల... ఏదీ" అనే యీ పోటీ నృత్య సంగీతాన్ని కొనరాజు రాశారు. రాజశ్రీ వాణిశ్రీ, యల్. విజయలక్ష్మిల మధ్య జరిగింది యీ నృత్యపు పోటీ. వాహినీలోని ఏడవ ఫ్లోర్లో ప్రస్తుతం యీ చిత్రం షూటింగు కొనసాగు తున్నది. కోడల్ బాబా, గుమ్మడి, అంజలిదేవి, బాలయ్య రాజ్ బాబు, చలం, బాలకృష్ణ యితర ముఖ్య తారాగణం, రచన అల్లూరి పిచ్చేశ్వరరావు, పీవీసెట్టి, సంగీతం టి. పి. రాజా, కెమెరా. యస్. వెంకటరత్నం.

చిత్రలహరి

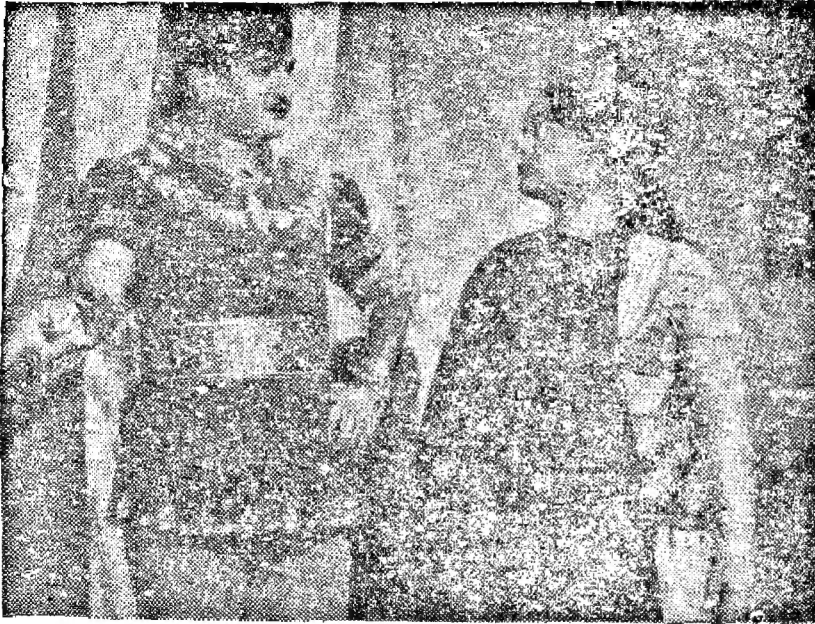
రాజశ్రీ, రామ్మోహన్, రాజ్ బాబు, చదలవాడ ముఖ్యతారాగణం. ఈ చిత్ర ప్రారంభానికి

టి. జి. కమలాదేవి, ఉదయలక్ష్మి యితర ముఖ్య తారాగణం. మొదటిసారి కథా నాయకుడు కృష్ణమీదతీశారు. రచన: ఆరుద్ర, సంగీతం: టి. చలవలిరావు, కళ: రాజేంద్ర కుమార్, కూర్పు: ఎన్. ఎన్. ప్రకాశం, కెమెరా: పి. యస్. ఆర్.స్వామి, సహాయ దర్శకులు: అప్పలాచార్య, డి. బి. కృష్ణ చౌదరి, దర్శకుడు: పి. రామచంద్రరావు పి. పి.(ఆనర్స్) నిర్మాతలు: నెల్లూరి కాంతారావు సహిల్వాన్. ఎస్. హెచ్. హుసేన్. ఈ చిత్రానికి సంబంధించిన రెండు పాటలు యంతవరకు రికార్డ్ చేశారు. ఒకటి 'వెళ్ళ గలిగితే వెళ్ళ', అనేది, ఆరుద్ర రచన. ఘంటసాల పాడారు. రెండవది యుగళగీతం "ఇలా ఇలా వుంటుందిని" అనేది. పి. నారా యణరెడ్డి రచన, పి. హళిల, పి. బి. శ్రీనివాస్ పాడారు. మొదటిది కృష్ణమీదా రెండవది కృష్ణ కె. ఆర్. విజయలక్ష్మి వాచిత్రీకరిస్తారు.

"కంచుకోట"లో హరిహర్, జమున.

డి. ఆర్. పిలివేపు వారి మ్యూజికల్ మిస్టరీచిత్రంలో యస్.పి.రంగారావు, కృష్ణ

"కండుకోట"లో యన్. టి. రామారావు, సావిత్రి.

హార్సు పత్యం, నిర్వహణ. చెంచురామయ్య దర్శకుడు. తిలక్, నిర్మాతలు డి. బాబ్జుర రావు, కొనరాజు భానుప్రసాద్. నవయుగ ఫిలిమ్స్ వారి ద్వారా యూ చిత్రం ఆంధ్రలో విడుదల అవుతుంది

కొముడి ఫిలిమ్స్ వారి "కొంటెస్ట్" వర్ణ చిత్రం యూ నెం 21 న ఆంధ్ర లంతటా విజయా పిక్చర్స్ వారి ద్వారా

విడుదల అవుతున్నది. టి. సరోజాదేవి, కాంచన, రాజసురోచన, ఎం. జి. రామ చంద్రన్, పద్మశ్రీ నాగయ్య, చంద్రబాబు, మాధవి మున్నగువారు నటించారు. మాటలు, పాటలు జనసెట్టి, సంగీతం ఎం. ఎస్. విశ్వనాథం, కెమెరా: రెహమాన్, దర్శకుడు: రామన్న నిర్మాత: ఎం. ఎస్. రెడ్డి. సర్కస్ ధృత్యలు, సంగీతం యూ చిత్రంలోని విశిష్ట ఆకర్షణలు. కూర్పు: టి. గోపాల రావు.

* * *
సుజాతా ఫిలిమ్స్ వారి "హంతకుని హత్య" యూ నెం 31 న విడుదల అవు తున్నది. కె. ఆర్. విజయ, యన్. చి రంగారావు, చంద్రబాబు, సావిత్రి, మనోహర్ ముఖ్య భూమికలు పోషించిన యూ అద రాధ పరికోధక చిత్రానికి మాటలు: మహా రథి, పాటలు: అనిసెట్టివాళ్ళారు. సంగీతం ఎం. ఎస్. విశ్వనాథం, పామర్తి, కెమెరా: లక్ష్మణ్ గౌర, దర్శకుడు: చంద్రబాబు నిర్మాత: పి. బాబ్జు.

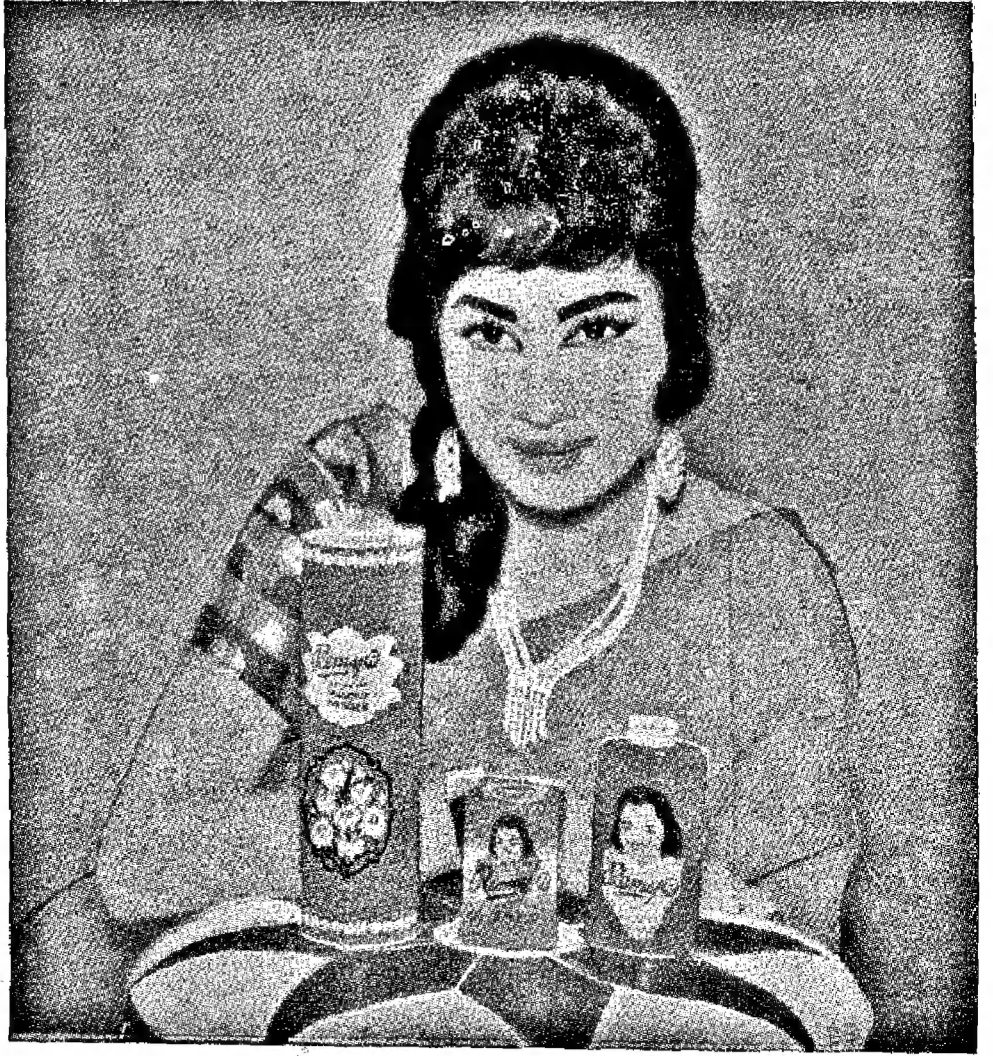
— మోహన్ కుమార్ —

* * *
రామకృష్ణ పిక్చర్స్ వారి "తారా కళాకము" చిత్రం ఏప్రిల్ మాసండానికి పూర్తికానున్నట్లు తెలుస్తున్నది దేవిక గుమ్మడి, తాంతారావు, రామకృష్ణ, శోభన్ బాబు, వాణిశ్రీ, మిక్కిలినేని, అల్లు రామ లింగయ్య, బాలకృష్ణ, ముఖ్య పాత్రలు, పోషిస్తున్న యూ చిత్రానికి రచయిత రాజశ్రీ సంగీతం టి. వి. రాజా, కెమెరా: జి. సత్యనారాయణ, కళ రాజేంద్ర కుమార్ కూర్పు పారివారాయణ, దర్శకుడు: మానాపురం అప్పారావు, నిర్మాత కె. సత్య నారాయణ బ్యోటీ ఫిలిమ్స్ వారు ఆంధ్రలో యూ చిత్రానికి పంపిణీదారులు

* * *
రామకృష్ణ యన్. పి. టి. కంబైన్స్ వారి "ఉమ్మడి కుటుంబం" నిర్మాణముపూర్తి అయింది యన్. టి. రామా రావు, సావిత్రి, కృష్ణకుమారి, ఎస్. ఎం. లక్ష్మి, వాణిశ్రీ, ఎల్. విజయలక్ష్మి, సూర్య కాంతం, ప్రభాకరరెడ్డి, రేలంగి, రాజ్ బాబు, సత్యనారాయణ, నాగభూషణం ముఖ్యపాత్ర ధారులు రచన జానియర్ సముద్రాజ, సంగీతం టి. వి. రాజా, కెమెరా: జి. విశాంత్, దర్శకుడు డి. యోగా నంద్యో నిర్మాత: యన్. ప్రియకృష్ణరావు.

సావిత్రి 'కండుకోట'లో నటించి

రాధిక

ఉత్తమ శ్రేణి సౌందర్య సాధనాలు

రెమి R

అలంకరణ సామగ్రి

Manufacturers REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED,

263. Thambu Chetty St., Madras I
